

19

У Вінниці пацієнти найбільше нарікають на процедуру направлення до спеціалістів вузького профілю



«Як дитині адаптуватися в початковій школі? Як школярам знайти спільну мову з учителем, а батькам — з дитиною-підлітком?» — тема сьогоднішньої прямої телефонної лінії «Урядового кур'єра» з психологом-психотерапевтом Ольгою БАЧИНСЬКОЮ. Поставити запитання ви зможете 29 серпня з 11.00 до 12.00 за телефоном: 253-15-83. Крім того, надсилайте запитання на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua



ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 29 СЕРПНЯ 2012 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 154 (4798)

ЦИТАТА ДНЯ

МИКОЛА АЗАРОВ:



«Ми обов'язково завершимо цей проект. Усі необхідні кошти виділимо, адже нам потрібен новий сучасний флот».

Прем'єр-міністр про зобов'язання уряду щодо реалізації програми «Корвет»

2

З прицілом на мундіаль

ПІСЛЯМОВА. Під час спільної прес-конференції з президентом УЄФА Мішелем Платіні Президент Віктор Янукович висловив сподівання, що один з наступних футбольних чемпіонатів світу відбудеться в Україні.

«Ми мріємо, що колись в Україні відбудеться чемпіонат світу з футболу, і ми будемо над цим працювати», — сказав Віктор Янукович. При цьому він висловив подяку УЄФА за довіру нашій державі і за надану можливість провести фінальну частину Євро-2012.

Зі свого боку, Мішель Платіні офіційно подякував Україні за проведену на високому рівні європейську футбольну першість і передав Президенту копію Кубка УЄФА, повідомляє УНІАН.

За словами європейського футбольного функціонера, з усього світу до нього продовжують надходити подяки і слова задоволення від того, як Україна організувала Євро-2012. «Ви можете пишатися цим», — звернувся Мішель Платіні до українців і додав, що як президент УЄФА він також пишається тим, що було зроблено в Україні та Польщі.

ЦИФРА ДНЯ

50 281 300 ТОНН

становив обсяг видобутку вугілля за сім місяців, що на 5,8% більше, ніж за аналогічний період торік

Хваліть дитину за старання, а не за оцінки



ПЕРШИЙ РАЗ У ПЕРШИЙ КЛАС. Аби школа не перетворилася на покарання, не забувайте нагадувати, що вчитися цікаво

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральній виборчій комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення виборів народних депутатів України

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною тринадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки

мінімального розміру заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямым підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії від 23 квітня 2012 року № 76



КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 28 серпня 2012 року

USD 799.3000

EUR 1001.5229

RUB 2.5080

/ AU 133203.35

AG 2427.47

PT 122772.48

PD 51554.85

за 100 доларів США

за 100 євро

за 10 рублів

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«Корвет» набуває конкретних рис

МЕТА. Розвиток суднобудівної галузі та її експортна орієнтація є одним із пріоритетів модернізації реального сектора

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Удівості державної програми «Доступне житло» Прем'єр-міністр Микола Азаров особисто переконався на початку робочої поїздки на Миколаївщину. В обласному центрі він власноруч вручив ключі від квартир жителям міста, які придбали помешкання за цією урядовою програмою.

«Ми спеціально запровадили цю програму для того, щоб наші громадяни з невеликими доходами мали можливість поліпшити свої житлові умови. Водночас участь громадян у цій та інших програмах дасть змогу активізувати житлове будівництво», — зазначив Микола Азаров перед фасадом багатоквартирного будинку на 64 оселі у мікрорайоні «Північний».

Він також вручив новоселам побутову техніку, іграшки дітям і поспілкувався з миколаївцями, запевнивши, що події «2008—2009 років у нас не повторяться. Хоч умови для повторення



Наші моряки готові служити на кораблях нового типу

тих подій у нас є, оскільки складною залишається ситуація зі світовою економікою і падає попит на вітчизняну продукцію».

При цьому уряд ставить перед собою завдання подальшого будівництва доступного житла. А такі про-

грами, як «Молодіжне будівництво», є пріоритетними, і Кабінет Міністрів продовжуватиме їх реалізовувати.

Загалом Прем'єр залишився задоволений ходом реалізації соціальних ініціатив Президента на Миколаївщині, про що розповів на

міській станції швидкої допомоги, представникам якої вручив ключі від 11 автомобілів. Він наголосив: «Мені приємно, що ми робимо велику справу, реалізуємо соціальні ініціативи Президента, і що наша робота дає плоди».

Фото Олега МАРКЕВИЧА

Глава уряду побачив, як працює диспетчерська служба станції, де використовується система GPS-моніторингу, та поспілкувався з медиками про актуальні проблеми галузі, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Під час спілкування, зокрема, головний лікар названої станції поінформував Миколу Азарова про те, що завдяки встановленню GPS-моніторингу вдалося вдвічі скоротити час прибуття на виклики. За його словами, зараз машини «швидкої допомоги» прибувають на місце виклику на 10 хвилин раніше.

Відредаговано Прем'єр і публічне акціонерне товариство «Чорноморський суднобудівний завод», на якому проводять комплексний ремонт кораблів вітчизняних ВМС, зокрема Великого десантного корабля «Костянтин Ольшанський», а також будівництво нових кораблів класу «корвет».

Тут він запевнив корабелів, що уряд і надалі продовжуватиме підтримувати бу-

дівництво сучасних суден для Військово-морських сил України, пообіцявши стовідсоткове фінансування для завершення будівництва нового корабля класу «корвет».

Він нагадав, що фінансування його будівництва було розпочато у 2004 році, а у 2010-му чинний уряд відновив фінансування цієї програми: «Ми обов'язково завершимо цей проект. Усі необхідні кошти виділимо, адже нам потрібен новий сучасний флот».

Трудовий колектив зацікавила інформація, що Україна і Російська Федерація ведуть переговори про модернізацію кораблів Військово-морських сил Росії на українських підприємствах. «Росіяни прекрасно розуміють, що більшу частину їхнього флоту збудовано на наших заводах і що ремонтувати кораблі найоптимальніше на наших заводах. Такі переговори тривають. Думаю, вони завершаться підписанням угоди», — підкреслив Микола Азаров. Це забезпечить роботу вітчизняних суднобудівних і судноремонтних заводів.

Кооперативи поступово долають безробіття

АГРОПОЛІТИКА. Профільне міністерство розробило низку законопроектів, що сприятимуть економічному розвитку села

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Розвиток кооперативного руху має стати ефективним механізмом згуртування селян та дати змогу розв'язати низку соціально-економічних проблем на селі. Зокрема в сільгоспокооперативах створюватимуться нові робочі місця, що значно зменшить відтік працездатного населення до міст та забезпечить гідний рівень

життя. На цьому наголосив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк.

«Нині ми можемо спостерігати, як сільські мешканці в пошуку кращого життя виїжджають до міст, не розуміючи, що навіть у сільській місцевості можна створити комфортні економічні та соціальні умови проживання. Виходом з цієї ситуації має стати потужний кооперативний рух, який популяризує

міністерство», — зазначив головний аграрій.

Першим кроком до формування кооперативів мають стати сімейні ферми. Наразі держава активно підтримує їх створення.

«Ми намагаємося показати, що сільське господарство і зокрема кооперативи — це прибуткова справа, і щоб нею почали займатися, держава створює всі умови: надає дотації, компенсації тощо. Нині в Україні вже

діє Державна цільова економічна програма підтримки розвитку сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів на період до 2015 року. Також міністерство розробило проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» та до деяких інших законодавчих актів України. Вони створять надійне підґрунтя для розвитку кооперативного

руху», — підкреслив урядовець.

«Процес виробництва сільгосппродукції в кооперативі потребує великої кількості фахівців — хто вироблятиме, вирощуватиме, слідкуватиме за якістю, реалізовуватиме тощо. Тож питання про безробіття в сільській місцевості, де діє кооператив, може не виникати», — цитує слова Миколи Присяжнюка прес-служба Мінагрополітики.

За рахунок розбудови кооперативів поліпшуватимуться умови проживання в селах. «Кошти, що з'являться завдяки роботі кооперативів, буде також спрямовано на розбудову соціальних об'єктів у сільській місцевості. А це вже створить передумови, щоб не лише селяни залишалися працювати на своїй землі, а й місцеві жителі долучалися до цього», — підкреслив Микола Присяжнюк.

Митний союз буде з нашими трубами

ДОМОВЛЕНІСТЬ. Меморандум про співробітництво з питань торгівлі між Євразійською економічною комісією та урядом України парафували міністр економічного розвитку і торгівлі Петро Порошенко та член Колегії Євразійської економічної комісії Андрій Слєпньов. Останній перебував у нашій державі з дводенним візитом. Сторони підписали також Протокол двосторонньої зустрічі, спрямований на розвиток взаємної торгівлі, врегулювання чутливих питань торговельних відносин, лібералізацію обмежень доступу товарів на ринки України та Російської Федерації.

Було відзначено великий крок з лібералізації доступу української трубно-продукції до ринку країн-членів Митного союзу, зокрема встановлення квот на постачання вітчизняних труб малого та середнього діаметра до Російської Федерації на друге півріччя цього року та рішення Колегії Євразійської економічної комісії про заміну спеціального мита на імпорт нержавіючих труб на квоти. Це рішення забезпечить традиційну присутність української продукції на російському ринку та відновлення постачання нержавіючих труб українського виробництва до Білорусі й Казахстану, повідомляє прес-служба Мінекономіки. Петро Порошенко наголосив на тому, що досягнуті під час зустрічі домовленості дадуть змогу істотно лібералізувати доступ товарів на ринки України і країн Митного союзу. Бо розробка механізмів досудового врегулювання економічних спорів сприятиме оперативному вирішенню багатьох питань.

Інвестиції та капітал приходять із Китаю

ПАРТНЕРСТВО. Значним кроком для подальшого розвитку торговельно-економічного співробітництва, обміну досвідом у сфері земельних відносин та налагодження дружніх відносин між Україною і провінцією Хенань стали візит делегації Китайської Народної Республіки до України, робочі зустрічі та переговори з керівництвом Держзмагента України.

«Співпраця українських та китайських фахівців у земельній сфері може стати плідною та ефективною. І ми до цього докладаємо чималих зусиль», — зазначив керівник земельного відомства Сергій Тимченко, підбиваючи підсумки переговорів.

Зокрема під час робочих зустрічей українська сторона наголошувала,

що вітчизняний агропромисловий комплекс зацікавлений в інвестиціях, притоку капіталу та передових технологій обробки землі, забезпеченні охорони та збереження родючості ґрунтів. З огляду на ті масштабні завдання, що стоять перед органами земельних ресурсів України, досвід китайських колег стане ук-

раїнцям у пригоді, повідомляє прес-служба Державного агентства земельних ресурсів.

Під час зустрічі Сергія Тимченка з представниками однієї з передових провінцій КНР також ішлося про розвиток земельних відносин, проведення земельної реформи та пошук шляхів поліпшення наповнення держбюджету.

Новий рік коштує 300 мільйонів

НАВЧАННЯ. Станом на 1 серпня 2012 р. Міністерство фінансів профінансувало на 100% плану на січень-липень програми щодо придбання шкільних автобусів для сіль-

ської місцевості та підручників.

Зокрема для вчасної підготовки до нового 2012/2013 навчального року Міністерству освіти і науки, молоді та спорту виділено кошти на

придбання шкільних автобусів для перевезення дітей, які проживають у сільській місцевості, в сумі 152,4 млн гривень; видання, придбання, зберігання і доставку підручників та посібників для сту-

дентів вишів, учнів загальноосвітніх і професійно-технічних навчальних закладів та вихованців дошкільних закладів — в обсязі 138,3 млн грн, повідомляє прес-служба Міністерства фінансів.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Другий шлях у Європу?

ПРИКОРДОННЯ. Під Ужгородом знову знайшли нелегальний тунель

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Уселі Малі Селменці, що за півтора десятка кілометрів від Ужгорода, 16 серпня 2012 року оперативно-розшуковими заходами співробітників СБУ виявлено загадковий тунель. Оскільки місяць тому, 18 липня, схожий на цей об'єкт уже знайшла на словацькому боці поліція цієї країни і його, як з'ясувало-

ся, використовували для переміщення контрабандних товарів, знахідка викликала закономірні підозри.

Добре замаскований вхід до тунелю, розміщений на чотириметровій глибині, знайшли з українського боку. Він розташований у підвалі магазину «Європа», що торгує одягом і галантереїними товарами, який збудували з космічною швидкістю (за два місяці)

приблизно рік тому. До з'ясування всіх обставин магазин перебуває на замку. Машиною МНС, яку у вівторок бачили на подвір'ї, ймовірно, з-під землі відкачували воду.

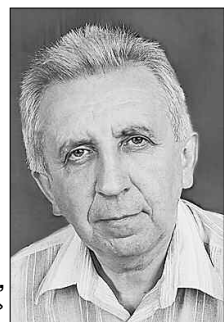
Тунель перебуває в аварійному стані. Ця обставина, втім, не вплинула на активність словацьких правоохоронців, які шукають протилежний кінець підземної нитки на своєму боці. Минулої суботи у сло-

вацьких Великих Селменцях для цього задіяли навіть екскаватор.

Варто додати, що до 1946-го Малі і Великі Селменці були одним населеним пунктом, який того самого року розділили «поживому» відповідно до угоди між колишніми Союзом РСР і Чехословаччиною. Від 2005 року в цих селах діють пункти перетину кордону, відкриті Україною та Словаччиною.

ПРОШУ СЛОВА!

Роздайся, річко, катер іде!

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Ті, хто «колекціонує» крилаті вислови членів Клубу веселих та кмітливих (а такі ентузіасти неодмінно є), пам'ятають жарт багаторічної давності від студентів Харківського авіаційного інституту. Як залізний аргумент на користь свого вишу вони пропонували майбутнім абітурієнтам «вступати до ХАІ, бо в небі немає ДАІ». Але Державтоінспекції так само немає не тільки в небі, а й на річках. Скажімо, на Пслі. Якщо ж і з'являються працівники інспекції, то хіба що рибної. А в них, як відомо, зовсім інші обов'язки.

Жарт харківських студентів згадав кілька днів тому, коли проходив мостом через Псел у самісінькому центрі Сум. Поглянувши вниз, побачив, як посеред плеса купалися кілька чоловіків — то пірнали, то виринали, то обливали одне одного водою. Одне слово, веселилися.

Аж тут із-за згину річки вихопився блискучий катер, що мчав, наче на повітряних крилах. Відпочивальники з берега одразу ж почали гукати чоловіків, аби ті були обережними. Та останні так захопилися грою, що нічого і нікого не чули. Коли ж відстань між ними і катером скоротилася до 20—30 метрів, миттєво схопилися і кинулися врзнібіч.

Той, хто стояв за кермом катера, посилав на їхню адресу такий набір побажань, що тільки геть глухий не міг почути. Натомість відпочивальники і ті, хто виринули після проходження катера й перелякано гоїдалися на велетенських хвилях, не шкодували аналогічних побажань на адресу водного хулігана. Адже ще мить — і плавзасіб накрит би всіх. На щастя, минулося, бо водій катера встиг вивернути кермо, а чоловіки кинулися навтьоки.

У подібних випадках завжди шукають винних. Відпочивальники взагалі збиралися влаштувати самосуд над водним зухом, але, хоч як прикро для них, той шугонув плесом так, що тільки смуга лягла. А про конфлікт ще певний час нагадували збурені хвилі і такі самі свідки.

Подібні непорозуміння на Пслі та інших річках цього літа трапляються доволі часто. Нещодавно Кабінет Міністрів ухвалив постанову, якою дозволив власникам катерів, водних мотоциклів тощо плавати руслами великих і малих річок України. Таке рішення цілком мотивоване: навіщо купувати той мотоцикл, якщо ним не скористається?

Однак поза увагою опинилося одне важливе питання, а саме — де повинні купатися відпочивальники? Принаймні в Сумах, де тисячі городян щодня поспішають на береги Псла, так і не означили місця. Але навіть якби і встановили буйки, то навряд чи вони зупинили б одчайдухів, які їх просто ігнорують.

Ось і вирішили в обласному центрі навести хоча б косметичний порядок між відпочивальниками та власниками плавзасобів. А для початку запропонували первинний технічний огляд маломірних суден довжиною більш як 2,5 метра, а також менших, але з двигунами відповідної потужності. На пірс прийшли далеко не всі власники, хоч їх у Сумах майже сотня. Адже ця послуга не з дешевих, тривала в часі і громіздка.

Тож представники головної Державної інспекції України з безпеки судноплавства та відповідного Державного реєстру не були переобтяжені роботою. Натомість попередили, що самовільне катання без низки дозволів каратиметься штрафом до 1700 гривень, а власники плавзасобів змушені будуть звертатися до спеціалістів аж у Харкові, бо в Сумах немає відповідного представництва.

Для початку у міськраді ввели посаду офіційного представника Держфлотінспекції. Але навряд чи зможе щось зробити один спеціаліст, якщо річка он яка протяжна, а катаються по ній не один і не два любителі швидкої водної їзди. До того ж в області протікає не тільки Псел.

Відтак можна бути впевненим, що цьогорічний купальний сезон так і завершиться на ноті непорозуміння, а наступного року...

Невже все розпочнеться спочатку?

Дуби ламались, наче сірники

Лариса КОНАРЕВА,
Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

НЕГОДА. Погода цього літа — наче контрастний душ: то сонце пригріє, як у пустелі, що згадуєш про рятівні звички бедуїнів, то залле дощем так, що на вулицях міста краще пересуватися на човні, ніж на авто. На штормові попередження ми вже навчилися реагувати, бо не звернеш уваги — можеш потрапити в халепу. І ось чергове попередження метеорологів про зниження температури та зливи з вітром не примусили довго чекати наслідків.

Буревій, що котився країною протягом двох діб, тільки на Рівненщині в ніч із 26 на 27 серпня накоїв чимало лиха в 9 із 16 районів області. 95 населених пунктів знеструмлено повністю, ще 8 — частково. У Рівненському, Костопільському та Сарненському районах повалено сотні дерев і зірвано покриття в десятках житлових будинків. Найбільше стихія вирувала в селищі міського типу Клевани Рівненського району. В самому центрі містечка навіть багатокілометрові дуби виривало з корінням. За допомогою спецтехніки рятувальники МНС оперативно звільнили автодорогу. Дерев, що впали на житлові будинки, розрізали бензопилами та стягли із покрівель великим краном. На одній із вулиць Клевани дерево перекрило вхід до будинку, в якому проживала літня жінка. На щастя, вона не постраждала.

На Тернопільщині через сильний дощ та пориви вітру



Ось так «погуляла» стихія на Рівненщині

знеструмлені 29 населених пунктів. У місті Зборів частково пошкоджено покрівлі трьох житлових будинків та головного корпусу районної лікарні.

У зв'язку з погіршенням погоди і різким зниженням температури рятувальні служби МНС закликають відпочивальників у Карпатах та Криму утриматися від виходу в гірські масиви та дотримуватися відповідних заходів безпеки — не користуватися мобільним зв'язком під час грози, не ховатися від дощу під деревами, не купатися в морі під час шторму. І обов'язково реєструватися перед походом у гори чи катанням у

морі на приватних плавзасобах, завчасно отримувати інформацію про прогноз погодних умов на час подорожі.

До речі, саме суворе дотримання правил безпеки під час стихійних лих дає змогу зберегти життя та здоров'я громадян. Про це нагадав і останній буревій у Японії: вітер, що налетів зі швидкістю 213 км на годину на один із японських островів, призвів до загибелі лише 5 осіб саме завдяки дисциплінованості японців та чіткій роботі спецслужб. До речі, у США зараз готуються до чергового випробування стихією — тропічний шторм

«Айзек» ось-ось вдарить по узбережжю Мексиканської затоки. Очікують швидкості вітру до 150 км на годину. Після трагедії, якої сім років тому наробив буревій «Катрін», американці дуже суворо застосовують заходи безпеки і навіть вдаються до тюремного ув'язнення осіб, які порушують комендантську годину чи протидіють евакуації з небезпечних районів. Так це було, наприклад, минулого року, коли тропічний шторм «Айрін» загрожував затопленню Нью-Йорка. Наслідок — 40 загиблих за три дні жорсткої стихії у густонаселених районах західного узбережжя.



Кожна шахова принцеса мріє стати королевою

Марія починає і виграє

ШАХ І МАТ. Українка стала чемпіонкою континенту серед дівчат до 16 років

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Днями у Празі завершився чемпіонат Європи з шахів серед юнаків та дівчат, на якому наші спортсмени здобули чотири медалі. Чемпіонкою Європи серед дівчат до 16 років стала харків'янка Марія Танцюра. У найстаршій групі дівчат до 18 років Анастасія Рахмангу-

лова з Миколаєва виборола бронзову медаль.

Дві медалі здобули також хлопці в групі до 10 років: Віктор Матвійшен з Вінниці посів 2 місце, а Кирило Шевченко з Краматорська — 3.

У десятку найсильніших увійшли також Надія Шпанько (Вінниця) — 6 місце (дівчата до 10 років) та Еміль Мірзоев (Одеса) — 8 місце (юнаки до 16).

Як повідомляє офіційний сайт Федерації шахів України, загалом у семи вікових групах взяла участь 1173 юні шахісти із 46 країн. Найбільше медалей у представників Росії — 10 (5 золотих, 3 срібні і 2 бронзові). Решта делегації завоювала меншу кількість медалей, ніж Україна. У Вірменії одна золота і дві срібні, по дві медалі завоювали Поль-

ща (обидві золоті!), Болгарія, Грузія, Ізраїль, Іспанія.

А вчора у Стамбулі стартувала Всесвітня шахова Олімпіада, участь у якій у ранзі чинних олімпійських чемпіонів бере українська команда у найсильнішому складі: Василь Іванчук, Руслан Пономарьов, Павло Ельянов, Захар Єфіменко та Олександр Моїсєєнко.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

«Приватизація гуртожитків. Відповіді на актуальні запитання» — це стане наступною темою прямої телефонної лінії «Урядового кур'єра». Гостем редакції буде заступник директора



Департаменту житлової політики Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України **ЮСИПЕЦЬ Юрій Григорович**. Поставити запитання ви зможете **30 серпня з 12.00 до 13.00** за телефоном: **253-15-83**. Крім того, надсилайте запитання завчасно на електронну скриньку: **imrich@ukcc.com.ua**

ДОКУМЕНТИ



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 15 серпня 2012 р. № 757

Київ

Про внесення зміни у додаток 1 до Порядку прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести зміну у додаток 1 до Порядку прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 р. № 461 «Питання прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 32, ст. 1359), виключивши у пункті 6 графу «Серія та номер кваліфікаційного сертифіката (обов'язково зазначається з 1 червня 2012 р.)».

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 15 серпня 2012 р. № 759

Київ

Про затвердження Угоди про співробітництво з метою розвитку партнерства в галузі рибальства між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Марокко

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Затвердити Угоду про співробітництво з метою розвитку партнерства в галузі рибальства між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Марокко, підписану 27 квітня 2012 р. у м. Мекнесі.

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 22 серпня 2012 р. № 780

Київ

Про внесення зміни до пункту 3 Порядку закупівлі товарів, робіт і послуг, необхідних для підготовки та проведення виборів народних депутатів України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести зміну до пункту 3 Порядку закупівлі товарів, робіт і послуг, необхідних для підготовки та проведення виборів народних депутатів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2012 р. № 320 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 31, ст. 1145), доповнивши його підпунктом 6 такого змісту:

«6) з надання ефірного часу для розміщення матеріалів, що підлягають оприлюдненню в засобах масової інформації відповідно до закону.»

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 22 серпня 2012 р. № 781

Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 13 липня 1995 р. № 516

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

У назві та тексті постанови Кабінету Міністрів України від 13 липня 1995 р. № 516 «Про плату за видачу та переоформлення Національною комісією регулювання електроенергетики ліцензій на здійснення певних видів підприємницької діяльності» (ЗП України, 1995 р., № 9, ст. 240; Офіційний вісник України, 1998 р., № 24, ст. 887; 1999 р., № 14, ст. 556; 2000 р., № 12, ст. 457; 2001 р., № 29, ст. 1309; 2006 р., № 4, ст. 169) і назві додатка до неї слова «Національна комісія регулювання електроенергетики» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики» у відповідному відмінку.

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

Транспортний колапс Києву не загрожує

БЕЗПЕКА РУХУ. Столичні водії побоюються, що з настанням осені рух центральними вулицями застопориться

Олександр БІТТНЕР,
«Урядовий кур'єр»

Експерти з організації дорожнього руху вже давно помітили, що наприкінці літа — на початку осені в Києві відчутно (за деякими підрахунками, до 40%) зростає завантаженість міських автомагістралей. Чогось надзвичайного в цьому немає — насамперед треба зважати на вже традиційне пожвавлення активності населення з настанням нового сезону. Тим паче, що в більшості городян закінчуються відпустки, у студентів та школярів — літні вакації, а приміські жителі поспішають уторгувати в столиці якусь копійку за вирощену городину... Тому київські перевізники змушені випускати на маршрути додатковий громадський транспорт.

Але цього року про неминуче «сезонне» ускладнення руху столичними дорогами заговорили якось песимістичніше, ніж зазвичай. Мовляв, на центральних вулицях може дійти й до транспортного колапсу, оскільки до вже давно відомих проблемних відрізків автодоріг додається запланована масштабна реконструкція Поштової площі. Справді, навесні наступного року тут має бути нова сучасна дорожня розв'язка, покликана, до речі, вирішити й проблему постійних заторів у цій частині міста. За деякими даними, вже з наступного понеділка рух автомобілів Набережним шосе на ділянці від мосту Метро до Борицевого узвозу може бути частково обмеженим, а за кілька днів планується звузити проїжджу частину і в районі Річкового вокзалу. Отож якщо раніше «тягучки» виникали переважно на самій площі, то тепер простояватимуть усі під'їзди до неї, а також в разі зросте навантаження на прилеглі, придатні для об'їзду в напрямку Хрещатика вулиці.

— Звичайно, складнощів із безперешкодним рухом



Фото Олександра ЛЕПЕГУХИ

Хоч би які зручні транспортні розв'язки обіцяли нам чиновники, кількість автомобілів зростає набагато швидше, ніж пропускна спроможність доріг

транспорті найближчим часом не уникнути, — констатує експерт з перевезень Богдан Аганін. — Але я вважаю, що до суцільних заторів не дійде. Згадайте недавній чемпіонат Європи з футболу, під час якого багато хто очікував на той самий транспортний колапс. Проблемі вдалося «розрулити», чим, безперечно, треба завдячувати зданим напередодні транспортним розв'язкам біля київських мостів, а також практично зразковій роботі Державтоінспекції. Якщо ДАІ справцює належним чином і зараз, багатьох негараздів можна буде уникнути, адже велику частку вини за перманентні труднощі на київських дорогах можна покласти на самих водіїв. Приміром, якщо вдасться звільнити Сагайдачного і прилеглі вулиці від незаконно припаркованого транспорту, будівництво розв'язки на Поштовій пройде менш болюче, ніж очікується.

Заступник начальника Головного управління транспорту та зв'язку Ки-

ївської міськдержадміністрації Богдан Тимченко також переконаний, що лякати киян не баченими досі «пробками» на дорогах не варто. Певна річ, додаткові незручності у зв'язку з реконструкцією одного з найбільш завантажених транспортних вузлів на Подолі неминучі, але щоб тут з'явилася сучасна зручна розв'язка, можна і треба потерпіти, зауважує він. До речі, про терміни і масштаби обмеження чи закриття руху на прилеглих магістралях говорити ще зарано — за його словами, проект відповідного розпорядження проходить останні узгодження з усіма міськими службами, після чого буде затверджено найоптимальніший варіант будівництва шляхопроводу.

— Якщо буде потрібно, Головне управління транспорту та зв'язку КМДА внесе зміни в роботу маршрутів наземного пасажирського транспорту в межах Поштової площі, аби пасажирів не відчували значних незручностей, —

запевняє Богдан Тимченко. — Загалом же облаштування київських доріг рік у рік лише зростатиме. Вже наступного року капітальна реконструкція чекає на автопроїзди мосту Метро через Русанівську протоку, завершується розробка й інших проектів будівництва нових та реконструкції давно діючих транспортних вузлів.

Поки матеріал готувався до друку, з Державтоінспекції міста повідомили, що у зв'язку з проведенням реконструкції транспортного розв'язки в районі Поштової площі в ніч з 26 на 27 серпня рух Набережним шосе на ділянці від Борицевого узвозу в напрямку мосту Метро частково обмежено. Для проїзду залишено половину цієї автомагістралі, якою буде організовано рух двома смугами в кожному напрямку.

Доки триватиме реконструкція, правий поворот з Борицевого узвозу на Набережне шосе в напрямку того ж мосту Метро також забороняється.

Цієї осені призиватимуть двічі

Олесь ЯНЧУК
для «Урядового кур'єра»

АРМІЯ. Кабінет Міністрів на своєму засіданні 22 серпня схвалив постанову, згідно з якою у жовтні-листопаді цього року на строкову військову службу буде призвано 18 тис. 900 осіб — майже на 8 тис. призовників менше, ніж торік восени. Вже традиційно найбільше новобранців — 12 тис. 500 юнаків поповнять лави Збройних сил, ще 5 тис. 400 призовників одягнуть однострої Внутрішніх військ МВС України, а тисяча «скуштує» служби в Державній

спеціальній службі транспорту. Одночасно з усіх цих структур у запас будуть звільнені військовослужбовці, які відслужили встановлені терміни строкової військової служби.

Скорочення кількості молодого поповнення — не єдина особливість цього річної осінньої призовної кампанії. Свої корективи у процес призову вже внесли чергові парламентські вибори, що відбудуться 28 жовтня. Аби майбутні воїни змогли безперешкодно проголосувати, їх відправлятимуть до війська у два етапи — з 5 по 12 жовтня і з 1 по

23 листопада. Безперечно, це внесе певні корективи в організаційну роботу військових комісаріатів, але на якість призову вплинути не повинно. У військових частинах, як і завше, чекають насамперед на всебічно розвинених молодих людей, котрим до снаги буде навчатися не лише азів бойової майстерності, а й стати повноцінними воїнами-захисниками рідної землі.

На тлі реформування української армії, коли в життя починає втілюватися перспективна модель Збройних сил, це надзвичайно важливо, зазначив під час недав-

ніх урочистостей з нагоди Дня Незалежності міністр оборони України Дмитро Саламатін. Глава оборонного відомства наголосив, що етап стагнації у війську в минулому, і нині розпочато переозброєння армії новими зразками військової техніки, а вимоги до професійності зростають у рази. Державна комплексна програма реформування і розвитку Збройних сил України на період до 2017 року передбачає, що за умови належного ресурсного забезпечення вже в найближчі часи армія мусить стати потужним і професійним військом.

ГРОШІ

Ошукані за власним бажанням

ШАХРАЙСТВО. Фінансові піраміди в Україні виникають через невідосконалене законодавство

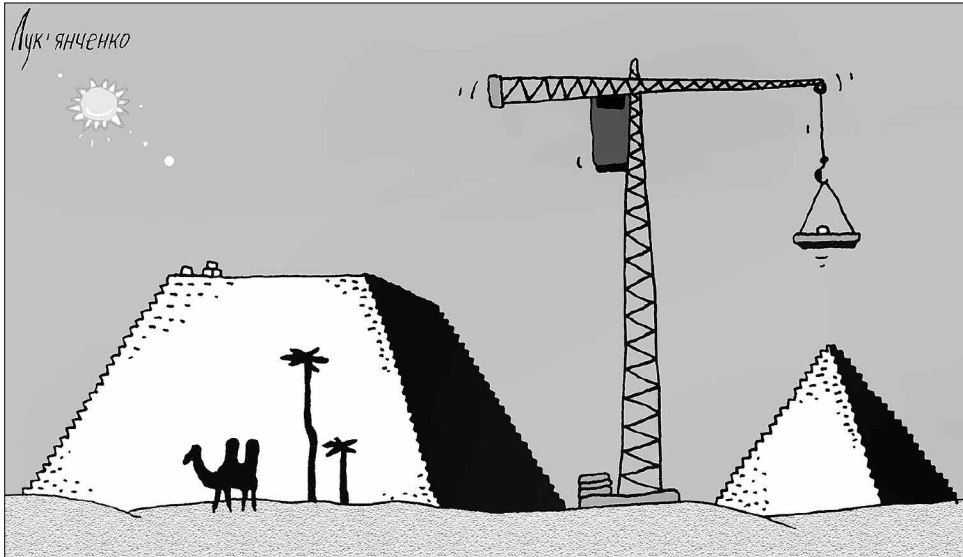
Віталій ЧЕПІЖКО,
«Урядовий кур'єр»

Нова історія з «дітищем» Сергія Мавроди — це вже навіть не дежа вю, а якась патологія наших співвітчизників бути черговий раз обманутими. У так званій афері MMM - 2011 брали участь понад 2 млн українців. І це при тому, що «батько» фінансової піраміди з усіх телеканалів попереджав про її можливий крах у будь-яку хвилину. Це був свого роду юридичний запобіжник, аби його не можна було притягнути до відповідальності, переконані фахівці. Сьогодні вітчизняні правоохоронні органи намагаються підвести MMM - 2011 під статтю «шахрайство» чи «фіктивне підприємство». У Росії, де нових ошуканих майже 35 млн людей, уже знайшли такий механізм. А що маємо ми у цій царині?

Чому піраміди
ростуть як
гриби після дощу

За оцінками експертів міністра фінансів Олександра Савченка, серед вітчизняних фінансових компаній приблизно половина так чи інакше мають ознаки фінансових пірамід. На думку президента Українського аналітичного центру Олександра Охрименка, нині в країні ідеальні умови для їх створення. «Зазвичай фінансові піраміди знаходять своїх шанувальників в умовах нестабільної фінансової ситуації в країні. Люди просто не знають, як заробити і як зберегти гроші. Втрачається віра у традиційні види інвестування, і в цьому разі будь-яка, навіть найбезглуздіша, авантюра здається виходом із ситуації», — пояснив він.

Наявність чималої кількості злочинних фінансових схем підтвердив і заступник начальника департаменту Державної служби боротьби з економічною злочинністю Анатолій Шкаберін. Як він пояснив журналістам, фінансові піраміди — це і банки, які лопнули з вкладами людей, і страхові спілки, що не виконали своєї обіцянки. Ми попереджаємо людей: не



лізьте туди, вас обмануть. Але вони все одно вкладають гроші, і їх знову обманюють. Водночас боротися з ними не можуть ні банки, ні держава, бо в Україні немає належної законодавчої бази. Нині лише розробляють закон про заборону фінансових пірамід. Ми направили у Нацкомфінпослуг свої рекомендації та пропозиції. От коли буде закон, тоді й буде кримінальна відповідальність».

У коментарі для преси колишній підполковник УБОЗ Микола Роцин, автор книги про фінансові піраміди «Український локхотрон», сказав, що прийняття закону про фінансові піраміди є єдиним реальним способом боротьби з фінансовими шахраями. «Довести вину фінансового

шахрая буває дуже складно. Багато організаторів фінансових пірамід в 1990-х роках так і не понесли заслуженої кари. Тому потрібен закон про фінансові піраміди», — зазначає М. Роцин.

Як з'ясувалось, чимало країн пройшли свій шлях боротьби з фінансовими пірамідами. Там, де вони сильно «наслідили», їх заборонили законодавчо. Зокрема, у США, Канаді, європейських країнах, Бразилії, Австралії, Китаї. Наприклад, в Америці кілька аферистів отримали від 14 до 110 років ув'язнення. Найбільший строк «припав» на долю Алена Стенфорда, який обдурив приватних інвесторів, котрі довірили йому свої гроші, на понад \$7 млрд.

КОМПЕТЕНТНО



Тетяна БЄСЛАВІНА,
старший науковий співробітник
лабораторії психології мас
та спільнот Інституту соціальної
та політичної психології НАН України:

— Вкладників фінансових пірамід можна порівняти зі щурами. Свого часу дослідники ставили приманку в певному місці, куди постійно бігав щур, а коли приманку приймали, гризун продовжував ще кілька разів бігати в тому напрямку. Так само і вкладники. Мавроді зробив ставку на публічність. Він попереджав, що люди можуть програти, а можуть і виграти. Це і є тим гачком-приманкою, на який попадались нові і нові гравці. Всіх запевняють, що їм пощастить, і так до безкінечності. Крім того, психологи поділяють вкладників на раціональних (ті, котрі впевнені, що встигнуть збагатитися за рахунок інших) і самовпевнених (котрі мають завищену самооцінку, переконані, що фіаско їх омине). Відсоток гравців завжди існуватиме. Люди гратимуть підпільно чи офіційно, це підтверджено майже всією історією людства.

За фінансову
аферу —
позбавлення волі

Щодо України, то Нацкомфінпослуг у своєму законопроекті «Про внесення змін до Кримінального кодексу (щодо заборони створення пірамідальних схем)» теж передбачив позбавлення волі за фінансове обдурювання людей. Зокрема, пропонується змінити статтю 190-1 ККУ і ввести покарання за створення, сприяння діяльності, пропонування участі і рекламування фінансових пірамід — громадськими роботами до 240 годин, виправними — до двох років або обмеженням волі на термін до трьох років. У разі повторного скоєння злочину або за попередньою змовою осіб покарання буде суворішим: виправні роботи на термін від одного до двох років, обмеження волі до п'яти років або позбавлення волі до трьох років.

Крім цього, на розгляді Верховної Ради перебуває законопроект, покликаний ліквідувати всі фінансові піраміди у країні. Пропонує їх заборонити експерт Сергій Терехін. Після того, як його матері запропонували приєднатися до MMM, він і розробив законопроект, який унеможливить функціонування пірамід, — це документ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження електронних грошей і запобігання створенню фінансових пі-

ОФІЦІЙНО

Нацкомісія з регулювання ринків фінансових послуг затвердила доопрацьований проект закону «Про заборону фінансових пірамід в Україні». Про це повідомляє прес-служба відомства. Відповідно до законопроекту особи, які сприяють організації піраміди, несуть відповідальність поряд з організаторами. Під цю категорію потрапляють громадяни, які надають організаціям піраміди приміщення, транспортні й технічні засоби або яке-небудь інше майно, а також навмисне рекламують фінансову піраміду і допомагають залучати активи. За створення або сприяння у створенні піраміди передбачається штраф від 100 до 200 неоподатковуваних мінімумів (1700—3400 гривень) або обмеження волі на термін від 1 до 3 років. За повторну організацію шахрайської схеми введено покарання у вигляді 3—5 років обмеження або позбавлення волі. Якщо ж такі схеми здійснюються у великих розмірах з використанням інформаційних систем та електронно-обчислювальної техніки, покаранням буде позбавлення волі на строк від 5 до 8 років з конфіскацією майна. Особи, які сприяли організації піраміди, можуть уникнути кримінальної відповідальності, якщо добровільно повідомлять про злочин.

рамід». За його словами, в українському праві бракує визначення фінансової піраміди, а також немає визначення «електронних грошей», за допомогою яких організатори та учасники фінансових пірамід здійснюють грошові операції. «Мій законопроект дає визначення цим поняттям і встановлює відповідальність за створення фінансової піраміди», — пояснює у своїх коментарях Сергій Терехін. Згідно з цим законопроектом, фінансова піраміда — це метод залучення та використання особою фінансового активу вкладника, за яким збереження його реальної вартості або виплата доходу, або його повернення забезпечуються повністю чи частково за рахунок джерел, не пов'язаних з розподілом чистих активів, страхових чи інших нерозкритих резервів, сформованих зазначеною особою відповідно до законодавства. Діяльність, спрямована на створення і ведення фінансових пірамід, у тому числі з використанням е-грошей, заборонена в Україні та прирівнюється до шахрайства з фінансовими ресурсами. Також законопроект врегулює фінансові відносини, пов'язані з використанням електронних грошей.

Бій з тінню

Поки ж владні установи мудрують, як у правовому руслі убезпечити людей від фінансових пірамід, фахівці банківського ринку нама-

гаються самотужки боротися з компаніями-пірамідами на кшталт MMM. Зокрема, вони ввели блокування онлайн-платежів MMM - 2011, пославшись на наявність ознаки фінансових афер. Деякі фінансові експерти значно збільшили вартість переказу грошей для партнерів MMM. Щоправда, серйозного впливу це не дало — ефект цікавості пере-

Крім того, банкіри нині розробляють навчальну програму «фінансової грамотності українців». На їхнє переконання, в MMM-афері потрапляють люди, які не обізнані в фінансових питаннях або ті, хто хоче отримати «легкі» гроші, тобто гравці. Щоб люди не потрапляли на цей гачок, і запроваджується програма.

Боротьба з фінансовими пірамідами насамперед вимагає фінансової грамотності населення. Про це сказав директор юридичного департаменту НБУ Віктор Новиков.

«Найефективніше тут — не заборони чи покарання, а профілактика і запобігання, як і в медицині. Ми повинні розвивати фінансову грамотність з найменших років, зі школи», — констатував юрист НБУ. Додавши, що не треба змішувати поняття «піраміди» і законні інститути спільного інвестування, що існують в Україні та інших країнах уже багато років. Розмежування цих понять дуже важливе для поліпшення захисту споживачів фінансових послуг.

З більшими гарантіями надійніше

Галина ІЩЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ФІНАНСИ. Фонд гарантування вкладів фізосіб підвищив суму відшкодування до 200 тисяч гривень.

Обсяги кредитування української економіки у I півріччі 2012 року збільшилися на 11 млрд грн. Це свідчить про те, що, попри складні умови на світових фінансових ринках, банки продовжують кредитувати економіку і збільшувати ВВП держави. Про це заявив заступник голови Нацбанку, голова адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО) Ігор Соркін.

Щодо кредитування фізосіб, то обсяги кредитування в нацвалюті зросли на 8 млрд грн. Відповідно відбувається зменшення обсягу кредитів в іноземній валюті, які банки надали раніше. Щодо вкладів фізосіб, то, на його думку, тут теж спостерігається позитивна тенденція. Це, на переконання І. Соркіна, свідчить про довіру населення до банківської системи.

«З початку року обсяг коштів на рахунках фізосіб збільшився майже на 40 млрд грн, з яких 23 млрд — це кошти в нацвалюті. Ми повинні робити все, щоб зміцнювати цю тенденцію», — зазначив він. За словами І.Соркіна, у Програмі економічних реформ Пре-

зидента України на 2010 – 2014 роки одним із заходів для пожевлення кредитування економіки є вдосконалення системи гарантування вкладів фізосіб. Вже ухвалений новий Закон «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», що посилює захист громадян, які довірили свої заощадження банкам. Наступним кроком є збільшення Адміністративною радою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб гарантованої суми відшкодування за вкладом, які стали недоступними, — з 150 до 200 тис. грн. Рішення про це нині передано для державної реєстрації у Мін'юст України», — зазначив Ігор Соркін та нагадав, що останнє підви-

щення цієї суми було проведено ще в листопаді 2008-го.

«Сподіваюсь, що це рішення, з одного боку, буде позитивним сигналом для вкладників щодо впевненості у збереженні своїх заощаджень, а з другого — дасть змогу банкам збільшити свою ресурсну базу для кредитування економіки країни. І головне — засвідчить рішучість влади захищати інтереси кожного громадянина, який довірив свої заощадження банківській системі», — підкреслив заступник голови Нацбанку і голова адміністрації ФГВФО.

І. Соркін звернув також увагу на зменшення обсягів простроченої за-

боргованості у банківській системі на 2 млрд грн.

«За підсумками півріччя банківська система отримала 2,2 млрд грн прибутку. Якщо порівнювати його з підсумками роботи за минулий рік, коли банківська система мала збиток 7 млрд грн, то 2,2 млрд грн за I півріччя — це досягнення. І головне, на мою думку, що є індикатором ставлення до банківської системи акціонерів банків, — це збільшення статутного капіталу майже на 7 млрд грн з початку року. Це означає, що акціонери мають намір розвивати свої банки і вкладати гроші в банківську систему України», — підсумував він.

ОСВІТА

Для дітлахів, котрі цієї суботи вперше почують шкільний дзвоник, починається нове життя: доведеться звикати до нового режиму, колективу, обстановки, що, звісно, є певним стресом для дитячого організму. Як найкраще організувати день першокласника, що і в якій кількості слід їсти та як уникнути психологічних «гострих кутів», досліджував «Урядовий кур'єр».

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

«Правильно підібрана їжа зміцнює імунну систему»

Оксана СКИТАЛІНСЬКА,
лікар-дієтолог



— Першокласник повинен їсти 5 разів на день: перший раз поснідати вдома, другий — у школі. Потім знову вдома обід, полуденок і вечеря. Те саме стосується питного режиму: натуральні напої (воду, компоти, киселі, натуральні соки) потрібно вживати у проміжках між прийомами їжі.

Дитину слід годувати улюбленими стравами та напоями, до яких вона звикла: зрозуміло, домашнього приготування та зі здоровою кулінарною обробкою. Враховуючи величезні потреби організму, передовсім головного мозку, в енергії, дитина має отримувати корисні вуглеводи — крупи, овочі, ягоди та фрукти. Саме завдяки вуглеводам ноги швидше бігатимуть, а м'язи спини не втомлюватимуться підтримувати хребет у потрібному положенні.

Так звані «прості» вуглеводи (білий цукор, цукерки, кондитерські вироби, солодкі напої) краще обмежити: після їх вживання в дитини різко зростає рівень цукру в крові та посилено працює підшлункова залоза, яка виділяє інсулін. Якщо привчити дитину до харчування такими продуктами, порушуються харчові звички, які згодом стануть причиною слабого здоров'я.

Для росту та правильного формування всіх органів потрібен білок. Корисний білок — це яйця, молочні продукти, м'ясо, риба. Ці продукти слід вживати часто. А ось готові ковбасно-сосисочні вироби, консерви, копченості дитині не можна давати, оскільки велика кількість консервантів, барвників, зокрема канцерогенних нітритів, солі та насиченого жиру виснажує ще не сформовану травну систему дитини й може стати причиною серйозних хвороб.

Третя група потрібних продуктів — жири. До корисних належать насичені жири молока, сметани, вершкового масла та жирів, які входять до складу м'яса. До ненасичених — оливкова нерафінована олія першого холодного віджиму, яку потрібно додавати до салатів, риб'ячий жир, якого багато в жирній морській рибі, горіхи, лляне насіння, яким потрібно посипати каші та салати.

Щоб зберегти зір, обов'язково давайте дитині моркву, червоний перець, помідори, абрикоси, петрушку, риб'ячий жир, печінку. Всі ці продукти містять каротин та вітамін А, брак якого в раціоні першокласника загрожувє короткозорістю. Вітамін А належить до групи так званих жиророзчинних вітамінів, тому він засвоюється краще у поєднанні з чимось жирним — сметаною або оливковою олією.

Аби дитина краще зосереджувалася, запам'ятовувала матеріал, розв'язувала складні завдання, слід вживати м'який білий сир, тріску, печінку, горох, вівсяну крупу, нешліфований рис, яйця. У них багато холіну — вітаміноподібної речовини, що поліпшує роботу мозку. Особливу увагу зверніть на споживання йоду, адже його в дитячому організмі переробляє щитоподібна залоза в життєво важливі гормони. Вони відповідають за обмін білків, вуглеводів, жирів, впливають на розвиток головного мозку. Багато йоду міститься у морській капуста, морепродуктах та екзотичному фрукті фейхоа.

Для формування міцного скелета, гарної постави і міцних зубів дитині потрібен кальцій. Тому щодня першокласник має випивати 2 склянки молока або кисломолочних продуктів.

Хваліть дитину за старання, а не за оцінки

Багато важливих нюансів поведінки та емоційного стану першачка залежать саме від того, як налаштують його напередодні школи батьки. Передовсім дитина має навчитися «програвати» ті ситуації, які її чекають у школі. Зробити це можна так. «Удома разом із дитиною беремо іграшки й моделюємо ситуацію: ми збираємося до школи: що маємо зробити насамперед? Скажімо, скласти портфель, — пояснює дитячий психолог Марина Коптелова. — Поступово до цієї гри залучаємо ситуації, які можуть трапитися в школі. Наприклад: «Що робити, якщо ти заблукав у школі чи тебе зупинив черговий? Навчи свою іграшку!». Всі ситуації, які можуть стати стресовими для першачка, батьки мають обговорити з дитиною».

Навчіть дитину усвідомлювати свої емоції. Запитуйте в неї: «Що ти зараз відчуваєш?», просіть її посміятися, продемонструвати, як їй добре чи, навпаки, погано. Дитина повинна назвати ці відчуття для того, аби вона змогла розповісти, що відчуває, батькам чи вчителю, які зрозуміють її емоційний стан.

Завжди акцентуйте на тому, що школа — це цікаво. «Я категорично проти того, аби батьки казали: все, дитинство закінчилося, починається серйозне шкільне життя. Крім того, що вони відібрають у дитини бажання вчитися, вони нічого не досягнуть», — наголошує Марина Коптелова.

Поділіть дитячу кімнату на зони, бажано зробити це ще влітку. Так ми готуємо дитину: тут ти вчитимеш уроки, а тут — гратимешся іграшками. Зона гри має



Тепер замість іграшок — ранець і підручники

бути обов'язково, вона засвідчує, що дитинство в першокласника не закінчилося, просто з першого вересня в нього додається інших обов'язків.

Напередодні школи продемонструйте дитині її прогрес: знайдіть зошити річної давності, де вона вчилася писати палички й гачечки, і покажіть, чого вона досягла за рік. Підбадьорте дитину: «Ти молодець, стараєшся, при чому хвалити слід за процес, а не за результат. Це треба повторювати й упродовж перших місяців навчання».

Батьки часто забувають, що багато аспектів навчання закладено генетично. Тому якщо тато з мамою вчилися не дуже добре, розраховувати, що дитина покаже блискучі результати, може, й не потрібно. Не витискайте з дитини останні соки, а забезпечуйте їй

процес пізнання та заохочення до нього.

Не варто орієнтувати дитину на оцінку. Навіть якщо трапиться вчитель, який чинитиме так, це не зовсім правильна стратегія з точки зору психології. Загалом доцільно познайомитися зі своїм вчителем та класом заздалегідь. Крім того, уважно поставтеся до купівлі шкільного приладдя: дитина має сама вибрати те, що їй подобається.

Ніколи не кажіть дитині щось на кшталт: «Будь розумником, у школі буде все добре». Марина Коптелова наголошує: це неправильний підхід, оскільки ситуація може залежати не від дитини, а від безлічі інших чинників. Доцільніше налаштувати, що в школі може статися будь-що, — це реальне життя, й навчити завжди шукати вихід із ситуації.

ЗДОРОВ'Я

Пігулки не допоможуть

Ще одна проблема, якою переймаються батьки, особливо якщо їхнє чадо вперше потрапило до колективу, — як запобігти хворобам. «Не шукайте пігулок, які дадуть відвідувати дитині колективи, хворі, патології немає: саме так вона набуває імунітету. Хоч би які препарати дитина вживала, менше хворіти вона не стане. Тому коли мене як батька запитують «Які фармацевтичні препарати ви даєте своїм дітям?», я із щирим серцем відповідаю: «Жодних». Україна розташована не за Полярним колом, і в нас досить фруктів і овочів, аби вживати кількість вітамінів, потрібних нашому організмові», — наголошує фахівець.

Чому саме осінь є такою «врожайною» порою щодо захворювань? За словами Федора Лапія, після літнього відпочинку дитина потрапляє до дитячого колективу, де кожен є потенційним носієм інфекції, «підхопленої» у транспорті, в магазині чи деінде. Крім того, восени починаються дощі, а отже, і волога, яка сприяє поширенню інфекції, сонце визирає чимраз рідше (саме ультрафіолету бояться багато вірусів). Настають холоди — зачиняються вікна, дитина менше часу перебуває на повітрі, дедалі частіше батьки везуть її, скажімо, до розважальних центрів, де шанс підхопити інфекцію значно вищий.

Водночас батьки, які, попри здоровий глузд, все-таки відправляють до школи хвору дитину, мають пам'ятати, що вони не лише наражають власне чадо на важчий перебіг хвороби. Їхня дитина може стати джерелом інфекції для тих малюків, які мають хронічні патології серця, органів дихання тощо.

Простий та ефективний засіб запобігти хворобам — чисті руки. «Навчіть дитину користуватися милом; нині дефіцит серветки із вмістом спирту та спиртові гелі, які також швидко знезаразять руки», — радить Федір Лапій.

ВАЖЛИВО ЗНАТИ

Режим для першачка

ПІДЙОМ. Завчасно купуємо красивий будильник та привчаємо дитину, що це — її друг. Загалом, за словами психолога, режим бажано відпрацювати ще з травня. Будильник має задзеленчати завчасно, а ситуація, коли мама влітає до кімнати з криком: «Швидко прокидайся, лишилося 15 хвилин!», — неприпустима. Дитину потрібно будити спокійно, давши можливість ще трохи поніжитися в ліжку. Тож вчасно налаштовуємо її на те, що робимо далі: скажімо, чистимо зуби та вдягаємося.

ЗАРЯДКА. Дуже добре, якщо ваш першачок уранці впродовж п'яти хвилин робитиме зарядку. Скажімо, пострибає до ванної кімнати на одній нозі, а назад — на другій. Зарядка пробуджує мозок, активізує увагу та імунну систему. Зауважте: приклад мають подати батьки. Водночас говоримо з дитиною про те, які предмети вона вивчатиме сьогодні, налаштовуючи малечу на те, що її чекає цього дня.

СНІДАНОК. Не змушуйте сина чи доньку їсти занадто багато. Примус спричинить погані настрої. Краще дайте пере-

кусити щось із собою до школи — це має бути продукт, який дитина любить.

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ. Пам'ятаймо, що першокласник найефективніше сприймає інформацію до 4-ї, максимум — до 5-ї години дня. Жодних уроків після 6—7-ї години вечора робити не варто, тим паче — вимагати в цей час від дитини якихось видатних результатів. Домашнє завдання робимо так: 15—20 хвилин — уроки, стільки само — перерва.

Нині багато дітей мають ослаблену мозкову функцію, й батьки, помітивши, що їхнє чадо трішки відстає у навчанні, починають хвилюватися й тиснути на дитину. Не панікуйте, змушуючи дитину сотню разів повторювати рядок із віршика, а зверніться до фахівця, зокрема до шкільного психолога.

ПОЗАШКІЛЬНІ ЗАНЯТТЯ. У першому класі не слід надмірно навантажувати дитину. Якщо ваше чадо відвідує якісь гуртки, обмежте їх одним заняттям: скажімо, залиште або музику, або малювання. І ще одне: більше прогулянок на свіжому повітрі й здорового харчування, і менше — телевізора й комп'ютера.

ДЕРЖАВНІСТЬ

Хто дасть громаді команду «кроком руш»

СУСПІЛЬСТВО. *Амбітні реформи не можна реалізувати без конструктивного загальнонаціонального діалогу влади і самокерованих громадських інституцій*

Володимир ЛІТКЕВИЧ,
кандидат юридичних наук
спеціально
для «Урядового кур'єра»

Загальноновизнаною є позитивна роль зрілого громадянського суспільства у функціонуванні й відтворенні демократичних політичних систем та забезпеченні суспільної стабільності. Через його інституції, які діють у певній системі усталених цінностей, виявляються й узгоджуються різноманітні інтереси громадян і їхніх груп, формуються відповідні позиції щодо того чи того питання суспільного життя, які відстоюються в подальшому перед державою та іншими об'єднаннями громадян.

Пасинок від культури і політики?

В Україні громадянське суспільство є чи не єдиною сферою суспільного життя, щодо оцінки стану розвитку якої існує сьогодні консенсус між вищими очільниками влади та її непримиримими опонентами. Для перших пасивність громадян і як наслідок відсутність в Україні зрілого громадянського суспільства є перешкодою для проведення задекларованих реформ, для других унеможливорює революційну зміну влади.

Більшість учасників дискурсу громадянського суспільства також сходяться на тому, що в Україні воно перебуває на етапі становлення, й кардинально виправити ситуацію можна лише за умови радикальних змін, ініціатором яких зобов'язана виступати влада в особі її найбільш дієвого політичного провідника — Президента.

Якщо поглянути, яким чином впливала на розвиток громадянського суспільства й взаємодіяла з ним ця вища державна посадова особа України, побачимо парадоксальну картину. Що демократичнішим оцінювався Президент, то менше на порядку денному його діяльності перебувало питання розвитку громадянського суспільства, і навпаки, найбільше для його розвитку зробили ті президенти, яких звинувачували в авторитаризмі. І цей феномен яскраво ілюструє право України.

У нормотворчій діяльності Президента України Кравчука Л. М. громадянське суспільство практично не знайшло свого відображення. Підписаний ним 1992 року Закон № 2501-ХІІ «Про надзвичайний стан», у статті 2 якого вперше у праві України згадувалося громадянське суспільство, навряд чи можна оцінити як сприяння громадянському суспільству. Однак, це не стало перешкодою для нагородження першого Президента України на початку 2007 року орденом Ярослава Мудрого за вагомий внесок у становлення та розвиток громадянського суспільства в Україні.

Слід зазначити, що в 1992 році здійснено також невдалу спробу закріпити термін «громадянське суспільство» на рівні Основного Закону України. Статтею 64 проекту Конституції України, який згідно з Постановою Верховної Ради від 01.07.1992 року №2525-ХІІ планувалося винести на все-



народне обговорення, передбачалося зобов'язати державу підпорядковуватись служінню громадянському суспільству. Однак у конституційному праві гору взяла концепція пріоритету людини як найвищої цінності. Саме її інтересам, захисту її прав і свобод, відповідно до чинних на той час і сьогодні редакцій Конституції України, підпорядкована держава, і перед нею остання відповідає за свою діяльність.

Перші спроби регламентації діяльності громадянського суспільства розпочалися з наступного, 1993 року. І в цьому ми повинні завдячувати Прем'єр-міністру України Кучмі Л. Д. На той час влада розглядала організоване суспільство як феномен культури. І не дивно, що завдання щодо розбудови громадянського суспільства було покладено згідно з постановою Кабінету Міністрів №348 1993 р. на Міністерство культури. Такого підходу до громадянського суспільства влада дотримувалась до 2001-го. У квітні цього року Л. Кучма вже як Президент України видав два укази №244 «Про Всеукраїнську громадську раду» та №245 «Про Комісію сприяння демократизації та розвитку громадянського суспільства», відповідно до яких питання взаємодії влади і громадянського суспільства зі сфери культури перенесено в політичну площину. Комісії було надано статус консультативно-дорадчого органу при Президентові України, а її головою призначено політолога й правозахисника Володимира Малинковича.

Наступний демократичний Президент, який своєму обранню на цю високу посаду повинен завдячувати масовим громадянським виступам, майже нічого не зробив для подальшого розвитку громадянського суспільства й надання йому можливості впливати на владу. Найбільшим його досягненням у цій сфері було закріплення у виданих ним указах декларацій щодо необхідності розвитку й розбудови громадянського суспільства та заміна

у 2005 році Комісії сприяння демократизації й розвитку громадянського суспільства на Стратегічну раду з розвитку державної політики і запровадження практики щорічних президентських слухань.

З 2003 року ініціативу щодо нормативного оформлення взаємодії влади й громадянського суспільства перебрав на себе Прем'єр-міністр Віктор Янукович, який увійшов у високу політику з характеристикою авторитарного керівника. Слід зазначити, що для його діяльності в цій сфері притаманними були системність та послідовність. Один із перших нормативних актів з цього питання, підписаних ним у ранзі керівника Кабінету Міністрів (постанова КМУ №492, 2003 р.), був присвячений проведенню досліджень

Від стану пасивності до самокерованості

В. Янукович після обрання його Президентом ініціював у 2010 році прийняття Закону «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики», в якому зазначено, що утвердження громадянського суспільства є гарантією демократичного розвитку України. У 2012 році згідно з Указом №32/212 при главі держави створюється Координаційна рада з питань розвитку громадянського суспільства, яка розробляє Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства та План заходів з її реалізації, що також були затвердженні Указом Президента № 212/2012.

ЦИТАТА В ТЕМУ

«...чи не відповідало б це розумному розподілу управлінських функцій, якби органи влади обмежились виключно найзагальнішими завданнями в сфері господарювання, як цим займаються до цих пір у фахових і земельних комітетах планування в сфері сировини, матеріалів і виробництва. Потім було б доцільним власне технічні маніпуляції і контроль за господарською діяльністю — зрозуміло, під наглядом влади — передати органам самоуправління нашої економіки».

Людвіг Ерхард

особливостей взаємодії влади й інститутів громадянського суспільства. Наступною постановою КМУ №1532, прийнятою 2003 року, задекларовано необхідність залучення громадськості до процесу підготовки урядових рішень з метою підвищення їх якості. А вже у 2004-му при Кабінеті Міністрів і центральних та місцевих органах влади на підставі постанови №1378 розпочався процес формування громадських рад як консультативно-дорадчих органів.

У 2007 році Віктор Янукович підписує розпорядження КМУ №1035-р, у якому сформовано принципи та форми взаємодії органів виконавчої влади з інституціями громадянського суспільства.

Чинне право України, що регламентує всі аспекти життєдіяльності інституцій громадянського суспільства, свідчить: на сьогодні свого завершення набула політика влади щодо створення сприятливого режиму для їхньої діяльності. Станом на 1 січня 2012 року в Україні зафіксовано понад 128 тисяч об'єднань громадян та їх регіональних представництв. Але під питанням залишається їхня реальна роль у суспільному житті країни, про що зазначав Президент у своїх посланнях до Верховної Ради в 2011 та 2012 роках.

Очевидно, що сьогодні перед владою постала об'єктивна потреба переходу від політики «очікування пробудження громадянського суспільства», для

якого створено належні правові умови діяльності, до політики формування реально діючих, самокерованих громадських інституцій. Ініціатором «звільнення суспільства від пасивності» за логікою своїх попередніх дій щодо створення своєрідного Кодексу громадянського суспільства зобов'язаний виступити чинний Президент.

Про що йдеться. В українському суспільстві об'єктивно існують однотипні інтереси великих соціальних груп — малий і середній бізнес, пенсіонери, роботодавці, наймані працівники, споживачі тощо. Найбільш активними, чітко сформованими й соціально значимими є групи інтересів, пов'язані з економічною сферою суспільного життя. До них належать: специфічні територіальні інтереси бізнесу — створення інфраструктури, підготовка кадрів, представлення інтересів в інших регіонах, урегулювання конфліктів; соціальні інтереси — взаємодія роботодавців із найманими працівниками; політичні інтереси бізнесу — взаємодія економіки з політикою. Саме із цієї сфери й могла б розпочатися інституціалізація інтересів шляхом створення самокерованих організацій.

Якщо лідери держави ставлять перед собою амбітні реформаторські цілі, вони зобов'язані взяти на себе ініціативу творення дієвих, незалежних від держави, самокерованих організацій в економічній сфері, яким відповідно до їхньої компетенції передаватиметься частина адміністративних та управлінських функцій, разом із необхідними ресурсами для їх виконання. Цим шляхом влада зможе не тільки отримати професійного і рівноправного партнера для співробітництва у надзвичайно чутливій сфері суспільного життя — економіці, а й матиме змогу отримати рівноправного й впливового учасника конструктивного загальнонаціонального діалогу, з яким можна розділити відповідальність за майбутнє країни.

У ПРАВОВОМУ ПОЛІ

Одеса — у центрі прокурорської уваги

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

КАДРИ. Генеральний прокурор залишається послідовним у своєму намірі посилювати Одеську обласну прокуратуру своїми заступниками. Новий прокурор Одеської області Олександр Галкін, так само, як і його попередник Степан Молицький, до призначення на цю посаду працював заступником Генпрокурора. Поступитися ще одним своїм заступником Віктор Пшонка мусив після того, як Степан Молицький подав у відставку і вийшов на пенсію.

Генпрокурор високо оцінив роботу Степана Молицького, зазначивши, що він та очолюваний ним колектив «зробили чимало корисних справ в укріпленні законності у цьому регіоні», за визначенням Генерального прокурора, дуже не простому. «Мене турбує зростання злочинності на Одещині, — повідомив Віктор Пшонка, спілкуючись із журналістами, — статистика розкриття злочинів мене як Генерального прокурора не задовольняє. Вона становить приблизно 50%. Кожне четверте вбивство залишається не розкритим».

Координувати роботу силовиків щодо захисту конституційних прав громадян, на думку високопосадовця, якраз і має прокуратура — від обласної до районної ланки: «Прокурор має узагальнити і означити тенденцію до виправлення цих недоліків».

Новий прокурор Одеської області, на думку очільника відомства, зможе взятися за цю справу негайно, без акліматизації, адже раніше з 2005 до 2007рр. Олександр Галкін вже очолював Одеську облпрокуратуру.

Одним із найперших його турбот має стати розв'язання конфліктної ситуації на одеському ринку «Привоз». Цьогоріч у квітні прокуратура Одещини порушила карну справу за фактом присвоєння майна ринку в особливо великих розмірах. Майнові суперечки на легендарному Привозі тривають і досі. Генпрокурор доручив новопризначеному керівнику обласної прокуратури «розібратися із цією проблематикою» і зауважив: «Якщо буде недостатньо сил, професіоналізму розібратися з цією ситуацією, я повинен буду вислати бригаду Генеральної прокуратури, щоб прийняти правове рішення».

Важким підліткам сподобалося виховання небом

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

МОЛОДЬ. Аби допомогти дітям, які порушили закон, Погребищенський районний підрозділ кримінально-виконавчої інспекції управління Державної пенітенціарної служби України у Вінницькій області розпочав співпрацю з місцевою православною військово-патріотичною парашутно-десантною школою.

У ній поряд з азами парашутно-десантного спорту та рукопашного бою, діти відкривають для себе глибину духовних православних істин. Обов'язковим є відвідування богослужінь та дотримання православних канонів. Тож працівники згаданого районного підрозділу уклали угоду з організаторами пришкільного літнього табору і цього літа разом з іншими дітьми займалися і троє неповнолітніх, які перебувають на обліку. Протягом зміни з юними тут працюють професійні тренери та духовні наставники.

Розпорядок не з легких: ранній підйом, обов'язкова молитва, крос, тренування, стрибки з парашутом, проживання в польових умовах. «Це виховує, загартовує та допомагає навчитися самостійності», — зауважив організатор школи — настоятель храму Успіння Божої Матері протоієрей Віктор Хоменко. Після перебування у таборі діти та їхні батьки приходили зі словами вдячності до працівників районного підрозділу за увагу, турботу і надану можливість виправитися. Вони фізично загартувалися та отримали урок християнської моралі. «Це саме той випадок, коли можемо констатувати, що спільні зусилля державної установи та настоятеля релігійної громади допомагають дитині стати на шлях виправлення», — зазначив начальник сектору кримінально-виконавчої інспекції управління Державної пенітенціарної служби України у Вінницькій області Руслан Щур.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 14 серпня 2012 р. по справі № 5011-50/10062-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю «Біосинтез», код ЄДРПОУ 32209872, зареєстроване за адресою: м. Київ, вул. Хорива, буд. 41-Б, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Сейм Інвест», код ЄДРПОУ 36473201, адреса: 04071, м. Київ, вул. Хорива, буд. 41-Б.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

ФОТОФАКТ



У Донецькому юридичному інституті МВС України пройшов урочистий ритуал посвячення в курсанти. Свої перші міліцейські погони з рук ректора вишу, полковника міліції Віктора Бесчастного, отримали 250 першкурсників

Контролери під контролем

НАГЛЯД. На заваді протиправним перевіркам стала прокуратура

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Мінімізувати адміністративні бар'єри у веденні бізнесу — одне з ключових завдань президентської програми «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава». А для цього, зокрема, необхідно удосконалити державний нагляд за його плановим і, особливо, позаплановим контролем.

Проте прокурорські перевірки засвідчили: контролюючі органи Буковини не так вже й поспішають привести свою діяльність у цілковиту відповідність до вимог Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності». Чому? Співробітники чернівецької обласної прокуратури мають відповідь: через недостатнє вивчення і засто-

сування чинного законодавства посадовими особами та неналежне виконання ними своїх службових обов'язків. Такі порушення прокурори виявили в діяльності держветфітосанітарної служби області, держархітбудконтролю, санепідемслужби, пожежного нагляду.

— Ці структури не завжди дотримуються вимог щодо організації контрольних заходів, строків проведення перевірок та реалізації їх матеріалів, — зазначає начальник відділу захисту конституційних прав і свобод громадян та інтересів держави прокуратури Чернівецької області Євген Ісар. — Маємо факти, коли суб'єктів господарювання перевіряли без відповідного планування або з необґрунтованим включенням до планів.

З'ясувалося також, що позапланові перевірки різно-

манітні служби часто проводять без необхідних для цього підстав — заяв, листів, інформації про порушення. Почасти органи контролю та управління при наданні послуг дозвільного характеру і здійсненні ліцензування певних видів господарської діяльності дозволяють собі необґрунтовано відмовити або несвоєчасно видати дозволи та ліцензії, а то й взагалі дати на руки підприємцям не передбачені законодавством дозвільні документи.

Але це, так би мовити, квіточки. Адже під час перевірок було встановлено факти хабарництва і корупції, тиску на суб'єктів господарювання при зловживанні посадовцями органів державного контролю наданих їм повноважень всупереч інтересам служби — з метою власного незаконного збагачення. У результаті

органи прокуратури області порушили 7 кримінальних справ, внесли 2 протести і 30 подань про усунення порушень, причин та умов, що їм сприяли. За наслідками розгляду документів прокурорського реагування до дисциплінарної відповідальності притягнуто 47 посадових осіб.

Цифри, як бачимо, не малі, і факти тиску на бізнес — не рідкість. Але всі вони виявлені саме під час прокурорських перевірок, хоча вже тривалий час у прокуратурі області відкрито «гарячу лінію», зателефонувавши на яку кожен підприємець може оперативно повідомити про факти незаконного втручання у його діяльність з боку службових осіб органів влади, контролюючих та правоохоронних структур. Проте телефон мовчить...



INPROD MASH®

21

МІЖНАРОДНА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВИСТАВКА ОБЛАДНАННЯ І ТЕХНОЛОГІЙ
ДЛЯ ХАРЧОВОЇ ТА ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

UPAKOVKA®

13

МІЖНАРОДНА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВИСТАВКА ОБЛАДНАННЯ
ТА ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ УПАКОВКИ

11–14 вересня 2012

www.inprod mash.ua
www.upakovka.uaКиїв, Броварський пр-т, 15
МВЦ, павільйон №3Організатор:
ACCO®
International
since 1992(044) 456 38 04
www.acco.uaЗа підтримки:
Міністерство аграрної політики
та продовольства України

ОРИЄНТИР

ДОКУМЕНТИ

КОМЕНТАРІ

КОНСУЛЬТАЦІЇ

РЕКЛАМА

Закон України

Про засади державної мовної політики

Відповідно до положень Конституції України, Декларації прав національностей, Закону України «Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин» тощо,

враховуючи, що вільне використання мов у приватному і суспільному житті відповідно до принципів, проголошених у Міжнародному пакті Організації Об'єднаних Націй про громадянські і політичні права, та духу Конвенції Ради Європи про захист прав і основоположних свобод людини є невід'ємним правом кожної людини;

надаючи важливого значення зміцненню статусу державної — української мови як одного з найважливіших чинників національної самобутності Українського народу, гарантії його національно-державної суверенності; виходячи з того, що тільки вільний розвиток і рівноправність усіх національних мов, висока мовна культура є основою духовного взаєморозуміння, культурного взаємозбагачення і консолідації суспільства, цим Законом визначаються засади державної мовної політики в Україні.

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. Терміни, використані в цьому Законі, вживаються у такому значенні: державна мова — закріплена законодавством мова, вживання якої обов'язкове в органах державного управління та діловодства, установах та організаціях, на підприємствах, у державних закладах освіти, науки, культури, у сферах зв'язку та інформатики тощо; мовна група — група осіб, що проживає в Україні, яка має спільну рідну мову; мовна меншина — група осіб, що проживає в Україні, яка має спільну рідну мову, що відрізняється від державної мови, та яка за своєю чисельністю менша, ніж решта населення держави; регіональна мовна група — група осіб, що проживає у певному регіоні (населеному пункті), яка має спільну рідну мову; регіон — окрема самоуправна адміністративно-територіальна одиниця, що може складатися з Автономної Республіки Крим, області, району, міста, селища, села; регіональна мова або мова меншини — мова, яка традиційно використовується в межах певної території держави громадянами цієї держави, які складають групу, що за своєю чисельністю менша, ніж решта населення цієї держави, та/або відрізняється від офіційної мови (мов) цієї держави; територія, на якій поширена регіональна мова, — територія однієї або кількох адміністративно-територіальних одиниць України (Автономної Республіки Крим, області, району, міста, селища, села), де регіональна мова є засобом комунікації певної кількості осіб, що виправдовує здійснення різних охоронних і заохочувальних заходів, передбачених у цьому Законі; рідна мова — перша мова, якою особа оволоділа в ранньому дитинстві; мови національних меншин — мова меншини, що об'єднана спільним етнічним походженням.

Стаття 2. Завдання державної мовної політики

Державна мовна політика в Україні має своїм завданням регулювання суспільних відносин у сфері всебічного розвитку і вживання української як державної, регіональних мов або мов меншин та інших мов, якими користується населення країни в державному, економічному, політичному і громадському житті, міжособовому та міжнародному спілкуванні, охорону конституційних прав громадян у цій сфері, вивчання шанобливого ставлення до національної гідності людини, її мови і культури, зміцнення єдності українського суспільства.

Стаття 3. Право мовного самовизначення

1. Кожен має право вільно визначати мову, яку вважає рідною, і вибирати мову спілкування, а також визнавати себе двомовним чи багатомовним і змінювати свої мовні уподобання.

2. Кожен незалежно від етнічного походження, національно-культурної самоідентифікації, місця проживання, релігійних переконань має право вільно користуватися будь-якою мовою у суспільному та приватному житті, вивчати і підтримувати будь-яку мову.

Стаття 4. Законодавство України про мови

1. Законодавство України про мови складається з Конституції України, Декларації прав національностей України, цього Закону, законів України «Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин», «Про національні меншини», «Про ратифікацію Рамкової конвенції Ради Європи про захист національних меншин» та інших законів України, а також міжнародних договорів, що регулюють питання використання мов, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Основи державної мовної політики визначаються Конституцією України, а порядок застосування мов в Україні — виключно цим Законом, з норм якого мають виходити інші правові акти, що визначають особливості використання мов у різних сферах суспільного життя.

2. Якщо чинним міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені в законодавстві України про мови, то застосовуються норми, які містять більш сприятливі положення щодо прав людини.

Стаття 5. Цілі та принципи державної мовної політики

1. Державна мовна політика України базується на визнанні і всебічному розвитку української мови як державної і гарантуванні вільного розвитку регіональних мов або мов меншин, інших мов, а також права мовного самовизначення і мовних уподобань кожної людини.

2. При здійсненні державної мовної політики Україна дотримується таких цілей і принципів:

- 1) визнання всіх мов, які традиційно використовуються в межах держави чи її певної території, національних надбанням, недопущення привілеїв чи обмежень за мовними ознаками;
- 2) забезпечення всебічного розвитку і функціонування української мови як державної в усіх сферах суспільного життя на всій території держави із створенням можливості паралельного використання регіональних мов або мов меншин на тих територіях і в тих випадках, де це є виправданим;
- 3) сприяння використанню регіональних мов або мов меншин в усній і письмовій формі у сфері освіти, в засобах масової інформації і створення можливості для їх використання у діяльності органів державної влади і органів місцевого самоврядування, в судочинстві, в економічній і соціальній діяльності, при проведенні культурних заходів та в інших сферах суспільного життя в межах території, на яких такі мови використовуються, та з урахуванням стану кожної мови;
- 4) підтримання і розвиток культурних взаємин між різними мовними групами;
- 5) забезпечення умов для вивчення української мови як державної, регіональних мов або мов меншин, інших мов і викладання цими мовами з урахуванням стану кожної мови на відповідних рівнях освіти у державних і комунальних навчальних закладах;
- 6) сприяння здійсненню наукових досліджень у сфері мовної політики;
- 7) розвиток міжнародного обміну з питань, що охоплюються цим Законом, стосовно мов, які використовуються в двох або декількох державах;
- 8) поважання меж ареалу розповсюдження регіональних мов або мов меншин з метою забезпечення того, щоб існуючий або новий адміністративно-територіальний устрій не створював перешкод для їх розвитку;
- 9) застосування принципу плурлінгвізму, за якого кожна особа в суспільстві вільно володіє кількома мовами, на відміну від ситуації, коли окремі мовні групи володіють тільки своїми мовами.
3. Держава сприяє розвитку багатомовності, вивченню мов міжнародного спілкування, насамперед тих, які є офіційними мовами Організації Об'єднаних Націй, ЮНЕСКО та інших міжнародних організацій.

Стаття 6. Державна мова України

1. Державною мовою України є українська мова.

2. Українська мова як державна мова обов'язково застосовується на всій території України при здійсненні повноважень органами законодавчої, виконавчої та судової влади, у міжнародних договорах, у навчальному процесі в навчальних

закладах в межах і порядку, що визначаються цим Законом. Держава сприяє використанню державної мови в засобах масової інформації, науці, культурі, інших сферах суспільного життя.

3. Обов'язковість застосування державної мови чи сприяння її використанню у тій чи іншій сфері суспільного життя не повинні тлумачитися як заперечення або применшення права на користування регіональними мовами або мовами меншин у відповідній сфері та на територіях поширення.

4. Норми української мови встановлюються у словниках української мови та довідників з українського правопису як загальнообов'язкових довідкових посібників при використанні української мови, а також порядок офіційного видання цих довідників визначаються Кабінетом Міністрів України. Держава сприяє використанню нормативної форми української мови в засобах масової інформації, інших публічних сферах.

5. Жодне положення цього Закону не може тлумачитися як таке, що спрямоване на звуження сфери використання державної мови.

Стаття 7. Регіональні мови або мови меншин України

1. Принципи мовної політики, викладені у статті 5 цього Закону, застосовуються до всіх регіональних мов або мов меншин України, які вживаються в межах її території.

2. У контексті Європейської хартії регіональних мов або мов меншин до регіональних мов або мов меншин України, до яких застосовуються заходи, спрямовані на використання регіональних мов або мов меншин, що передбачені у цьому Законі, віднесені мови: російська, білоруська, болгарська, вірменська, гагаузька, ідиш, кримськотатарська, молдавська, німецька, новогрецька, польська, ромська, румунська, словацька, угорська, русинська, караїмська, кримчацька.

3. До кожної мови, визначеної у частині другій цієї статті, застосовуються заходи, спрямовані на використання регіональних мов або мов меншин, що передбачені у цьому Законі, за умови, якщо кількість осіб — носіїв регіональної мови, що проживають на території, на якій поширена ця мова, становить 10 відсотків і більше чисельності її населення.

За рішенням місцевої ради в окремих випадках, з урахуванням конкретної ситуації, такі заходи можуть застосовуватися до мови, регіональна мовна група якої становить менше 10 відсотків населення відповідної території.

Право ініціювання питання щодо застосування заходів, спрямованих на використання регіональних мов або мов меншин, належить також мешканцям території, на якій поширена ця мова.

У разі збору підписів понад 10 відсотків осіб, які мешкають на певній території, місцева рада зобов'язана прийняти відповідне рішення протягом 30 днів з моменту надходження підписних листів. Дії або бездіяльність місцевої ради можуть бути оскаржені до суду в порядку адміністративного судочинства.

Порядок формування ініціативних груп та складання підписних листів у такому випадку визначається законодавством про референдуми.

4. Чисельність регіональної мовної групи на певній території визначається на підставі даних Всеукраїнського перепису населення про мовний склад населення у розрізі адміністративно-територіальних одиниць (Автономної Республіки Крим, областей, районів, міст, селищ, сіл).

5. При проведенні Всеукраїнського перепису населення для виявлення належності фізичних осіб до конкретних мовних груп у переписному листі має бути використано запитання про мову, яке б ідентифікувало рідну мову особи, чи належності до тієї чи іншої мовної групи.

6. Регіональна мова або мова меншини (мови), що відповідає умовам частини третьої цієї статті, використовується на відповідній території України в роботі місцевих органів державної влади, органів Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, застосовується і вивчається в державних і комунальних навчальних закладах, а також використовується в інших сферах суспільного життя в межах і порядку, що визначаються цим Законом.

7. У межах території, на якій поширена регіональна мова або мова меншини, що відповідає умовам частини третьої цієї статті, здійснення заходів щодо розвитку, використання і захисту регіональної мови або мови меншини, передбачених цим Законом, є обов'язковим для місцевих органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, установ, організацій, підприємств, їх посадових і службових осіб, а також громадян — суб'єктів підприємницької діяльності та фізичних осіб.

8. За межами території, на якій поширена регіональна мова, вона може вільно використовуватися, у порядку, що визначається цим Законом.

9. Жодне з положень цього Закону про заходи щодо розвитку, використання і захисту регіональних мов або мов меншин не повинне тлумачитися як таке, що створює перешкоди для використання державної мови.

Стаття 8. Захист мовних прав і свобод людини і громадянина

1. Публічне приниження як зневажання, навмисне сплотивлення державної, регіональних мов або мов меншин в офіційних документах і текстах, що веде до створення перешкод і обмежень у користуванні ними, порушення прав людини, а також розпалювання ворожнечі на мовному ґрунті тягнуть за собою відповідальність, встановлену статтею 161 Кримінального кодексу України.

2. Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої мовні права і свободи від порушень і протиправних посягань.

3. Кожному гарантується право на захист у відповідних державних органах і суді своїх мовних прав і законних інтересів, мовних прав і законних інтересів своїх дітей, на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади і органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, юридичних і фізичних осіб, якими порушуються мовні права і свободи людини і громадянина.

4. Кожен має право звертатися за захистом своїх мовних прав і свобод до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

5. Кожен має право після використання всіх національних форм і засобів правового захисту звертатися за захистом своїх мовних прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Розділ ІІ МОВА РОБОТИ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, СУДОЧИНСТВА, ЕКОНОМІЧНОЇ І СОЦІАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 9. Мова ведення засідань Верховної Ради України

1. Засідання Верховної Ради України, її комітетів і комісій ведуться державною мовою. Промовець може виступати іншою мовою. Переклад його виступу на державну мову, у разі необхідності, забезпечує Апарат Верховної Ради України.

2. Проекти законів, інших нормативних актів вносяться на розгляд Верховної Ради України державною мовою.

Стаття 10. Мова актів органів державної влади та органів місцевого самоврядування

1. Акти вищих органів державної влади приймаються державною мовою і офіційно публікуються державною, російською та іншими регіональними мовами або мовами меншин.

2. Акти місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування приймаються і публікуються державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова або мова меншини (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, акти місцевих органів державної влади і органів місцевого самоврядування приймаються державною мовою або цією регіональною мовою, або мовою меншини (мовами) та офіційно публікуються цими мовами.

Стаття 11. Мова роботи, діловодства і документації органів державної влади та органів місцевого самоврядування

1. Основною мовою роботи, діловодства і документації органів державної влади та органів місцевого самоврядування є державна мова. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, в роботі, діловодстві і документації місцевих органів державної влади і органів місцевого самоврядування може використовуватися регіональна мова (мови). У листуванні цих органів з органами державної влади вищого рівня дозволяється застосовувати цю регіональну мову (мови).

2. Держава гарантує відвідувачам органів державної влади і органів місцевого самоврядування надання послуг державною мовою, а в межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті

8 цього Закону, — і цією регіональною мовою (мовами). Необхідність забезпечення такої гарантії має враховуватися при добірї службових кадрів.

3. Посадові та службові особи зобов'язані володіти державною мовою, спілкуватися нею із відвідувачами, а в межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, з відвідувачами, що вживають регіональну мову (мови), — цією регіональною мовою (мовами). Особам, що вживають регіональну мову (мови), забезпечується право подавати усні чи письмові заяви та отримувати відповіді на них цією регіональною мовою (мовами).

4. Мовою роботи конференцій, зборів та інших офіційних зібрань, які проводяться органами державної влади та органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, є державна мова. В їх роботі можуть використовуватися й інші мови. У межах території, на якій відповідно до умов частини третьої статті 8 цього Закону поширена регіональна мова (мови), у роботі конференцій, зборів та інших офіційних зібрань може використовуватися і ця регіональна мова (мови). У разі необхідності забезпечується відповідний переклад.

5. Тексти офіційних оголошень, повідомлень виконуються державною мовою. У межах території, на якій відповідно до умов частини третьої статті 8 цього Закону поширена регіональна мова (мови), за рішенням місцевої ради такі тексти можуть розповсюджуватися у перекладі цією регіональною або російською мовою (мовами).

6. Найменування органів державної влади і органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ та організацій, написи на їх печатках, штампах, штемпелях, офіційних бланках і табличках виконуються державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, за рішенням місцевої ради з урахуванням стану регіональної мови зазначені найменування і написи можуть виконуватися державною і регіональною мовою (мовами).

Стаття 12. Мова документів про вибори та референдуми

1. Документація про вибори Президента України, народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів і посадових осіб місцевого самоврядування, документація всеукраїнських і місцевих референдумів оформляється державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, документація про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів і посадових осіб місцевого самоврядування за рішенням територіальної виборчої комісії, документація місцевих референдумів за рішенням місцевої ради оформляється і цією регіональною мовою (мовами).

2. Виборчі бюлетені друкуються державною мовою. У межах території, на якій відповідно до умов частини третьої статті 8 цього Закону поширена регіональна мова, виборчі бюлетені по виборах депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів і посадових осіб місцевого самоврядування за рішенням територіальної виборчої комісії можуть оформлятися і відповідною регіональною мовою (мовами).

3. Бюлетені для голосування на всеукраїнському або місцевому референдумі друкуються державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова, що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, у бюлетені для голосування на всеукраїнському або місцевому референдумі за рішенням місцевої ради поруч із текстом державною мовою розміщується його переклад цією регіональною мовою (мовами).

4. Інформаційні плакати кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, у депутати і посадові особи місцевого самоврядування від політичних партій друкуються державною мовою. За заявою відповідного суб'єкта виборчого процесу поруч із текстом державною мовою розміщується його переклад регіональною мовою (мовами).

5. Матеріали передвиборної агітації виконуються державною мовою або регіональною мовою (мовами) на розсуд самого кандидата, політичної партії чи її місцевої організації — суб'єктів виборчого процесу.

Стаття 13. Мова документів, що посвідчують особу або відомості про неї

1. Паспорт громадянина України або документ, що його заміняє, і відомості про його власника, що вносяться до нього, виконуються державною мовою і поруч, за вибором громадянина, однією з регіональних мов або мов меншин України. Для цього положення поширюється й на інші офіційні документи, що посвідчують особу громадянина України або відомості про неї (записи актів громадянського стану і документи, що видаються органами реєстрації актів громадянського стану, документ про освіту, трудова книжка, військовий квиток та інші офіційні документи), а також документи, що посвідчують особу іноземця або особу без громадянства, у разі наявності письмової заяви особи.

2. Документ про освіту, отриману в навчальному закладі з навчанням регіональною мовою, за заявою особи виконується двома мовами — державною і поруч відповідною регіональною.

Стаття 14. Мова судочинства

1. Судочинство в Україні у цивільних, господарських, адміністративних і кримінальних справах здійснюється державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, за згодою сторін суди можуть здійснювати провадження цією регіональною мовою (мовами).

2. Професійний суддя повинен володіти державною мовою. У межах території, на якій відповідно до умов частини третьої статті 8 цього Закону поширена регіональна мова, держава гарантує можливість здійснювати судове провадження цією регіональною мовою (мовами). Необхідність забезпечення такої гарантії має враховуватися при добірї суддівських кадрів.

3. Сторони, які беруть участь у справі, подають до суду письмові процесуальні документи і докази, викладені державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, допускається подача до суду письмових процесуальних документів і доказів, викладених цією регіональною мовою (мовами), з перекладом, у разі необхідності, на державну мову без додаткових витрат для сторін процесу.

4. Особам, що беруть участь у розгляді справи в суді, забезпечується право вчиняти усні процесуальні дії (робити заяви, давати показання і пояснення, заявляти клопотання і скарги, ставити запитання тощо) рідною мовою або іншою мовою, якою вони володіють, користуючись послугами перекладача у встановленому процесуальним законодавством порядку. У межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, послуги перекладача з регіональної мови або мови меншини (мов), у разі їх необхідності, надаються без додаткових для цих осіб витрат.

5. Слідчі і судові документи складаються державною мовою.

6. Слідчі і судові документи відповідно до встановленого процесуальним законодавством порядку вручаються особам, які беруть участь у справі (обвинуваченому у кримінальній справі), державною мовою, або в перекладі їх рідною мовою або іншою мовою, якою вони володіють.

Стаття 15. Мова досудового розслідування, дізнання і прокурорського нагляду

Мовою роботи та актів з питань досудового розслідування, дізнання і прокурорського нагляду в Україні є державна мова. Поряд із державною мовою при проведенні досудового розслідування, дізнання та прокурорського нагляду можуть використовуватися регіональні мови або мови меншин України, інші мови. Кожна особа має право бути невідкладно повідомлена мовою, яку вона розуміє, про мотиви арешту чи затримання і про природу та причини звинувачення проти неї і захищати себе, користуючись цією мовою, у разі необхідності, з безкоштовною допомогою перекладача.

Стаття 16. Мова нотаріального діловодства

Нотаріальне діловодство в Україні здійснюється державною мовою. Якщо особа, яка звернулася за вчинченням нотаріальної дії, не володіє державною мовою, за її заявою тексти оформлюваних документів мають бути перекладені нотаріусом або перекладачем мовою, якою вона володіє.

Стаття 17. Мова юридичної допомоги

Адвокат надає юридичну допомогу фізичним і юридичним особам державною мовою або іншою мовою, прийнятою для замовника.

Стаття 18. Мова економічної і соціальної діяльності

1. В економічній і соціальній діяльності державних підприємств, установ та організацій основною мовою є державна мова, а також вільно використовуються російська та інші регіональні мови або мови меншин.

2. В економічній і соціальній діяльності об'єднань громадян, приватних підприємств, установ та організацій, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності та фізичних осіб вільно використовуються державна мова, регіональні мови або мови меншин, інші мови.

3. У внутрішніх правилах підприємств, установ та організацій будь-якої форми власності забороняється прийняття будь-яких положень, що виключають або обмежують у спілкуванні співробітників використання державної мови, російської, інших регіональних мов або мови меншин. В роботі підприємств можуть використовуватися й інші мови.

Стаття 19. Мова міжнародних договорів України

Мовами міжнародних договорів України, а також угод підприємств, установ і організацій України з підприємствами, установами та організаціями інших дер-

жав є державна мова і мова іншої сторони (сторін), якщо інше не передбачено самим міжнародним договором.

Розділ III
МОВА ОСВІТИ, НАУКИ, ІНФОРМАТИКИ І КУЛЬТУРИ
Стаття 20. Мова освіти

1. Вільний вибір мови навчання є невід’ємним правом громадян України, яке реалізується в рамках цього Закону, за умови обов’язкового вивчення державної мови в обсязі, достатньому для інтеграції в українське суспільство.

2. Громадянам України гарантується право отримання освіти державною мовою і регіональними мовами або мовами меншин. Це право забезпечується через мережу дошкільних дитячих установ, загальних середніх, позашкільних, професійно-технічних і вищих державних і комунальних навчальних закладів з українською або іншими мовами навчання, яка створюється відповідно до потреб громадян згідно із законодавством України про освіту.

3. Потреба громадян у мові навчання визначається в обов’язковому порядку за заявами про мову навчання, які подаються учнями (для неповнолітніх — батьками або особами, які їх замінюють), студентами при вступі до державних і комунальних навчальних закладів, а також, у разі потреби, у будь-який час протягом навчання.

4. Державні і комунальні навчальні заклади у встановленому порядку створюють окремі класи, групи, в яких навчання ведеться іншою мовою, ніж у навчальному закладі в цілому, за наявності достатньої кількості відповідних заяв про мову навчання від учнів (для неповнолітніх — від батьків або осіб, які їх замінюють), студентів згідно із законодавством України про освіту.

5. З метою підтримання нечислених мовних груп у встановленому законом порядку встановлюються нормативи формування малокomплектних навчальних закладів, класів, груп і забезпечуються умови для їх функціонування.

6. Мова навчання у приватних навчальних закладах усіх освітніх рівнів визначається засновниками (власниками) цих закладів.

7. В усіх загальних середніх навчальних закладах забезпечується вивчення державної мови і однієї з регіональних мов або мов меншин. Обсяг вивчення регіональних мов або мов меншин визначається місцевими радами відповідно до законодавства про освіту з урахуванням поширеності цих мов на відповідній території.

8. У державних і комунальних загальноосвітніх навчальних закладах з навчанням регіональними мовами вивчення предметів ведеться регіональними мовами (за винятком української мови і літератури, вивчення яких ведеться українською мовою).

9. Тести для зовнішнього оцінювання якості освіти укладаються державною мовою. За бажанням особи тести надаються у перекладі на регіональну мову або мову меншин (за винятком тесту з української мови і літератури).

10. Співбесіда або інші форми контролю, якщо такі передбачені при вступі у навчальний заклад, проводяться державною мовою або мовою, якою здійснюється навчання у цьому закладі, за бажанням абітурієнта.

11. Держава забезпечує підготовку педагогічних кадрів для навчальних закладів з навчанням регіональними мовами або мовами меншин, здійснює методичне забезпечення такої підготовки.

12. Навчальні заклади можуть створювати класи, групи з навчанням іноземними мовами.

Стаття 21. Мова у сфері науки

Громадянам України гарантується право вільного використання у сфері наукової діяльності державної, регіональних мов або мов меншин, інших мов. Держава сприяє створенню відповідної мовної інфраструктури, що включає можливість використовувати у науковій діяльності державну, регіональні мови або мови меншин, інші мови, у тому числі іноземні, читати цими мовами наукову літературу, проводити наукові заходи, публікувати результати науково-дослідних робіт і наукові видання, здійснювати інші подібні дії. Результати науково-дослідних робіт оформляються державною, регіональною мовою або мовою меншин, іншою мовою — за вибором виконавців робіт.

У періодичних наукових виданнях, які публікуються державною мовою, виклад окремих положень наукових результатів подається регіональними мовами або мовами меншин, іншими мовами. У періодичних наукових виданнях, які публікуються регіональними мовами або мовами меншин, іншими мовами, виклад основних наукових результатів подається державною мовою.

Стаття 22. Мова у сфері інформатики

1. Основними мовами інформатики в Україні є українська, російська та англійська мови. Комп’ютерні системи та їх програмне забезпечення, що використовуються органами державної влади і органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, установами та організаціями, повинні забезпечуватися можливістю обробляти українськомовні, російськомовні та англійськомовні тексти. У державних комп’ютерних системах та їх програмному забезпеченні можуть вільно використовуватися інші мови.

2. Мова приватних комп’ютерних систем та їх програмного забезпечення визначається власниками цих систем.

Стаття 23. Мова у сфері культури

1. Держава, підкреслюючи важливість міжкультурного діалогу і багатомовності, дбає про розвиток українськомовних форм культурного життя, гарантує вільне використання регіональних мов або мов меншин у сфері культури, неутручання у творчу діяльність діячів культури і забезпечує реалізацію прав і культурних інтересів усіх мовних груп в Україні.

2. З метою широкого ознайомлення громадян України з досягненнями культури інших народів світу в Україні забезпечуються переклади і видання художньої, політичної, наукової та іншої літератури українською мовою, регіональними мовами або мовами меншин, іншими мовами.

3. Оголошення і супровід (конферанс) концертів, інших культурних заходів, що проводять особи, які належать до різних мовних груп, виступів зарубіжних митців можуть здійснюватися державною мовою, регіональними мовами або мовами меншин, іншими мовами на вибір організаторів заходу.

4. Виготовлення копій фільмів іноземного виробництва, які розповсюджуються для показу в кінотеатрах, публічному комерційному відео і домашньому відео в Україні, здійснюється мовою оригіналу або із дублюванням або озвученням чи субтитруванням державною мовою, або регіональними мовами, або мовами меншин на замовлення дистриб’юторів і прокатників з урахуванням мовних потреб споживачів.

Розділ IV

МОВА У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЇ І ЗВ’ЯЗКУ

Стаття 24. Мова засобів масової інформації і видавництва

1. Кожному гарантується право споживати інформаційну продукцію засобів масової інформації будь-якою мовою. Це право з поважанням принципу незалежності і самостійності засобів масової інформації забезпечується створенням умов для розповсюдження інформації різними мовами і вільного вибору мови її споживання. Держава сприяє виданню і розповсюдженню аудіо- та аудіовізуальних творів, друкованих видань державною мовою, регіональними мовами або мовами меншин.

2. Офіційна інформація про діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування поширюється державною мовою, а у межах території, на якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, — також цією регіональною мовою (мовами). У разі поширення офіційної інформації мовою, яка відрізняється від державної, поширювач повинен забезпечити автентичний переклад з мови, на якій поширюється ця інформація, на державну мову.

3. Телерадіоорганізації України можуть на власний розсуд вести мовлення державною мовою, регіональними мовами або мовами меншин, мовами міжнародного спілкування та іншими мовами — як однією, так і кількома мовами. Обсяги загальнодержавного, регіонального і місцевого мовлення державною мовою, регіональними мовами або мовами меншин мають відповідати чисельності мовних груп і визначаються самими мовниками.

4. Трансляція аудіовізуальних творів здійснюється мовою оригіналу або із дублюванням, озвученням чи субтитруванням державною мовою, регіональними мовами або мовами меншин на розсуд телерадіоорганізації. За наявності технічних можливостей телерадіоорганізації здійснюють трансляцію аудіовізуальних творів кількома мовами із забезпеченням вільного вибору споживачами мови цих творів.

5. Держава гарантує свободу прямого прийому радіо- і телепередач із сусідніх країн, які транслюються мовами самими або схожими до державної мови або до регіональних мов і мов меншин України мовами, і не перешкоджає ретрансляції радіо- і телепередач із сусідніх країн, які випускаються в ефір такими мовами, а також забезпечує свободу виявлення поглядів і вільне поширення інформації друкованих засобів інформації такими мовами. Здійснення зазначених свобод може мати обмеження, які встановлені законом.

6. Мова друкованих засобів масової інформації визначається їх засновниками відповідно до установчих документів.

7. Друкована продукція службового та ужиткового користування (бланки, форми, квитанції, квитки тощо), що розповсюджується органами державної влади і органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, установами та організаціями, видається державною мовою. У межах території, на

якій поширена регіональна мова (мови), що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, за рішенням місцевої ради така продукція може видаватися і цією регіональною мовою (мовами). У видавництві друкованої продукції ужиткового користування, що розповсюджується приватними підприємствами, установами, організаціями, приватними підприємцями, громадянами, вільно використовуються державна мова, регіональні мови або мови меншин та інші мови.

Стаття 25. Мова у сфері поштового зв’язку і телекомунікацій

1. У сфері надання послуг поштового зв’язку і телекомунікацій в Україні вживаються державна мова, регіональні мови або мови меншин.

2. Адреси відправника та одержувача поштових відправлень, телеграм, що пересилаються в межах України, мають виконуватися державною мовою. Текст телеграм може бути написаний будь-якою мовою з використанням літер кирилиці або латинської абетки.

3. Міжнародні поштові відправлення і повідомлення, які передаються через телекомунікаційні мережі загального користування, обробляються з використанням мов, передбачених міжнародними договорами України.

Стаття 26. Мова реклами і маркування товарів

1. Реклами оголошення, повідомлення та інші форми аудіо- і візуальної рекламної продукції виконуються державною мовою або іншою мовою на вибір рекламодавця.

2. Знаки для товарів і послуг наводяться у рекламі у тому вигляді, в якому їм надана правова охорона в Україні відповідно до закону.

3. Маркування товарів, інструкції про їх застосування тощо виконуються державною мовою і регіональною мовою або мовою меншини. За рішенням виробників товарів поруч із текстом, викладеним державною мовою, може розміщуватися його переклад іншими мовами. Маркування товарів для експорту виконується будь-якими мовами.

Розділ V
МОВИ ТОПОНІМІВ ТА ІМЕН ГРОМАДЯН

Стаття 27. Мова топонімів

1. Топоніми (географічні назви) — назви адміністративно-територіальних одиниць, залізничних станцій, вулиць, майданів тощо — утворюються і подаються державною мовою. У межах території, на якій поширена регіональна мова або мова меншини, що відповідає умовам частини третьої статті 8 цього Закону, поруч із топонімом державною мовою відтворюється його відповідник цієї регіональною мовою (мовами). У разі потреби надаються латиноалфавітний відповідник (транслітерація) топоніма, поданого державною мовою.

2. Відтворення українських топонімів регіональною мовою або мовою меншини (мовами) здійснюється відповідно до традицій мови відтворення. Їх відтворення іншими мовами здійснюється у транскрипції з державної мови.

3. Топоніми із-за меж України подаються державною мовою у транскрипції з мови оригіналу.

4. Картографічні видання, призначені для використання в Україні, готуються і видаються українською мовою.

Стаття 28. Мова імен громадян України

1. Імена громадян України подаються державною мовою відповідно до українського правопису.

2. Регіональними та іншими мовами імена громадян України подаються відповідно до встановлених нормативів.

3. Кожен громадянин України має право використовувати своє прізвище та ім’я (по батькові) рідною мовою згідно із традиціями цієї мови, а також право на їх офіційне визнання. При використанні цього права запис прізвища та імені (по батькові) в паспорті громадянина України, паспорті громадянина України для виїзду за кордон та інших офіційних документах виконується у транскрипції з української, російської або іншої мови за вибором громадянина.

4. Запис прізвища та імені (по батькові) в паспортах та інших офіційних документах здійснюється із попереднім схваленням власника.

5. Кожен громадянин України має право на виправлення помилкового запису свого прізвища та імені (по батькові) в паспортах та інших офіційних документах, у тому числі внаслідок порушення вимог частин третьої та четвертої цієї статті.

Розділ VI

МОВА ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ТА ІНШИХ ЗБРОЙНИХ ФОРМУВАНЬ

Стаття 29. Мова Збройних Сил України та інших військових формувань

Мовою статутів, документації, діловодства, команд та іншого статутного спілкування у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, створених відповідно до законодавства України, є державна мова.

Розділ VII

СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КУЛЬТУРИ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

Стаття 30. Сприяння розвитку української мови і культури за межами України

Держава відповідно до міжнародних норм і міждержавних угод сприяє розвитку української мови і культури за кордоном, задоволенню національно-культурних потреб закордонних українців, надає згідно з нормами міжнародного права всебічну допомогу, за їх бажанням, освітнім школам, науковим установам, національно-культурним товариствам українців, громадянам українського походження, які проживають у зарубіжних країнах, у вивченні української мови та проведенні наукових досліджень з українознавства, сприяє навчанню громадян українського походження в навчальних закладах України.

Розділ VIII

ВИКОНАННЯ ЗАКОМУ УКРАЇНИ «ПРО ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ МОВНОЇ ПОЛІТИКИ»

Стаття 31. Виконання цього Закону

1. Організація виконання Закону України «Про засади державної мовної політики» покладається на Кабінет Міністрів України, центральні і місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, керівників об’єднань громадян, підприємств, установ та організацій в межах їх компетенції.

2. Контроль за виконанням цього Закону здійснюють Верховна Рада України у формі парламентського контролю, а також інші органи державної влади і органи місцевого самоврядування, уповноважені на це законодавством України.

3. Органи судової влади забезпечують судовий захист виконання цього Закону.

Розділ IX

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОМУ УКРАЇНИ «ПРО ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ МОВНОЇ ПОЛІТИКИ»

Стаття 32. Відповідальність за порушення Закону України «Про засади державної мовної політики»

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їхні посадові і службові особи, громадяни, винні у порушенні Закону України «Про засади державної мовної політики», несуть адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до законодавства України.

Розділ X

ПРИКНЕПЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування. Опублікування Закону забезпечується державною мовою, регіональними мовами або мовами меншин, іншими мовами.

2. З дня набрання чинності цим Законом втрачають чинність: Закон Української РСР «Про мови в Українській РСР» (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1989 р., № 45, ст. 631; Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 13, ст. 85; 2003 р., № 24, ст. 159);

Постанова Верховної Ради Української РСР «Про порядок введення в дію Закону Української РСР «Про мови в Українській РСР» (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1989 р., № 45, ст. 632).

3. До приведення у відповідність із цим Законом чинні нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінет Міністрів України:

у тримісячний термін забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів і нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом;

вжити заходів до того, щоб відповідні органи влади, організації і установи, їх посадові та службові особи, усі громадяни були поінформовані про права та обов’язки, визначені цим Законом;

доручити спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади у галузі статистики, його територіальним органам у тримісячний термін забезпечити відповідні місцеві ради даними Всеукраїнського перепису населення про мовний склад населення адміністративно-територіальних одиниць відповідно до частини третьої статті 7 цього Закону.

5. Національний раді України з питань телебачення і радіомовлення у тримісячний термін забезпечити приведення раніше виданих телерадіоорганізаціям ліцензій на мовлення до вимог цього Закону без додаткових витрат для ліцензіатів.

Розділ XI
ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Внести зміни до законів України:

1) у Законі України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 34, ст. 451);

статтю 7 викласти в новій редакції:

«Стаття 7. Мова освіти

Мова освіти визначається статтею 20 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

у статті 18:

частину першу після слів «відповідно до» доповнити словами «потреби громадян у мові навчання»;

частину четверту доповнити абзацом першим в такій редакції:

«Потреба у державних і комунальних навчальних закладах усіх освітніх рівнів з різними мовами навчання визначається в обов’язковому порядку за заявами про мову навчання, які надаються учнями (для неповнолітніх — батьками або особами, які їх замінюють), студентами при вступі до навчальних закладів, а також, у разі потреби, у будь-який час періоду навчання».

У зв’язку з цим абзаци перший, другий, третій, четвертий вважати відповідно абзацами другим, третім, четвертим, п’ятим;

у статті 35 частину першу після слів «визначеного суспільними» доповнити словом «мовними»;

у статті 59 абзац третій частини третьої після слів «шанобливе ставлення до державної» доповнити словами «мови, регіональних мов або мов меншин, інших мов»;

2) у Законі України «Про дошкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 49, ст. 259);

у статті 7 абзац третій після слова «державної» доповнити словами «мови, регіональних мов або мов меншин»;

статтю 10 викласти в новій редакції:

«Стаття 10. Мова у дошкільній освіті

Мова у дошкільній освіті визначається статтею 20 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

у статті 36 абзац шостий частини другої після слова «державної» доповнити словами «мови, регіональних мов або мов меншин»;

3) у Законі України «Про загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 28, ст. 230);

у статті 5 абзац сьомий після слова «державної» доповнити словами «мови, регіональних мов або мов меншин»;

статтю 7 викласти в новій редакції:

«Стаття 7. Мова навчання і виховання у загальноосвітніх навчальних закладах

Мова навчання і виховання у загальноосвітніх навчальних закладах визначається статтею 20 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

у статті 29 абзац четвертий частини другої після слова «державної» доповнити словами «регіональних мов або мов меншин»;

4) у Законі України «Про позашкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 46, ст. 393) статтю 7 викласти в новій редакції:

«Стаття 7. Мова навчання і виховання у позашкільній освіті

Мова навчання і виховання у позашкільній освіті визначається статтею 20 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

5) у Законі України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 20, ст. 134) статтю 5 викласти в новій редакції:

«Стаття 5. Мова навчання у вищих навчальних закладах

Мова навчання у вищих навчальних закладах визначається статтею 20 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

6) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 40-41, 42, ст. 492) статтю 7 викласти в новій редакції:

«Стаття 7. Мова цивільного судочинства

Мова цивільного судочинства визначається статтею 14 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

7) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) статтю 3 викласти в новій редакції:

«Стаття 3. Мова господарського судочинства

Мова господарського судочинства визначається статтею 14 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

8) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 35-36, 37, ст. 446) статтю 15 викласти в новій редакції:

«Стаття 15. Мова адміністративного судочинства

Мова адміністративного судочинства визначається статтею 14 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

9) у Кримінально-процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1961 р., № 2, ст. 15) статтю 19 викласти в новій редакції:

«Стаття 19. Мова, якою здійснюється провадження в кримінальних справах, визначається статтею 15 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

10) у Законі України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383) статтю 15 викласти в новій редакції:

«Стаття 15. Мова нотаріального діловодства

Мова нотаріального діловодства визначається статтею 16 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

11) Закон України «Про адвокатуру» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 9, ст. 62) доповнити статтею ба такого змісту:

«Стаття 6. Мова юридичної допомоги

Мова юридичної допомоги визначається статтею 17 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

12) у Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190) у статті 12 частину першу викласти в новій редакції:

«На посади в місцеві державні адміністрації призначаються громадяни України, які мають відповідну освіту і професійну підготовку, володіють державною мовою, регіональними мовами або мовами меншин в обсягах, достатніх для виконання службових обов’язків відповідно до вимог статті 11 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

13) у Законі України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175) у статті 5 частину другу викласти в новій редакції:

«На посаду можуть бути призначені особи, які мають відповідну освіту і професійну підготовку, володіють державною мовою та регіональними мовами в обсягах, достатніх для виконання службових обов’язків відповідно до вимог статті 11 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

14) у Законі України «Про національні меншини в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 529) статтю 8 викласти в новій редакції:

«Стаття 8. Мова роботи, діловодства і документації місцевих органів державної влади і місцевого самоврядування визначається статтею 11 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

15) у Законі України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170):

у статті 26 пункт 50 частини першої викласти в новій редакції:

«50) прийняття рішення щодо виконання положень статей 7, 11, 12, 20, 24 Закону України «Про засади державної мовної політики»;

у статті 32 підпункт 1 пункту «б» викласти в новій редакції:

«1) забезпечення в межах наданих повноважень доступності і безоплатності освіти і медичного обслуговування на відповідній території, можливості отримання освіти державною мовою, а в межах території, на якій

ОРІЄНТИР № 32



ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства про цінні папери

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

- 1) частину другу статті 359 виключити;
- 2) частину третю статті 360 виключити.

2. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356; 2006 р., № 31, ст. 268; 2008 р., № 50-51, ст. 384; 2012 р., № 7, ст. 53):

- 1) у статті 110:

пункт 2 частини першої викласти в такій редакції:

«2) за рішенням суду про ліквідацію юридичної особи через допущені при її створенні порушення, які неможливо усунути, чи в інших випадках, встановлених законом»;

у частині другій:

в абзаці першому слова «а щодо акціонерних товариств — також Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку» замінити словами «відповідним органом державної влади у випадках, встановлених законом»; абзац другий викласти в такій редакції:

«Рішенням суду про ліквідацію юридичної особи керівника такої юридичної особи, її виконавчий орган чи позивача може бути призначено ліквідатором або включено до складу комісії з припинення юридичної особи»;

- 2) перше речення частини першої статті 198 викласти в такій редакції:

«1. Особа, яка розмістила (видала) ордерний цінний папір, та індосанти за ним відповідають перед його законним володільцем солідарно, якщо інше не встановлено законом».

3. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

- 1) статтю 3 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту: «пруденційний нагляд за професійними учасниками фондового ринку в межах діяльності, яка провадиться таким учасником на підставі виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку ліцензії»;

У зв'язку з цим абзаці одинадцяті — чотирнадцятій вважати відповідно абзацами дванадцятим — п'ятнадцятим;

- 2) у статті 4:

у частині першій:

- пункти 3 та 10 викласти в такій редакції:

«3) андеррайтинг — укладення торговцем цінними паперами договорів щодо відчуження цінних паперів та/або здійснення дій чи надання послуг, пов'язаних з таким відчуженням, у процесі емісії цих цінних паперів за дорученням, від імені та за рахунок емітента на підставі відповідного договору з емітентом»;

«10) діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку — діяльність фондової біржі зі створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно пропозицій цінних паперів та інших фінансових інструментів і попиту на них, проведення регулярних біржових торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами, централізованого укладання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів згідно з правилами, встановленими такою фондовою біржею, зареєстрованими у встановленому законом порядку. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку може включати здійснення клірингу та розрахунків за фінансовими інструментами, іншими, ніж цінні папери»;

- частини четверту і п'яту виключити;

- 3) частину тринадцяту статті 4 викласти в такій редакції:

«Визначення рейтингової оцінки, якщо інше не встановлено законом, потребують усі види боргових та іпотечних емісійних цінних паперів, які не розподіляються між засновниками або серед зазделегідь визначеного кола осіб і можуть розповсюджуватися шляхом публічного розміщення, купуватися та продаватися на фондовій біржі, крім державних цінних паперів та цінних паперів, емітованих Державною іпотечною установою»;

- 4) у частині другій статті 7:

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) встановлює вимоги до правил фондової біржі та реєструє її правила (зміни до них)»;

у пункті 13 слова «у депозитаріях і торговельно-інформаційних системах» замінити словами «та у депозитаріях»;

доповнити пунктом 14² такого змісту:

«14²) встановлює порядок розгляду справ про правопорушення на ринку цінних паперів»;

пункт 24 викласти в такій редакції:

«24) визначає порядок ведення та веде реєстр аудиторських фірм, які можуть проводити аудиторські перевірки професійних учасників ринку цінних паперів»; у пункті 37² слова «юридичною чи фізичною особою істотної участі у професійному учаснику фондового ринку» замінити словами «особою істотної участі у професійному учаснику фондового ринку (крім банку)»; доповнити пунктами 37³-37⁷ такого змісту:

«37³) встановлює пруденційні нормативи щодо професійних учасників фондового ринку;

37⁶) погоджує кандидатури на посади керівників фондових бірж та депозитарів;

37⁷) погоджує статут та правила (зміни до них) фондової біржі або депозитарію»;

37⁸) встановлює вимоги до реклами на ринку цінних паперів;

37⁹) інформує державних реєстраторів, які здійснюють державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, у разі виявлення емітента цінних паперів та/або професійного учасника фондового ринку за місцезнаходженням, вказаним у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців»;

- 5) у статті 8:

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

«9¹) проводить самостійно чи спільно з іншими відповідними органами перевірки стану дотримання юридичними особами, строк дії ліцензії яких закінчився або ліцензії яких на провадження певних видів професійної діяльності на фондовому ринку анульовано, вимог законодавства, передбачених на випадок закінчення строку дії або анулювання ліцензії. Така перевірка може бути проведена не більше ніж протягом трьох років з дня закінчення дії (анулювання) зазначеної ліцензії»;

пункт 20 викласти в такій редакції:

«20) вести облік, встановлювати вимоги до програмного забезпечення автоматизованих, інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем, призначених для здійснення професійної діяльності на фондовому ринку, та здійснювати контроль за дотриманням зазначених вимог»;

доповнити пунктом 31¹ такого змісту:

«31¹) звертатися до суду з позовом (заявою) про припинення акціонерного товариства внаслідок:

допущення при його створенні порушень, які неможливо усунути;

неподавання акціонерним товариством протягом двох років поспіль Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформації, передбаченої законом;

неутворення органів акціонерного товариства протягом року з дня реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників акціонерного товариства; неспикання акціонерним товариством загальних зборів акціонерів протягом двох років поспіль»;

6) абзац п'ятий частини другої статті 9 після слів «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку» доповнити словами «видавати розпорядження про усунення порушень законодавства про цінні папери»;

- 7) частину першу статті 11 після абзацу сорок третього доповнити дванадцятьма новими абзацами такого змісту:

«14) розповсюдження реклами (внесення змін до реклами) цінних паперів та фондового ринку без її попереднього подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку —

у розмірі від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти відсотків вартості розміщеної реклами;

за ті самі дії, вчинені повторно протягом року, —

у розмірі від ста п'ятдесяти до трьохсот відсотків вартості розміщеної реклами;

15) неприпинення розповсюдження реклами цінних паперів у разі визнання емісії таких цінних паперів відповідного випуску недобросовісною або недійсною, або визнання в установленому порядку випуску цінних паперів таким, що не відбувся, —

у розмірі від ста до двохсот відсотків вартості розміщеної реклами.

За ті самі дії, вчинені повторно протягом року, —

у розмірі від двохсот до чотирьохсот відсотків вартості розміщеної реклами;

16) розповсюдження реклами після заупинення в установленому порядку такого розповсюдження Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку —

у розмірі від ста п'ятдесяти до трьохсот відсотків вартості розміщеної реклами.

За ті самі дії, вчинені повторно протягом року, —

у розмірі від трьохсот до шестистот відсотків вартості розміщеної реклами».

У зв'язку з цим абзаці сорок четвертий — сорок шостий вважати відповідно абзацами п'ятдесят шостим — п'ятдесят восьмим;

8) статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Порядок застосування санкцій до юридичних осіб за правопорушення на ринку цінних паперів

Уповноважена особа Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, яка виявила факт вчинення юридичною особою правопорушення на ринку цінних паперів, складає акт, який разом з письмовими поясненнями керівника, іншої відповідальної посадової особи та пов'язаними з таким правопорушенням документами протягом п'яти робочих днів подає уповноваженій особі Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, яка має право застосовувати санкцію за правопорушення на ринку цінних паперів.

Санкції застосовуються Головою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, членом Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, уповноваженими Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку посадовими особами після розгляду документів, що підтверджують факт правопорушення.

У разі якщо під час проведення перевірки уповноваженою особою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку проводилося вилучення документів, які підтверджують факт порушення, до акта про правопорушення додаються їх копії, а також протокол про вилучення.

Вилучення документів, що підтверджують факт правопорушення, проводиться на строк до трьох робочих днів з обов'язковим складенням протоколу, в якому зазначаються дата його складення, прізвище і посада особи, яка провела вилучення, перелік вилучених документів та день, у який вони відповідно до цього Закону мають бути повернені. Протокол складається у двох примірниках та підписується уповноваженою особою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, яка провела вилучення документів. Представнику юридичної особи, документи якої вилучені, у момент вилучення документів видається один з примірників протоколу про їх вилучення.

Уповноважена особа Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про застосування санкції протягом 30 робочих днів після отримання документів, що підтверджують факт правопорушення. Рішення про застосування санкції оформляється постановою, що надсилається юридичній особі, до якої застосовано санкцію.

Юридична особа може бути притягнута до відповідальності за вчинення правопорушення на ринку цінних паперів не пізніше трьох років з дня його вчинення незалежно від санкції.

Юридична особа не може бути притягнута до відповідальності за дії, що були предметом перевірки, за результатами якої не було виявлено правопорушень на ринку цінних паперів».

4. У Законі України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 15, ст. 67; 2004 р., № 2, ст. 6, № 38, ст. 475; 2005 р., № 42, ст. 465; 2010 р., № 38, ст. 505; 2012 р., № 7, ст. 53):

- 1) у статті 1:

в абзаці сьомому слова «юридична особа, яка» замінити словами «акціонерне товариство, яке»;

в абзаці тринадцятому слова «фондовою біржею або учасниками організаційно оформленого позабіржового ринку та обраним ними» замінити словами «фондовою біржею та обраним нею»;

в абзаці шістнадцятому слова «чи організаційно оформленим позабіржовим ринком» виключити;

абзац двадцять четвертий виключити;

в абзаці двадцять сьомому слова «юридична особа — суб'єкт підприємницької діяльності, який одержав» замінити словами «акціонерне товариство або товариство з обмеженою відповідальністю, яке одержало»;

2) в абзаці першому частини другої статті 6 слова «Юридичні особи» замінити словами «Акціонерні товариства та товариства з обмеженою відповідальністю»;

3) у частині другій статті 8 слова «та організаційно оформленим позабіржовим ринком» виключити;

- 4) у статті 10:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«1. Депозитарій — акціонерне товариство, акціонерами якого є не менш як 10 зберігачів і яке провадить виключно депозитарну діяльність. При цьому частка одного акціонера у статутному капіталі депозитарію не може перевищувати 25 відсотків»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Фондова біржа може бути засновником та учасником депозитарію»;

5) у першому реченні абзацу другого частини першої статті 11 слова «юридична особа повинна» замінити словами «акціонерне товариство або товариство з обмеженою відповідальністю повинне»;

6) у першому реченні абзацу першого частини першої статті 12 слова «Юридичні особи» замінити словами «Акціонерні товариства та товариства з обмеженою відповідальністю»;

7) у частині другій статті 13 слова «чи на організаційно оформленому позабіржовому ринку» виключити.

5. Пункт 4 частини першої статті 42 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238) викласти в такій редакції:

«4) купує (крім купівлі в емітента) та продає цінні папери в установленому законодавством порядку. Обмеження, встановлене цим пунктом, не поширюється на придбання цінних паперів у емітента у випадках, передбачених пунктом 3 частини другої статті 71 цього Закону».

6. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30; 2003 р., № 1, ст. 2, № 14, ст. 104; 2004 р., № 13, ст. 181; 2006 р., № 43, ст. 414; 2007 р., № 2, ст. 15; 2010 р., № 2-3, ст. 11, № 29, ст. 392; 2011 р., № 19-20, ст. 142, № 23, ст. 160, № 36, ст. 362, № 47, ст. 533):

- 1) у статті 2:

визначення терміна «андеррайтинг» виключити;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Терміни «андеррайтер» та «андеррайтинг» вживаються у значеннях, визначених Законом України «Про цінні папери та фондовий ринок»;

2) у пункті 3 частини другої статті 19 слово «Державною» замінити словом «Національною»;

3) перше речення частини шостої статті 33 викласти в такій редакції: «Банк розміщує свої акції першим власникам безпосередньо або через андеррайтерів»;

4) частину третю статті 34 доповнити другим реченням такого змісту: «У разі якщо зазначений у частині першій цієї статті банк має ліцензію на провадження професійної діяльності на фондовому ринку, Національний банк України інформує Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про назначених осіб, які мають наміри набути або збільшити істотну участь у такому банку»;

5) частину першу статті 62 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у випадках самостійного подання банком інформації про банк як емітент та адміністративних даних відповідно до законів про цінні папери та фондовий ринок»;

7. Частини третю — шосту статті 49 Закону України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 21, ст. 103; 2009 р., № 16, ст. 218) виключити.

8. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1; 2011 р., № 4, ст. 20, № 47, ст. 533, № 52, ст. 591; 2012 р., № 7, ст. 53):

- 1) у частині першій статті 1:

пункт 21 виключити;

пункти 13-20, якими визначено терміни «афілійована особа», «ділова репутація», «корпоративне управління», «пов'язана особа», «посередницькі послуги на ринках фінансових послуг», «структура власності», «спільний контроль», «споріднена особа», вважати відповідно пунктами 25-32;

- 2) у статті 9:

в абзаці першому частини п'ятої слова «установі або» замінити словами «установи (крім корпоративного інвестиційного фонду) або»;

ОРІЄНТИР № 32

доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

«13. Набуття істотної участі нерезидентами у фінансовій установі або збільшення її таким чином, що нерезидент буде прямо чи опосередковано володіти або контролювати 10, 25, 50 і 75 відсотків статутного (складеного) капіталу такої фінансової установи, здійснюється відповідно до вимог, встановлених цією статтею»;

3) у тексті Закону слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

9. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2006 р., № 27, ст. 234, № 37, ст. 310; 2009 р., № 19, ст. 263; 2011 р., № 23, ст. 160, № 38, ст. 385, № 43, ст. 445, № 46, ст. 512; 2012 р., № 7, ст. 53):

1) у статті 36:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. У разі проведення державної реєстрації припинення акціонерного товариства, крім документів, передбачених частиною першою цієї статті, додатково подається копія розпорядження про скасування реєстрації випуску акцій, засвідчена Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

У разі проведення державної реєстрації припинення юридичної особи — емітента цінних паперів, крім документів, передбачених частиною першою цієї статті, додатково подається довідка відповідного органу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про відсутність нескасованих випусків цінних паперів цієї юридичної особи.

Спеціально уповноважений орган з питань державної реєстрації спільно з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку забезпечує отримання державним реєстратором інформації про емісію цінних паперів юридичними особами в порядку, встановленому спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації за погодженням з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

частину п'ятнадцяту після слів «Пенсійного фонду України» доповнити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

2) у статті 37:

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. У разі проведення державної реєстрації припинення акціонерних товариств, крім документів, передбачених частиною першою цієї статті, додатково подається копія розпорядження про скасування реєстрації випуску акцій, засвідчена Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

У разі проведення державної реєстрації припинення юридичної особи — емітента цінних паперів, крім документів, передбачених частиною першою цієї статті, додатково подається довідка відповідного органу Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про відсутність нескасованих випусків цінних паперів цієї юридичної особи».

У зв'язку з цим частини п'яту — шістнадцяту вважати відповідно частинами шостою — сімнадцятою;

в абзаці першому частини шостої слова «першою — четвертою» замінити словами «першою — п'ятою»;

частину дванадцяту після слів «Пенсійного фонду України» доповнити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

3) у статті 38:

частину другу доповнити абзацами сьомим — дев'ятим такого змісту:

«неподання акціонерним товариством протягом двох років поспіль Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку інформації, передбаченої законом;

нескидання акціонерним товариством загальних зборів акціонерів протягом двох років поспіль;

неутворення органів акціонерного товариства протягом року з дня реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати приватного розміщення акцій серед засновників акціонерного товариства»;

частини третьої та одинадцяту після слів «Пенсійного фонду України» доповнити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

у частині восьмій слова «першою — сьомою» замінити словами «першою — восьмою»;

4) частини другу, шосту та дев'яту статті 39 після слів «Пенсійного фонду України» доповнити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

5) у статті 40:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 40. Порядок надання органам, що ведуть облік юридичних осіб, відомостей про реєстрацію припинення юридичної особи»;

в частині першій слова «державної податкової служби, Пенсійного фонду України» замінити словами «державної податкової служби, Пенсійного фонду України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку», а слова «органів статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України» замінити словами «цих органах та/або вчинення інших дій щодо припинення зазначеної юридичної особи відповідно до законодавства»;

частину другу доповнити словами «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку»;

6) у частині третій статті 41 слова «Пенсійного фонду України про внесення такого запису для взяття юридичної особи на облік» замінити словами «Пенсійного фонду України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про внесення такого запису для взяття юридичної особи на облік та/або вчинення інших дій відповідно до законодавства».

10. У першому реченні частини першої статті 20 Закону України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313; 2006 р., № 13, ст. 110) слово «борговий» замінити словом «ipotечний».

11. У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2006 р., № 31, ст. 268; 2008 р., № 18, ст. 197; 2012 р., № 7, ст. 53):

1) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Реклама цінних паперів та фондового ринку

1. Рекламою цінних паперів та фондового ринку визнається інформація рекламного характеру про:

1) інститути спільного інвестування;

2) цінні папери, які емітуються, та/або емісійні цінні папери, що перебувають (перебували) в обігу;

3) товари та/або послуги, що пропонуються професійним учасником фондового ринку;

4) товари та/або послуги, що пропонуються саморегульованою організацією професійних учасників фондового ринку;

5) послуги уповноваженого рейтингового агентства.

2. Не є рекламою цінних паперів та фондового ринку:

1) інформація, яка відповідно до закону та нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку підлягає обов'язковому оприлюдненню;

2) інформація, яка надається професійним учасником фондового ринку своєму клієнтові або потенційному клієнтові під час провадження таким учасником своєї діяльності;

3) інформація про господарську діяльність осіб, зазначених у частині першій цієї статті, якщо така інформація не пов'язана з діяльністю на фондовому ринку;

4) узагальнені інформаційно-аналітичні матеріали та статистичні дані щодо стану фондового ринку;

5) інформація щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів, допущених до торгів на фондовій біржі, яка оприлюднюється такою фондовою біржею.

3. Рекламодавцями реклами цінних паперів та фондового ринку можуть бути:

1) щодо інститутів спільного інвестування — виключно корпоративний інвестиційний фонд або компанія з управління активами відповідного інвестиційного фонду;

2) щодо цінних паперів, стосовно яких здійснюється емісія, та/або емісійних цінних паперів, що перебувають (перебували) в обігу, — виключно емітент або власник зазначених цінних паперів, а також андеррайтер на підставі відповідного договору андеррайтингу, укладеного з емітентом;

3) щодо товарів та/або послуг професійного учасника фондового ринку та його діяльності — виключно професійний учасник фондового ринку. Професійному учасникові фондового ринку забороняється рекламувати іншого професійного учасника фондового ринку;

4) щодо товарів та/або послуг саморегульованої організації професійних учасників фондового ринку — виключно така саморегульована організація професійних учасників фондового ринку;

5) щодо послуг уповноваженого рейтингового агентства — виключно таке уповноважене рейтингове агентство.

4. Не допускається розповсюдження державними органами реклами цінних паперів та фондового ринку, крім реклами, пов'язаної з розміщенням та обігом державних цінних паперів та цінних паперів, що перебувають у державній власності.

Не допускається розповсюдження органами місцевого самоврядування реклами цінних паперів та фондового ринку, крім реклами, пов'язаної з розміщен-

ням та обігом облігацій місцевих позик та цінних паперів, що перебувають у комунальній власності.

5. Реклама цінних паперів повинна містити відомості щодо реєстрації відповідного випуску цінних паперів, зазначені у свідоцтві про реєстрацію цього випуску.

Реклама інститутів спільного інвестування повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про внесення таких інститутів до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування, що підтверджує право на провадження діяльності у сфері спільного інвестування, із зазначенням номера свідоцтва, дати його видачі, строку діяльності інституту спільного інвестування.

Реклама товарів та/або послуг професійних учасників фондового ринку повинна містити відомості щодо наявності ліцензії, яка підтверджує право на провадження відповідного виду діяльності на фондовому ринку, із зазначенням серії та номера ліцензії, дати її видачі та строку дії, найменування органу, який видав ліцензію.

Реклама товарів та/або послуг саморегульованих організацій професійних учасників фондового ринку повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про реєстрацію саморегульованої організації професійних учасників фондового ринку із зазначенням номера і дати видачі свідоцтва.

Реклама послуг уповноважених рейтингових агентств повинна містити відомості щодо наявності свідоцтва про включення до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств із зазначенням номера і дати видачі свідоцтва.

Інші відомості, які повинна містити реклама цінних паперів та фондового ринку, встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку відповідно до закону.

6. Будь-яка реклама (зміню до реклами) цінних паперів та фондового ринку, яку передбачається розповсюдити, затверджується відповідним рекламодавцем та подається не менше ніж за 10 робочих днів до дня її оприлюднення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про заборону розповсюдження реклами (внесення змін до реклами) цінних паперів та фондового ринку відповідно особою із зазначенням підстави.

У разі якщо Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку протягом семи робочих днів з дня отримання проекту реклами (змін до реклами) цінних паперів та фондового ринку, яку передбачається розповсюдити, не прийняла рішення про заборону розповсюдження реклами (внесення змін до реклами) на фондовому ринку, таке розповсюдження (внесення змін) вважається погодженим.

Відповідне рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо заборони або погодження розповсюдження реклами (змін до реклами) цінних паперів та фондового ринку публікується на її офіційному сайті протягом одного робочого дня та надсилається рекламодавцю протягом трьох робочих днів з дня його прийняття.

7. Рекламодавцем під час замовлення виробництва та розповсюдження реклами цінних паперів та фондового ринку зобов'язаний без посилання на те, що такий дохід або прибуток не є гарантією отримання доходів у майбутньому;

використовувати інформацію про дохід за цінними паперами або розмір отриманого емітентом у минулому прибутку без посилання на те, що такий дохід або прибуток не є гарантією отримання доходів у майбутньому;

використовувати порівняльну рекламу шляхом зазначення недоліків у діяльності осіб, які провадять аналогічну діяльність на фондовому ринку, незалежно від того, чи відповідає дійсності така інформація про недоліки, зокрема про санкції, які були застосовані державними органами до таких осіб.

8. У разі якщо емісію цінних паперів визнано недобросовісною або недійсною, або випуск цінних паперів визнано таким, що не відбувся, емітент таких цінних паперів зобов'язаний припинити розповсюдження реклами цінних паперів відповідного випуску у триденний строк з дня оприлюднення відповідного рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку або розпорядження уповноваженої особи цієї Комісії.

У разі виявлення порушення вимог законодавства про рекламу Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку приймає рішення про зупинення розповсюдження відповідної реклами цінних паперів та фондового ринку, про що повідомляє рекламодавця та розповсюджувачам (засоби масової інформації, що здійснювали розповсюдження реклами) протягом п'яти робочих днів з дня прийняття такого рішення.

У разі прийняття Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку рішення про зупинення розповсюдження реклами рекламодавця зобов'язаний припинити її розповсюдження у триденний строк з дня його оприлюднення.

Порядок поновлення розповсюдження реклами цінних паперів та фондового ринку встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

9. Положення цієї статті не застосовуються до реклами, що розповсюджується учасниками фондового ринку або уповноваженими рейтинговими агентствами, але не належить до реклами цінних паперів та фондового ринку»;

2) частину другу статті 26 викласти в такій редакції:

«2. На вимогу органів державної влади, на які згідно із законом покладено контроль за дотриманням вимог законодавства про рекламу, рекламодавці, виробники та розповсюджувачі реклами зобов'язані надавати документи, усні та/або письмові пояснення, відео- та звукозаписи, а також іншу інформацію, необхідну для здійснення ними повноважень щодо контролю.

Крім того, відповідний орган державної влади має право:

вимагати від рекламодавців, виробників та розповсюджувачів реклами усунення виявлених порушень вимог законодавства;

вимагати припинення дій, що перешкоджають здійсненню державного контролю;

надавати (надсилати) рекламодавцям, виробникам та розповсюджувачам реклами обов'язкові для виконання приписи про усунення порушень»;

приймати рішення про визнання реклами недобросовісною, прихованою, про визнання порівняння в рекламі неправомірним з одночасним зупиненням її розповсюдження;

приймати рішення про зупинення розповсюдження відповідної реклами.

Органи державної влади зобов'язані повідомляти рекламодавців, виробників та розповсюджувачів реклами про розгляд справ про порушення ними вимог законодавства про рекламу не менше ніж за п'ять робочих днів до дати розгляду справи».

12. У Законі України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268 із наступними змінами):

1) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) асоційована особа — чоловік або дружина, прямі родичі особи (батько, мати, діти, рідні брати та сестри, дід, баба, онуки), прямі родичі чоловіка чи дружини особи, чоловік або дружина прямого родича»;

2) купів цінних паперів — придбання емітентом або особою, що видала цінний папір, розміщених ним або виданих нею цінних паперів»;

3) випуск цінних паперів — сукупність певного виду емісійних цінних паперів одного емітента, однієї номінальної вартості, які мають однакову форму випуску і міжнародний ідентифікаційний номер, та забезпечують їх власникам однакові права незалежно від часу придбання і способу їх емісії»;

4) делістинг — процедура виключення цінних паперів з реєстру фондової біржі, якщо вони не відповідають правилам фондової біржі, з подальшим припиненням їх обігу на фондовій біржі або переведенням у категорію цінних паперів, допущених до обігу без включення до реєстру фондової біржі»;

5) емісія — сукупність дій емітента, що провадиться в установленій законодавством послідовності і спрямовані на розміщення емісійних цінних паперів серед їх перших власників»;

6) індосамент — передавальний напис на ордерному цінному папері, що посвідчує перехід прав на цінний папір та прав за цінним папером до іншої особи в установленому законодавством порядку»;

7) індосант — власник ордерного цінного паперу (його уповноважена особа), який вчиняє індосамент. Індосамент може бути повним (іменним) — виписаним на ім'я (найменування) конкретної особи або бланковим (на пред'явника) — виписаним без зазначення імені (найменування) особи»;

8) котирування — механізм визначення та/або фіксації на фондовій біржі ринкової ціни емісійного цінного паперу, що перебуває в обігу на такій біржі»;

9) лістинг — сукупність процедур із включення цінних паперів до реєстру фондової біржі та здійснення контролю за відповідністю цінних паперів і емітента умовам та вимогам, установленим у правилах фондової біржі»;

10) міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів — номер (код), що дозволяє однозначно ідентифікувати цінні папери або інший фінансовий інструмент та присвоєння якого передбачено законами України»;

11) обіг цінних паперів — вчинення правочинів, пов'язаних з переходом прав на цінні папери і прав за цінними паперами, крім договорів, що укладаються у процесі емісії, при викупі цінних паперів їх емітентом та купівлі-продажу емітентом викуплених цінних паперів»;

12) перший власник — особа, яка набула права власності на цінні папери безпосередньо від емітента або особи, яка видала неемісійний цінний папір, чи андеррайтера»;

13) погашення емісійних цінних паперів — сукупність дій емітента та власників цінних паперів щодо припинення обігу боргових емісійних цінних паперів, виплати їх власникам номінальної вартості цінних паперів та доходу за такими цінними паперами (якщо це передбачено проспектом емісії цінних паперів) або постачання (надання) товарів (послуг) у строки, передбачені проспектом емісії цінних паперів, та анулювання цінних паперів»;

14) посадові особи професійного учасника фондового ринку — голова та члени наглядової ради, голова та члени колегіального виконавчого органу (голова одноосібного виконавчого органу і його заступники), голова та члени ревізійної комісії (ревізори), корпоративний секретар, головний бухгалтер, голова та члени інших органів професійного учасника фондового ринку, утворення яких передбачено його статутом»;

15) проспект емісії цінних паперів — документ, що містить інформацію про розміщення цінних паперів та інші відомості, передбачені цим та іншими законами, що визначають особливості розміщення певних видів цінних паперів»;

16) пруденційні нормативи — кількісні та якісні показники, встановлені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з метою здійснення пруденційного нагляду, обов'язкові для дотримання професійними учасниками фондового ринку»;

17) регульований (організаційно оформлений) фондовий ринок — фондова біржа, що функціонує постійно на підставі відповідної ліцензії, видаленої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку, і забезпечує проведення регулярних торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами за встановленими правилами, а також організовує централізоване укладання і виконання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів»;

18) розміщення цінних паперів — відчуження цінних паперів у визначений проспектом емісії цінних паперів спосіб»;

19) строк обігу облігацій — строк, який починається з дня, що настає за днем реєстрації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати розміщення облігацій і видачі свідоцтва про реєстрацію випуску облігацій, та закінчується днем, що передую дню початку погашення таких облігацій відповідно до проспекту їх емісії»;

20) фінансові інструменти — цінні папери, строкові контракти (ф'ючерси), відсоткові строкові контракти (форварди), строкові контракти на обмін (на певну дату в майбутньому) у разі залежності ціни від відсоткової ставки, валютного курсу або фондового індексу (відсоткові, курсові чи індексні свопи), опціони, що дають право на купівлю або продаж будь-якого із зазначених фінансових інструментів, у тому числі тих, що передбачають грошову форму оплати (курсів та відсоткових опціонів).

2. Терміни «ділова репутація», «істотна участь», «контролер», «контроль», «пов'язана особа» та «структура власності» вживаються у цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»;

2) у статті 2:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Учасники фондового ринку — емітенти або особи, що видали неемісійні цінні папери, інвестори в цінні папери, інституційні інвестори, професійні учасники фондового ринку, об'єднання професійних учасників фондового ринку, у тому числі саморегульовані організації професійних учасників фондового ринку.

Емітент — юридична особа, Автономна Республіка Крим або міська рада, а також держава в особі уповноважених нею органів державної влади, яка від свого імені розміщує емісійні цінні папери та бере на себе зобов'язання за ними перед їх власниками.

Особа, яка видала неемісійний цінний папір, — фізична або юридична особа, яка від свого імені видає (заповнює) сертифікат неемісійного цінного паперу та бере на себе зобов'язання за таким цінним папером перед його власником.

Інвестори в цінні папери — фізичні та юридичні особи, резиденти і нерезиденти, які набули права власності на цінні папери з метою отримання доходу від вкладених коштів та/або набуття відповідних прав, що надаються власнику цінних паперів відповідно до законодавства. Інституційними інвесторами є інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди), інвестиційні фонди, взаємні фонди інвестиційних компаній, недержавні пенсійні фонди, фонди банківського управління, страхові компанії, інші фінансові установи, які здійснюють операції з фінансовими активами в інтересах третіх осіб за власний рахунок чи за рахунок цих осіб, а у випадках, передбачених законодавством, — також за рахунок залучених від інших осіб фінансових активів з метою отримання прибутку або збереження реальної вартості фінансових активів.

Особливості інвестування інституційними інвесторами визначаються законом.

Об'єднання професійних учасників фондового ринку — неприбуткове об'єднання професійних учасників фондового ринку, які провадять професійну діяльність на ринку цінних паперів, а саме: з торгівлі цінними паперами, депозитарної діяльності та управління активами інституційних інвесторів.

Саморегульована організація професійних учасників фондового ринку — неприбуткове об'єднання учасників фондового ринку, що провадять професійну діяльність на фондовому ринку з торгівлі цінними паперами, управління активами інституційних інвесторів, депозитарну діяльність, крім депозитаріїв, утворене відповідно до критеріїв та вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Професійні учасники фондового ринку — юридичні особи, утворені в організаційно-правовій формі акціонерних товариств або товариств з обмеженою відповідальністю, які на підставі ліцензії, видаленої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, провадять на фондовому ринку професійну діяльність, види якої визначені законами України»;

частину третю виключити;

3) у статті 3:

у частині першій слова «умовами їх розміщення» замінити словами «проспектом їх емісії (за емісійними цінними паперами)»;

абзац перший пункту 2 частини п'ятої після слова «емітента» доповнити словами «або особи, яка видала неемісійний цінний папір

ОРІЄНТИР № 32

«Перехід права власності на облігації емітента до іншої особи не є підставою для звільнення емітента від виконання зобов'язань, що підтверджуються облігацією»;

у частині третій:
в абзаці третьому слова «умовами розміщення таких облігацій» замінити словами «проспектом емісії (для державних облігацій України — умовами їх розміщення)» та доповнити словами «(для державних облігацій України — умовами їх розміщення)»;

друге речення абзацу четвертого після слів «вартістю облігації» доповнити словом «яка», а слова «погашення і» замінити словом «погашення»;

у другому реченні частини четвертої слова «умовами розміщення облігацій, якими» замінити словами «проспектом емісії (для державних облігацій України — умовами їх розміщення), яким»;

друге речення частини п'ятої доповнити словами «(для державних облігацій України — умовами їх розміщення)»;

у першому реченні частини шостої слова «умовами розміщення облігацій» замінити словами «проспектом емісії (для державних облігацій України — умовами їх розміщення)»;

у частині дев'ятій слова «умовами їх розміщення» замінити словами «проспектом емісії відповідного випуску облігацій (для державних облігацій України — умовами їх розміщення)»;

8) у частині четвертій статті 8 слова «Умови розміщення облігацій, що розміщуються акціонерним товариством, можуть» замінити словами «Проспект емісії облігацій, емісія яких здійснюється акціонерним товариством, може»;

9) у частині третій статті 9 слова «умовами їх розміщення» замінити словами «проспектом емісії облігацій відповідного випуску»;

10) у третьому реченні абзацу третього частини четвертої, частині п'ятій і абзаці другому частини сьомої статті 10 слово «випуску» замінити словом «розміщення»;

11) у статті 12:
абзац другий частини третьої викласти в такій редакції:

«Строк, протягом якого здійснюється укладення договорів з першими власниками щодо відчуження інвестиційних сертифікатів відкритого та інтервального пайових інвестиційних фондів, не обмежується»;

у частині п'ятій слова «цінних паперів» виключити;

у частині шостій слово «розміщення» виключити;

12) у статті 13:
частину другу викласти в такій редакції:

«2. Ощадний (депозитний) сертифікат є неемісійним цінним папером, що видається на певний строк (під відсотки, передбачені умовами його видачі).

Ощадні (депозитні) сертифікати можуть бути іменними або на пред'явника та існують виключно у документарній формі»;

у частині третій слова «у документарній формі» виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Права за іменним ощадним (депозитним) сертифікатом передаються в порядку, встановленому для відступлення права вимоги. Передача прав за ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника здійснюється шляхом передачі ощадного (депозитного) сертифіката»;

13) у статті 16:
у частині першій:

в абзаці першому слова «юридичних осіб» замінити словами «акціонерних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю»;

абзац другий замінити чотирма абзацами такого змісту:

«Поєднання професійної діяльності на фондовому ринку з іншими видами діяльності забороняється, крім:

провадження банком діяльності з торгівлі цінними паперами, депозитарної діяльності зберігача цінних паперів та діяльності з ведення реєстру власників іменних цінних паперів;

надання професійним учасником фондового ринку консультативних послуг щодо емісії, обігу та обліку цінних паперів, щодо прав та обов'язків емітента, інвестора та/або особи, яка видала неемісійний цінний папір, щодо обігу та обліку інших фінансових інструментів, а також щодо здійснення фінансових інвестицій у зазначені цінні папери та інші фінансові інструменти;

здійснення компанії з управління активами діяльності з адміністрування пенсійних фондів та/або діяльності з управління іпотечним покриттям»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Професійна діяльність учасників фондового ринку, крім фондових бірж та депозитаріїв, здійснюється за умови членства щонайменше в одному об'єднанні професійних учасників ринку цінних паперів та/або саморегулювній організації, що об'єднує професійних учасників ринку цінних паперів за відповідним видом професійної діяльності»;

14) у статті 17:
абзаці першій і дев'ятій частини першої викласти в такій редакції:

«1. Професійна діяльність з торгівлі цінними паперами на фондовому ринку провадиться торговцями цінними паперами, які створюються у формі господарського товариства та для яких операції з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами є виключним видом діяльності, крім випадків, передбачених цим Законом, а також банками»;

«Ліцензія на провадження андеррайтингу видається лише за умови наявності у торговця цінними паперами ліцензії на провадження дилерської діяльності»;

у частині другій:

абзац перший після слова «зокрема» доповнити словами «на підставі», а після слів «щодо цінних паперів» — словами «та інших фінансових інструментів»;

доповнити абзацями третім і четвертим такого змісту:

«Торговець цінними паперами, який провадить брокерську діяльність, може надавати своїм клієнтам консультації щодо купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів.

На грошові кошти та цінні папери клієнтів, що передаються торговцям цінними паперами або знаходяться у них згідно з договорами на здійснення брокерської діяльності, не може бути звернено стягнення за зобов'язаннями торговця цінними паперами, не пов'язаними із здійсненням ним функцій брокера»;

частину третю після слів «щодо цінних паперів» доповнити словами «та інших фінансових інструментів»;

у частині четвертій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«4. Андеррайтинг — укладення торговцем цінними паперами договорів щодо відчуження цінних паперів та/або здійснення дій чи надання послуг, пов'язаних з таким відчуженням, у процесі емісії цих цінних паперів за дорученням, від імені та за рахунок емітента на підставі відповідного договору з емітентом»;

абзац третій замінити чотирма абзацами такого змісту:

«Андеррайтер відповідно до договору з емітентом може здійснювати: купівлю цінних паперів у емітента з подальшим їх перепродажем інвесторам; гарантування повного або часткового продажу цінних паперів емітента інвесторам, повний чи частковий їх викуп за фіксованою ціною з подальшим перепродажем;

продаж якомога більшої кількості цінних паперів, без зобов'язання придбати будь-які цінні папери, що не були продані»;

у зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом сьомим;

абзац перший частини п'ятої замінити трьома абзацами такого змісту:

«5. Діяльність з управління цінними паперами — діяльність, яка провадиться торговцем цінними паперами від свого імені за винагороду протягом визначеного строку на підставі договору про управління переданими йому цінними паперами, іншими фінансовими інструментами та грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, а також отриманими у процесі управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами в інтересах установника управління або визначених ним третіх осіб.

Договір про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, може передбачати виникнення у торговця цінними паперами права довірчої власності на передані йому в управління цінні папери, інші фінансові інструменти і грошові кошти, призначені для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти, а також виникнення права довірчої власності на грошові кошти, цінні папери, інші фінансові інструменти, отримані торговцем цінними паперами від управління цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

Торговець цінними паперами, який провадить діяльність з управління цінними паперами, може надавати консультації, пов'язані з обслуговуванням установника управління».

у зв'язку з цим абзаці другий — шостий вважати відповідно абзацами четвертими — восьмим;

у частині сьомій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Для провадження діяльності з управління цінними паперами грошові кошти клієнта (клієнтів), у разі якщо ця передбачено договором управління, зараховуються на окремий поточний рахунок торговця цінними паперами в банку окремо

від власних коштів торговця цінними паперами та відповідно до умов договору (договорів) про управління цінними паперами, іншими фінансовими інструментами і грошовими коштами, призначеними для інвестування в цінні папери та інші фінансові інструменти. Торговець цінними паперами звітує перед клієнтами про використання їхніх грошових коштів»;

абзац п'ятий виключити;

частини восьму — десяту викласти у такій редакції:

«8. Правочини щодо цінних паперів повинні вчинятися за участю або посередництвом торговця цінними паперами, крім випадків:

розміщення емітентом власних цінних паперів;

викупу та продажу емітентом власних цінних паперів;

здійснення операцій щодо неемісійних цінних паперів;

внесення цінних паперів до статутного (складеного) капіталу юридичних осіб;

дарування цінних паперів;

спадкування та правонаступництва цінних паперів;

вчинення правочинів, пов'язаних з виконанням судових рішень;

вчинення правочинів у процесі приватизації».

9. Правочини щодо цінних паперів, вчинені без участі (посередництва) торговця цінними паперами, крім випадків, передбачених частиною восьмою цієї статті, є нікчемними.

Правочини, що вчиняються між торговцями цінними паперами, для кожного з них є провадженням професійної діяльності з торгівлі цінними паперами.

10. Торговець цінними паперами зобов'язаний подавати до загальнодоступної інформаційної бази даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів для подальшого розміщення такої інформації про всі вчинені поза фондовою біржою ним або за його участю правочини щодо емісійних цінних паперів:

найменування емітента цінних паперів та його ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;

вид, тип, клас, форма існування та форма випуску цінних паперів;

міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів;

кількість цінних паперів за кожним правочином;

ціна цінних паперів;

дата вчинення правочину;

інші відомості, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До зазначеної інформації не включаються відомості про сторони правочинів.

Порядок та строки подання торговцем цінними паперами зазначеної інформації, а також порядок її подальшого розміщення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

15) статтю 20 викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку

1. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку — діяльність фондової біржі із створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно пропозицій цінних паперів та інших фінансових інструментів і попиту на них, проведення регулярних біржових торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами, централізованого укладання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів згідно з правилами, встановленими такою фондовою біржею, зареєстрованими у встановленому законом порядку. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку може включати здійснення клірингу та розрахунків за фінансовими інструментами, іншими, ніж цінні папери.

2. Розмір статутного капіталу фондової біржі має становити не менш як 15 мільйонів гривень. Розмір власного капіталу фондової біржі, що здійснює кліринг та розрахунки, має становити не менш як 25 мільйонів гривень»;

16) у статті 21:

в абзаці першому частини першої слова «товариства (крім повного, командитного товариства і товариства з додатковою відповідальністю) або дочірнього підприємства об'єднання торговців цінними паперами» замінити словами «акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю»;

у частині другій слова «або їх об'єднанням, що налічує не менше ніж двадцять торговців цінними паперами» виключити;

перше речення частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. Діяльність фондової біржі здійснюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, якщо кількість її членів стала меншою за 20»;

у частині шостій слова «організатора торгівлі» замінити словами «професійного учасника фондового ринку»;

17) у статті 23:

у частині першій:

абзац перший після слова «інформацію» доповнити словами «передбачену законом та/або нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі»;

абзаці другій — четвертий викласти у такій редакції:

«перелік торговців цінними паперами, допущених до укладання договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів на фондовій біржі;

перелік цінних паперів, які пройшли процедуру лістингу/делістингу;

обсяг торгівлі цінними паперами та іншими фінансовими інструментами (кількість цінних паперів та інших фінансових інструментів, їх загальну вартість згідно з укладеними договорами, біржовий курс цінних паперів щодо кожного цінного паперу, що перебуває в обігу на фондовій біржі) за період, встановлений Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Фондова біржа зобов'язана подавати до загальнодоступної інформаційної бази даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про ринок цінних паперів для подальшого розміщення такої інформації про всі вчинені на ній правочини щодо емісійних цінних паперів:

найменування емітента цінних паперів та його ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;

вид, тип, клас, форма існування та форма випуску цінних паперів;

міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів;

кількість цінних паперів за кожним правочином;

ціна цінних паперів;

дата вчинення правочину;

інші відомості, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

До зазначеної інформації не включаються відомості про сторони правочинів.

Порядок та строки подання фондовою біржею зазначеної інформації, а також порядок її подальшого розміщення встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

18) абзац перший частини першої статті 24 викласти в такій редакції:

«1. Фондова біржа створює організаційні умови для укладення договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів шляхом проведення біржових торгів і забезпечує контроль за їх виконанням із застосуванням відповідних заходів впливу»;

19) у статті 25:

абзац п'ятий частини першої після слів «цінних паперів та» доповнити словами «інших фінансових інструментів»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Правила фондової біржі можуть також містити порядок:

здійснення клірингу та розрахунків за укладеними на фондовій біржі договорами щодо фінансових інструментів (крім цінних паперів);

взаємодії з депозитаріями цінних паперів із забезпечення централізованого виконання укладених на фондовій біржі договорів купівлі-продажу цінних паперів;

здійснення заходів із зниження ризиків невиконання укладених на фондовій біржі договорів купівлі-продажу цінних паперів та інших фінансових інструментів»;

20) у частині другій статті 26:

в абзаці першому слова «Організатори торгівлі» замінити словами «Фондові біржі»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«Фондові біржі можуть провадити діяльність із здійснення клірингу та розрахунків за договорами щодо фінансових інструментів (крім цінних паперів), які укладаються на таких біржах, відповідно до їх правил»;

21) статтю 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Вимоги до професійних учасників фондового ринку та осіб, які мають у них істотну участь

1. Ліцензійні умови провадження професійної діяльності на фондовому ринку за її окремими видами, у тому числі вимоги до розміру статутного і власного капіталу, порядку його визначення, ліквідності, кваліфікаційні вимоги до фахівців професійного учасника фондового ринку, необхідні умови договорів, які укладаються під час провадження професійної діяльності на фондовому ринку, вимоги до приміщення, технічного та програмного забезпечення, вимоги щодо джерел походження коштів, за рахунок яких формується статутний капітал професійного учасника фондового ринку, інші вимоги та показники, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку, встановлюються цим За-

коном, іншими законами України, що регулюють провадження окремих видів професійної діяльності на фондовому ринку, та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

2. Умовою отримання ліцензії та провадження професійної діяльності на фондовому ринку є відсутність серед учасників (акціонерів) юридичної особи (професійного учасника фондового ринку) фізичної особи, яка має не погашену або не зняту в установленому порядку судимість за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності та володіє прямо чи опосередковано пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу цієї юридичної особи.

Підставою для застосування санкції відповідно до вимог законодавства щодо цінних паперів є встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту прямого чи опосередкованого володіння пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу професійного учасника фондового ринку фізичною особою, яка має не погашену або не зняту в установленому порядку судимість за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності, після 30 днів з дня такого встановлення, але не раніше 120 днів з дня набрання законної сили обвинувальним вироком стосовно такої фізичної особи за зазначені злочини.

Державні органи за письмовим запитом зобов'язані у межах повноважень надавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку відповідно до закону інформацію про наявність або відсутність у фізичної особи, яка прямо чи опосередковано володіє пакетом акцій (часток) у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу професійного учасника фондового ринку, не погашеної або не знятої в установленому порядку судимості за злочини проти власності, у сфері господарської діяльності та/або у сфері службової діяльності. У разі якщо запит передбачає надання інформації з обмеженим доступом, така інформація надається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку у спосіб, що забезпечує збереження правового режиму доступу до такої інформації.

3. Професійні учасники фондового ринку зобов'язані:

дотримуватися пруденційних нормативів, перелік, розміри і методика розрахунку яких встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Перелік пруденційних нормативів встановлюється щодо кожного виду професійної діяльності на фондовому ринку;

подавати Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку розрахунок показників, що підтверджують виконання встановлених пруденційних нормативів щодо відповідного виду професійної діяльності в порядку та у строки, визначені Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. Кандидатури керівників фондових бірж та депозитаріїв погоджуються з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку.

Кандидат на посаду керівника фондової біржі та депозитарію повинен відповідати вимогам, встановленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, зокрема:

мати стаж роботи на фондовому ринку не менш як три роки;

не повинен бути керівником професійного учасника фондового ринку, ліквідованого за рішенням суду або до якого застосовувалася санкція у вигляді анулювання ліцензії на провадження певних видів професійної діяльності на фондовому ринку;

за останні два роки провадження кандидатом діяльності на фондовому ринку відсутні факти анулювання сертифіката на право провадження такою особою професійної діяльності з цінними паперами.

5. Юридична особа, яка має істотну участь у професійному учаснику фондового ринку, зобов'язана повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про всі зміни структури її власності, а також подавати інформацію про ділову репутацію новопризначених керівників у місячний строк з дня настання відповідних змін в установленому Комісією порядку.

Фізична особа, яка має істотну участь у професійному учаснику фондового ринку, зобов'язана повідомляти Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку про всі зміни у відомостях про своїх асоційованих осіб, а також подавати інформацію про свою ділову репутацію в порядку та у строк, установлені Комісією.

Юридична або фізична особа, яка має намір передати істотну участь у професійному учаснику фондового ринку іншій особі або зменшити її таким чином, що частка, яка належить особі у статутному (складеному) капіталі професійного учасника фондового ринку, або право голосу придбаних акцій (часток) в органах управління професійного учасника фондового ринку виявляться нижче рівнів 10, 25, 50 і 75 відсотків, або передати контроль над професійним учасником фондового ринку іншій особі, повинна повідомити про це такого професійного учасника фондового ринку і Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку в установленому Комісією порядку»;

22) розділ III доповнити статтями 27¹ і 27² такого змісту:

«Стаття 27¹. Ліцензування професійної діяльності на фондовому ринку

1. Юридична особа набуває статусу професійного учасника фондового ринку і права на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку виключно після отримання ліцензії на провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку.

Провадження професійної діяльності на фондовому ринку без отримання зазначеної ліцензії забороняється.

2. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку:

1) заяву про видачу ліцензії;

2) копію виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців з відомостями про юридичну особу (якщо інше не передбачено законом);

3) нотаріально засвідчену копію статуту юридичної особи з відміткою державного реєстратора про проведення її державної реєстрації (якщо юридична особа утворюється на підставі модельного статуту — інформацію про розмір статутного (складеного) капіталу);

4) копії визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку документів, необхідних для ідентифікації учасників (акціонерів) та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередкований контроль щодо юридичної особи;

5) відомості про структуру власності юридичної особи та учасників (акціонерів

ОРІЄНТИР № 32

особи, якщо законодавством такої держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення іноземної юридичної особи у відсутності в законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу;

3) витяг із торговельного, банківського, судового реєстру або інший офіційний документ, що підтверджує реєстрацію іноземної юридичної особи в державі, в якій зареєстровано її головний офіс;

4) копію аудиторського висновку аудитора іноземної держави про фінансовий стан іноземної юридичної особи на кінець останнього повного календарного року.

4. Юридична особа, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку та засновником якої є фізична особа — іноземець, для отримання ліцензії на провадження відповідного виду такої діяльності, крім документів, зазначених у частині другій цієї статті, подає Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку письмовий дозвіл на участь фізичної особи — іноземця у професійному учасникові фондового ринку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом держави, в якій вона має постійне місце проживання, якщо законодавством такої держави вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення у відсутності в законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.

5. Документи, що подаються іноземною юридичною особою та фізичною особою — іноземцем відповідно до частин третьої і четвертої цієї статті, повинні бути нотаріально засвідчені за місцем видачі та легалізовані в установленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. При цьому документи, складені іноземною мовою, повинні супроводжуватися нотаріально засвідченим перекладом на українську мову.

6. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку в установленому нею порядку видає ліцензію на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку чи відмовляє в її видачі протягом трьох місяців з дня надходження документів, зазначених у частині другій цієї статті. Для перевірки інформації про іноземних юридичних осіб або фізичних осіб — іноземців, включених до структури власності юридичної особи, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, строк розгляду документів становить шість місяців.

Ліцензія видається після подання юридичною особою копії платіжного документа про внесення плати за видачу ліцензії.

У разі якщо документи подано не в повному обсязі або оформлено з порушенням вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, такі документи повертаються без розгляду в місячний строк.

7. Строк дії ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку є необмеженим.

8. Професійний учасник фондового ринку не має права передавати ліцензію на провадження відповідного виду професійної діяльності на фондовому ринку третім особам, а також юридичним особам, які утворилися внаслідок припинення такого учасника, крім випадків припинення чи злиття з іншим ліцензіатом.

9. Посадові особи професійного учасника фондового ринку та особи, які мають істотну участь у такому учаснику, зобов'язані протягом усього часу, коли вони зберігають свій статус або мають істотну участь у професійному учасникові фондового ринку, відповідати вимогам, установленим законом та нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

10. Особи, винні у порушенні вимог, зазначених у частині першій цієї статті, несуть цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно із законом.

Стаття 27². Підстави для відмови у видачі ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку

1. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відмовляє у видачі ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку, якщо:

1) документи, подані для видачі ліцензії, містять недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам законодавства;

2) ділова репутація хоча б однієї посадової особи юридичної особи, яка має намір провадити професійну діяльність на фондовому ринку, та/або керівника служби внутрішнього аудиту (контролю) та/або учасників (акціонерів) з істотною участю такої особи не відповідає вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

3) структура власності юридичної особи не відповідає вимогам закону та нормативно-правових актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

4) організаційна структура, спеціалісти, необхідні для провадження професійної діяльності на фондовому ринку, або обладнання, комп'ютерна техніка, програмне забезпечення, приміщення такої юридичної особи не відповідають вимогам, установленим Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

23) статтю 28 викласти в такій редакції:

«Стаття 28. Етапи емісії цінних паперів

1. Публічне розміщення цінних паперів — спосіб емісії цінних паперів, що передбачає їх відчуження на підставі опублікування в засобах масової інформації або оприлюднення в будь-який інший спосіб повідомлення про продаж цінних паперів, зверненого до заздалегідь не визначеної кількості осіб. Емісія цінних паперів шляхом їх публічного розміщення здійснюється за такими етапами:

1) прийняття рішення про публічне розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

2) укладення у разі потреби попереднього договору з андеррайтером;

3) укладення попереднього договору з депозитарієм про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

4) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви і всіх необхідних документів для реєстрації випуску цінних паперів та проспекту їх емісії;

5) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів, проспекту їх емісії та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів;

6) присвоєння цінним паперам міжнародного ідентифікаційного номера;

7) укладення у разі потреби договору з андеррайтером;

8) укладення з депозитарієм договору про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

9) розкриття інформації, що міститься у проспекті емісії цінних паперів;

10) укладення договорів з першими власниками;

11) затвердження результатів публічного розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

12) виготовлення сертифікатів цінних паперів у разі публічного розміщення цінних паперів у документарній формі;

13) внесення змін до статуту публічного акціонерного товариства, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу товариства з урахуванням результатів публічного розміщення акцій;

14) реєстрація змін до статуту публічного акціонерного товариства в органах державної реєстрації;

15) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати публічного розміщення цінних паперів;

16) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати публічного розміщення цінних паперів;

17) отримання свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів;

18) розкриття інформації, що міститься у звіті про результати публічного розміщення цінних паперів.

2. Приватне розміщення цінних паперів — спосіб емісії цінних паперів, що передбачає їх відчуження шляхом безпосередньої письмової пропозиції цінних паперів заздалегідь визначеному колу осіб, кількість яких не перевищує 100 (для акцій публічного акціонерного товариства — акціонерам такого товариства, а також заздалегідь визначеному колу осіб, кількість яких не перевищує 100). Емісія цінних паперів шляхом їх приватного розміщення здійснюється за такими етапами:

1) прийняття рішення про приватне розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

2) укладення у разі потреби попереднього договору з андеррайтером;

3) укладення попереднього договору з депозитарієм про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

4) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку заяви і всіх необхідних документів для реєстрації випуску та проспекту емісії цінних паперів;

5) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку випуску цінних паперів, проспекту їх емісії та видача тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів;

6) присвоєння цінним паперам міжнародного ідентифікаційного номера;

7) укладення у разі потреби договору з андеррайтером;

8) укладення з депозитарієм договору про обслуговування емісії цінних паперів або з реєстратором про ведення реєстру власників іменних цінних паперів (у разі відсутності такого договору), крім випадку здійснення емісії цінних паперів на пред'явника;

9) реалізація власником акцій свого переважного права на придбання акцій у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

10) укладення договорів з першими власниками;

11) затвердження результатів розміщення цінних паперів органом емітента, уповноваженим приймати таке рішення;

12) виготовлення сертифікатів цінних паперів у разі розміщення цінних паперів у документарній формі;

13) внесення змін до статуту акціонерного товариства, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу товариства з урахуванням результатів розміщення акцій;

14) реєстрація змін до статуту акціонерного товариства в органах державної реєстрації;

15) подання Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати приватного розміщення цінних паперів;

16) реєстрація Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку звіту про результати приватного розміщення цінних паперів;

17) отримання свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів.

3. Стосовно кожного розміщення цінних паперів уповноваженим органом емітента приймається відповідне рішення, яке оформляється протоколом. Вимоги до змісту рішення становляються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Уповноважений орган емітента не має права змінювати прийняте рішення про розміщення цінних паперів у частині обсягу прав за цінними паперами, умов розміщення та кількості цінних паперів одного випуску, крім випадків, передбачених законами і нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Забороняється обмежувати доступ власників цінних паперів до оригіналу рішення про розміщення цінних паперів, який зберігається в емітента.

4. Перше розміщення акцій акціонерного товариства є виключно приватним серед засновників.

5. Реквізити тимчасового свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів та свідоцтва про реєстрацію випуску цінних паперів встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

24) в абзацах другому і третьому пункту 1 частини другої статті 29 слова «організатора торгівлі» замінити словами «фондової біржі»;

25) у статті 30:

пункт 3 частини третьої викласти в такій редакції:

«3) дати початку та закінчення укладення договорів з першими власниками»; у частині сьомій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«7. При публічному розміщенні після реєстрації проспекту емісії цінних паперів емітент не менш як за 10 днів до дати початку укладення договорів з першими власниками, визначеної проспектом емісії цінних паперів»;

в абзаці п'ятому слова «організатора торгівлі, через якого» замінити словами «фондової біржі, через яку»;

у частині восьмій:

в абзаці четвертому слова «початку розміщення» замінити словами «дати початку укладення договорів з першими власниками»;

в абзацах шостому і десятому слова «розміщення цінних паперів» замінити словами «укладення договорів з першими власниками»;

в абзаці дев'ятому слова «початку розміщення цінних паперів» замінити словами «укладення договорів з першими власниками»;

в абзаці одинадцятому слова «іх розміщення» замінити словами «укладення договорів з першими власниками»;

26) у статті 32:

у першому реченні абзацу першого частини першої слова «Закрите (приватне) розміщення цінних паперів» замінити словами «Укладення договорів з першими власниками під час приватного розміщення цінних паперів»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Під час приватного розміщення цінних паперів договори з першими власниками укладаються до дати, визначеної проспектом емісії цінних паперів, але не довше двох місяців з дати початку їх укладення»;

абзац другий частини п'ятої викласти в такій редакції:

«Протягом 60 днів з дня закінчення строку укладення договорів з першими власниками, зазначеного у проспекті емісії таких цінних паперів, орган емітента, уповноважений приймати відповідне рішення, повинен затвердити результати їх укладення, а в разі емісії акцій — також внести відповідні зміни до статуту»;

27) у статті 33:

у частині першій:

в абзаці першому слова «Відкрите (публічне) розміщення цінних паперів» замінити словами «Укладення договорів з першими власниками у процесі публічного розміщення цінних паперів»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Публічне акціонерне товариство зобов'язане здійснювати публічне розміщення акцій додаткових емісій лише на фондовій біржі»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Забороняється укладати договори з першими власниками у разі публічного розміщення цінних паперів раніше ніж через 10 днів після опублікування проспекту їх емісії відповідно до цього Закону»;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

«3. У разі публічного розміщення цінних паперів договори з першими власниками укладаються до дати, визначеної проспектом їх емісії, але не пізніше одного року з дати початку укладення таких договорів»;

у першому реченні частини шостої слова «відкрито (публічно)» замінити словом «публічно»;

абзац другий частини сьомої викласти в такій редакції:

«Протягом 60 днів з дня закінчення строку укладення договорів з першими власниками, зазначеного у проспекті емісії таких цінних паперів, орган емітента, уповноважений приймати відповідне рішення, повинен затвердити результати їх укладення, а у разі емісії акцій — також внести відповідні зміни до статуту»;

28) в абзаці першому частини першої статті 35 слова та цифри «у 15-денний строк з дня реєстрації статуту (змін до статуту) в органах державної реєстрації» замінити словами та цифрами «у 30-денний строк з дня внесення змін до статуту»;

29) у статті 36:

у частині п'ятій слова «розміщення цінних паперів, встановленого проспектом їх емісії» замінити словами «укладення договорів з першими власниками, визначеного проспектом емісії цінних паперів»;

у тексті статті слова «відкрито (публічне)» у всіх відмінках виключити;

30) у частині першій статті 38 слово «розміщення» виключити;

31) в абзаці п'ятому частини третьої статті 40 слово «розміщення» замінити словами «спосіб розміщення»;

32) у частині першій статті 42:

в абзаці четвертому слова «Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку» виключити;

доповнити абзацами п'ятим та шостим такого змісту:

«за запитом нотаріальних контор (нотаріусів) або дипломатичних представництв та консульських установ України в інших державах — для виконання нотаріальних дій, пов'язаних з оформленням спадкових прав»;

на письмову вимогу уповноважених осіб Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку — стосовно операцій з цінними паперами, що здійснюються конкретною юридичною або фізичною особою за певний період часу»;

33) статті 46, 48 і 49 викласти у такій редакції:

«Стаття 46. Реклама цінних паперів та фондового ринку

1. Реклама цінних паперів та фондового ринку регулюється Законом України «Про рекламу» з урахуванням норм цього Закону та Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні»;

«Стаття 48. Об'єднання професійних учасників фондового ринку

1. Об'єднання професійних учасників фондового ринку може об'єднувати учасників, які здійснюють різні види професійної діяльності на фондовому ринку, і має бути зареєстровано в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Умовою прийняття рішення про реєстрацію об'єднання професійних учасників фондового ринку є його відповідність таким вимогам:

об'єднання повинні включати не менше 35 відсотків професійних учасників фондового ринку за кожним з видів професійної діяльності, визначених цим Законом, які воно об'єднує;

наявність правил і стандартів професійної діяльності на фондовому ринку, що є обов'язковими для виконання всіма членами об'єднання;

статус неприбуткової організації;

наявність у власності для забезпечення статутної діяльності активів у розмірі не менше 600 тисяч гривень.

Об'єднання професійних учасників фондового ринку зобов'язане дотримуватися вимог, встановлених цією статтею, протягом усього періоду своєї діяльності.

Підставою для відмови в реєстрації об'єднання професійних учасників фондового ринку може бути:

відсутність документів, визначених законодавством, необхідних для реєстрації об'єднання;

невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства;

невиконання вимог цієї частини.

Після усунення порушення/порушень, що були підставою для прийняття рішення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку про відмову в реєстрації об'єднання, таке об'єднання має право повторно подати документи, визначені законодавством, для його реєстрації як об'єднання професійних учасників фондового ринку.

Анулювання реєстрації об'єднання професійних учасників фондового ринку здійснюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку в таких випадках:

на підставі відповідної заяви об'єднання професійних учасників фондового ринку;

невиконання об'єднання професійних учасників фондового ринку рішень Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, постанов уповноважених осіб Комісії;

встановлення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку факту невідповідності об'єднання професійних учасників фондового ринку вимогам, встановленим цією частиною.

2. Об'єднання професійних учасників фондового ринку набуває статусу саморегульованої організації (далі — СРО) за певним видом професійної діяльності на фондовому ринку з дня надання йому статусу СРО Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Порядок надання об'єднанню професійних учасників ринку цінних паперів статусу СРО та позбавлення такого статусу встановлюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з урахуванням вимог цього Закону.

Одне об'єднання професійних учасників ринку цінних паперів може набути статус СРО за декількома видами професійної діяльності на фондовому ринку за умови дотримання вимог частини третьої цієї статті.

Набуття об'єднанням статусу СРО професійних учасників фондового ринку, вступ до нього професійних учасників фондового ринку, прийняття правил, положень та інших документів СРО професійних учасників фондового ринку та внесення змін до них не належать до узгоджених дій суб'єктів господарювання.

Після надання об'єднанню професійних учасників фондового ринку статусу СРО за певним видом професійної діяльності на ринку цінних паперів професійні учасники фондового ринку, які є членами інших професійних об'єднань, що зареєстровані Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за цим видом професійної діяльності, повинні у тримісячний строк стати членами такої СРО та бути її членами протягом всього строку наявності в неї статусу СРО.

3. Для набуття статусу СРО об'єднання професійних учасників фондового ринку повинно подати до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку необхідні документи та відповідати таким вимогам:

об'єднувати більше 75 відсотків професійних учасників фондового ринку за одним з видів професійної діяльності, визначених цим Законом;

мати затверджені внутрішні документи СРО (внутрішні правила СРО, Правила (стандарті) професійної діяльності на фондовому ринку, інші внутрішні документи СРО) для реалізації визначених статутом об'єднання функцій;

керівник та заступники керівника виконавчого органу СРО, керівники структурних підрозділів СРО не можуть перебувати у трудових відносинах із членами СРО та прямо або опосередковано бути пов'язаними відносинами контролю з членами СРО, мати судимість за корисливі чи посадові злочини, не зняту або не погашену в установленому законом порядку, та повинні мати стаж роботи на фондовому ринку не менше п'яти років.

Вимоги щодо приміщень СРО, технічного забезпечення та програмного забезпечення, кваліфікаційні вимоги до керівників СРО, вимоги до розміру активів СРО встановлюються нормативно-правовими актами Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

СРО зобов'язана дотримуватися вимог, установлених цією статтею, протягом всього строку чинності свідоцтва, передбаченого частиною четвертою цієї статті.

4. За результатами розгляду поданих об'єднанням документів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку своїм рішенням надає об'єднанню професійних учасників ринку цінних паперів статус СРО та видає відповідне свідоцтво про надання статусу саморегульованої організації професійних учасників фондового ринку (далі — свідоцтво СРО), строк дії якого встановлюється рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку і не може бути меншим п'яти років, або своїм вмотивованим рішенням відмовляє в наданні статусу СРО.

Підставою для відмови в наданні статусу СРО є:

відсутність документів, визначених законодавством, необхідних для реєстрації об'єднання як СРО;

невідповідність поданих документів та даних, які вони містять, вимогам законодавства;

невиконання вимог частини третьої цієї статті.

Після усунення порушення/порушень, що були підставою для прийняття рішення Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку про відмову у наданні об'єднанню статусу СРО, таке об'єднання має право повторно подати документи, визначені законодавством, для набуття статусу СРО.

5. Позбавлення статусу СРО здійснюється за рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку у таких випадках:

на підставі заяви СРО про скасування Комісією свідоцтва СРО;

невиконання СРО рішень Комісії, постанов уповноважених осіб Комісії;

встановлення Комісією факту невідповідності СРО вимогам, встановленим цією статтею.

Стаття 49. Повноваження об'єднання професійних учасників фондового ринку та саморегульованої організації професійних учасників ринку цінних паперів

1. Об'єднання професійних учасників фондового ринку, включаючи об'єднання, що набуло статусу СРО, має такі повноваження:

1) впровадження норм професійної етики у практичній діяльності учасників об'єднання;

2) розроблення і затвердження методичних рекомендацій щодо

ОРІЄНТИР № 32

порядок державного контролю за здійсненням делегованих повноважень. Рішення про делегування СРО повноважень підлягає державній реєстрації в Міністерстві юстиції України як нормативно-правовий акт та оприлюдненню відповідно до законодавства»;

34) у тексті Закону слова «відкрите (публічне) розміщення» та «закрите (приватне) розміщення» в усіх відмінках замінити відповідно словами «публічне розміщення» та «приватне розміщення» у відповідному відмінку, а слова «відкритого (публічного) та закритого (приватного) їх розміщення» — словами «публічного та приватного їх розміщення»;

35) у тексті Закону, крім розділу VII «Прикінцеві положення», слова «Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку» в усіх відмінках замінити словами «Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2013 року, крім підпункту 21 пункту 12 розділу I цього Закону (щодо нової редакції статті 27 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок») та пункту 2 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Національний комісії з цінних паперів та фондового ринку у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону забезпечити приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Акціонерні товариства, створені до набрання чинності Законом України «Про цінні папери та фондовий ринок», випуск акцій яких не зареєстровано в установленому законом порядку, протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані зареєструвати акції в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. До приведення актів законодавства у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Емітенти цінних паперів та професійні учасники фондового ринку протягом двох років після набрання чинності цим Законом повинні привести свою діяльність у відповідність із цим Законом.

Професійні учасники фондового ринку, які отримали строкові ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку до набрання чинності цим Законом, провадять свою діяльність після набрання чинності цим Законом відповідно до виданих ліцензій протягом строку їх дії. Після закінчення строку дії ліцензії провадження відповідного виду професійної діяльності дозволяється за умови отримання нової ліцензії відповідно до вимог статей 27¹ і 27² Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок».

Протягом двох років після набрання чинності цим Законом професійні учасники фондового ринку, які отримали безстрокові ліцензії на провадження певного виду професійної діяльності на фондовому ринку, зобов'язані подати Національний комісії з цінних паперів та фондового ринку інформацію, передбачену пунктами 2-13 частини другої статті 27¹ Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок».

Неподання такої інформації є підставою для застосування санкцій, зокрема анулювання ліцензії, відповідно до законодавства щодо цінних паперів.

6. Саморегульовані організації професійних учасників фондового ринку, зареєстровані Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку у встановленому порядку, у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані привести свою діяльність у відповідність із вимогами цього Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
4 липня 2012 року
№ 5042-VI



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 серпня 2012 р. № 734
Київ

Про організацію діяльності загальноосвітніх шкіл та професійних училищ соціальної реабілітації

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Ліквідувати Горлівську, Городоцьку, Корсунську, Київську та Свердловську загальноосвітні школи соціальної реабілітації.

2. Установити, що учні ліквідованих згідно з цією постановою шкіл соціальної реабілітації продовжать навчання в існуючих школах соціальної реабілітації.

3. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 серпня 2012 р. № 734

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У постанові Кабінету Міністрів України від 13 жовтня 1993 р. № 859 «Про організацію діяльності спеціальних навчально-виховних закладів для дітей і підлітків, які потребують особливих умов виховання» (ЗП України, 1994 р., № 3, ст. 57; 1995 р., № 12, ст. 281):

1) у постанові:

у назві постанови слова «навчально-виховних закладів» замінити словами «навчальних закладів»;

у пункті 1 слова «загальноосвітніх шкіл соціальної реабілітації» замінити словами «шкіл соціальної реабілітації»;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Установити, що школи та професійні училища соціальної реабілітації державної форми власності належать до сфери управління Міністерства освіти і науки, молоді та спорту.»;

у пункті 6:

абзац третій замінити абзацами такого змісту:

«рішення про створення, реорганізацію та ліквідацію шкіл соціальної реабілітації приймається Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства освіти і науки, молоді та спорту;

рішення про створення, реорганізацію та ліквідацію професійних училищ соціальної реабілітації, що належать до сфери управління Міністерства освіти і науки, молоді та спорту, приймається зазначеним Міністерством.».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«харчування учнів у школах соціальної реабілітації здійснюється згідно з нормами харчування, встановленими у додатку 4 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2004 р. № 1591 «Про затвердження норм харчування у навчальних та оздоровчих закладах» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 47, ст. 3107).»;

пункт 7 виключити.

у пункті 8:

абзац другий виключити;

в абзаці третьому слова «Положення про загальноосвітню школу соціальної реабілітації» замінити словами «Положення про школу соціальної реабілітації»;

2) у додатку 1 до постанови:

назву додатка викласти в такій редакції:

«Мережа шкіл соціальної реабілітації»;

виключити такі позиції:

«Городоцька

Львівська область, м. Городок

Горлівська

Донецька область, Микитівський район, с. Гольма»;

«Корсунська

Херсонська область, м. Нова Каховка, с. Корсунка

Київська

м. Київ»;

«Свердловська

Луганська область, м. Свердловськ, с. Харківське»;

3) у Положенні про загальноосвітню школу соціальної реабілітації, затвердженому зазначеною постановою:

Положення викласти в такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 13 жовтня 1993 р. № 859

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України

від 8 серпня 2012 р. № 734)

ПОЛОЖЕННЯ

про школу соціальної реабілітації

Загальна частина

1. Школа соціальної реабілітації (далі — школа) є державним навчальним закладом для дітей, які потребують особливих умов виховання, що належить до сфери управління МОНмолодьспорту.

2. У своїй діяльності школа керується Конвенцією ООН Про права дитини, Законами України «Про загальну середню освіту», «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей», іншими нормативно-правовими актами, цим Положенням та власним статутами.

3. До школи за рішенням суду направляються учні (вихованці), які вчинили правопорушення, що мають ознаки суспільно небезпечного діяння, у віці від 11 до 14 років.

4. Учні (вихованці) утримуються у школі в межах встановленого судом строку, але не більш як три роки.

5. Школа створює належні умови для життя, навчання і виховання учнів (вихованців), підвищення їх загальноосвітнього і культурного рівня, розвитку індивідуальних здібностей і нахилів, забезпечення необхідної медичної допомоги; забезпечення соціальної реабілітації учнів, їх правового виховання та соціального захисту в умовах постійного педагогічного режиму.

6. Особливості педагогічного режиму, умов виховання та утримання дітей у школі визначаються: спеціальним режимом дня та системою навчально-виховної роботи; постійним наглядом та педагогічним контролем за ними; обмеженням можливості вільного виходу учнів за межі території школи без супроводу спеціально уповноважених осіб у порядку, встановленому МОНмолодьспортом.

7. Мова навчання у школі визначається відповідно до законодавства про мови в Україні.

8. Школи створюються окремо для хлопців і дівчат.

9. Кількість учнів (вихованців) у школі не повинна перевищувати 180 осіб.

10. Права та обов'язки учасників навчально-виховного процесу визначені Законом України «Про загальну середню освіту».

Статутом школи можуть передбачатися інші права та обов'язки учасників навчально-виховного процесу, що не суперечать законодавству та цьому Положенню.

11. Утримання учнів (вихованців) у школі здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

12. Учні (вихованці) школи забезпечуються медичним обслуговуванням, що здійснюється медичними працівниками, які входять до штату школи. Штат медичних працівників затверджується МОНмолодьспортом та МОЗ за погодженням з Мінфіном. Медичні працівники здійснюють медичний нагляд за учнями (вихованцями) цілодобово. У разі необхідності школа має право одержувати допомогу від інших закладів охорони здоров'я.

13. Статут школи розробляється навчальним закладом і затверджується МОНмолодьспортом та реєструється в установленому порядку.

14. Школа є юридичною особою та має рахунки в органах Казначейства, печатку.

Організація навчально-виховного процесу

15. Організація навчально-виховного процесу та оцінювання навчальних досягнень учнів здійснюється відповідно до Положення про загальноосвітній навчальний заклад, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2010 р. № 778 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 65, ст. 2291). Педагогічні працівники школи підлягають атестації відповідно до порядку, встановленого МОНмолодьспортом.

16. Виховання учнів (вихованців) у школі здійснюється в процесі урочної, позаурочної та позашкільної роботи з ними.

17. Робочі та експериментальні навчальні плани школи розробляються на основі типових навчальних планів загальноосвітніх навчальних закладів.

Для учнів (вихованців), які виявили особливі здібності у вивченні певних предметів, а також для учнів із значною педагогічною незадоволеністю складаються індивідуальні навчальні плани, які затверджуються директором школи.

18. Режим щоденної роботи з учнями (вихованцями) затверджується педагогічною радою школи.

19. Завдання для самопідготовки у школі не є обов'язковими. Вони можуть даватися учням (вихованцями) у відведені розпорядком дня години самопідготовки, що проводяться під керівництвом педагогічних працівників.

20. Забороняється відволікати учнів (вихованців) від занять на заходи, що не пов'язані з навчально-виховним процесом.

21. Трудове навчання (суспільно-корисна праця) і виховання у школі є одним з основних заходів перевиховання учнів.

Таке навчання здійснюється у навчально-виробничих майстернях, навчально-дослідному сільському або садовому господарстві школи з урахуванням віку та фізичного розвитку учнів (вихованців) під постійним наглядом педагогічних та медичних працівників з дотриманням вимог техніки безпеки.

22. У разі смерті, тяжкої хвороби батьків учня (вихованця) або осіб, що їх замінюють, інших родичів чи інших непередбачених обставин адміністрація школи може надавати учню (вихованцю) короткочасну відпустку строком на п'ять днів, не враховуючи часу на проїзд, у супроводі спеціально уповноваженої особи, яка признається наказом директора школи.

23. Педагогічні працівники школи підтримують систематичний зв'язок з батьками дітей або особами, які їх замінюють, шляхом листування, особистих бесід, проведення батьківських зборів, конференцій, телефонного зв'язку та через Інтернет.

24. Відвідування учнів (вихованців) батьками або особами, які їх замінюють, іншими родичами допускається за дозволу директора школи або особи, яка його замінює.

25. Учні (вихованці) мають право на листування, телефонні розмови, отримання передач, посилок, бандеролей, грошових переказів, користування Інтернетом.

Витрачання дітьми грошей допускається за дозволу та під контролем адміністрації школи.

26. З метою недопущення зберігання заборонених предметів адміністрація школи має право проводити особистий огляд учня, його речей, а також посилок, бандеролей, передач, спальних та інших приміщень з наступним складенням протоколу.

Перелік предметів, виробів і речей, пересилання і збереження яких учнями (вихованцям) забороняється, додається.

27. Збитки, навмисно заподіяні вихованцями закладу, відшкодовуються у порядку, встановленому законодавством.

Порядок зарахування учнів (вихованців) до школи та їх відрухування

28. До школи зараховуються на підставі рішення суду учні (вихованці), які вчинили правопорушення, віком від 11 до 14 років.

Порядок зарахування учнів (вихованців) до школи та оформлення їх особових справ встановлюється МОНмолодьспортом.

29. Зарахування учнів (вихованців) до школи та їх відрухування проводиться протягом року.

30. Доставлення учнів (вихованців) до школи здійснюється в установленому порядку через примальників-розподільників для дітей органів внутрішніх справ (далі — примальники-розподільники). Таким же є порядок повернення учнів (вихованців) у разі самовільного залишення ними школи.

31. Зарахування учнів (вихованців) до школи проводиться комісією, яку очолює директор, у неробочий час — відповідальною особою від адміністрації та медичним працівником. До складу комісії входять заступник директора, медичний працівник, психолог.

32. Під час зарахування учнів (вихованців) до школи їх особисті речі підлягають ретельному огляду. Предмети, виробы, речі, зберігання яких учням заборонено, здаються за списком на зберігання до спеціально відведеного для цього приміщення.

33. До школи не можуть бути зараховані учні (вихованці), які страждають захворюваннями, перелік яких затверджується МОНмолодьспортом за погодженням з МОЗ.

34. Учні (вихованці), які прибули до школи, у разі потреби розміщуються у карантинному відділенні, де утримуються не більш як 10 діб під постійним наглядом вихователя, психолога, медичних працівників. Протягом зазначеного строку вивчаються особистість дитини, її знання, уміння та навички, визначається необхідний комплекс педагогічних заходів щодо її реабілітації.

Клас, у якому повинен навчатися учень (вихованець), визначається на підставі документів про освіту, що містяться в його особовій справі, а в разі їх відсутності — за результатами перевірки його знань спеціальною комісією школи.

35. Адміністрація школи у десятиденний строк з дня зарахування учня (вихованця) повідомляє про це суд, службу у справах дітей за місцем проживання дитини, а також батьків або осіб, які їх замінюють. Батькам, або особам, які їх замінюють, надсилається інформація про правила листування, отримання посилок, передач, бандеролей, побачень із зазначеними місцезнаходження школи.

36. Питання подальшої проведення подальшої реабілітації та можливості дострокового відрухування дітей із школи розглядається через рік (повторно через шість місяців) і остаточно вирішується судом за місцезнаходження школи на підставі рішення педагогічної ради школи чи за поданням її директора.

37. Учні школи, яким виповнилося 15 років, але вони не стали на шлях виправлення, рішенням суду переводяться до професійного училища соціальної реабілітації. Переведення здійснюється у межах строку, встановленого судом.

38. У разі самовільного залишення учнем (вихованцем) школи адміністрація закладу терміново вживає заходів до його розшуку та повернення. Факт самовільного залишення учнем школи реєструється у відповідному журналі протягом двох годин з моменту його виявлення.

Адміністрація школи протягом двох годин письмово інформує про факт самовільного залишення учнем (вихованцем) навчального закладу органи внутрішніх справ для вжиття оперативно-розшукових заходів.

У разі масового самовільного залишення учнями (вихованцями) території школи, групового хуліганства, пожежі, стихійного лиха та інших надзвичайних ситуацій адміністрація школи терміново повідомляє про це органи внутрішніх справ та МОНмолодьспорт.

Доставлення з примальників-розподільників для дітей органів внутрішніх справ учнів, які самовільно залишили заклад, здійснюється у супроводі працівника школи у разі, коли школа, примальник-розподільник і органи внутрішніх справ дислокуються в одній області. Адміністрація школи у разі отримання повідомлення з примальника-розподільника про затримання учня (вихованця) терміново відряджає свого працівника для прийому і доставлення його в школу.

39. Відрухування учнів (вихованців) із школи після закінчення строку реабілітації проводиться наказом директора школи.

40. Адміністрація школи у місячний строк до передбачуваного відрухування учня (вихованця) повідомляє про це суд та службу у справах дітей за місцем проживання учня (вихованця), а також батьків або осіб, які їх замінюють.

41. Під час відрухування учнів (вихованців) з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, із школи особам, які супроводжують їх до місця постійного проживання, видаються:

проїзний квиток для переїзду;

продукти харчування;

речі та гроші, що належать вихованцю;

особисті документи (документ про освіту, характеристика тощо).

42. Після відрухування учня (вихованця) із школи за місцем постійного проживання відповідними службами створюються належні умови для подальшого життя, організації навчання, влаштування на роботу.

43. Служба у справах дітей повідомляє у десятиденний строк школу про прибуття та влаштування дитини за місцем постійного проживання.

Управління школою

44. Керівництво школою здійснює директор. Директором може бути громадянин України, який має повну вищу педагогічну освіту, стаж педагогічної роботи не менш як три роки.

45. Директор школи та його заступники призначаються на посади та звільняються з посади МОНмолодьспортом.

46. Директор школи:

здійснює керівництво педагогічним колективом, забезпечує раціональний добір і розстановку кадрів, створює належні умови для підвищення фахового і кваліфікаційного рівня працівників;

організовує навчально-виховний процес;

забезпечує здійснення контролю за виконанням навчальних планів і програм, якістю знань, умінь та навичок учнів;

відповідає за дотримання вимог Державного стандарту загальної середньої освіти, за якість і ефективність роботи педагогічного колективу;

створює необхідні умови для участі учнів у позакласній та позашкільній роботі, проведення виховної роботи;

забезпечує дотримання вимог охорони дитинства, санітарно-гігієнічних та протипожежних норм, техніки безпеки;

розпоряджається в установленому порядку шкільним майном і коштами;

підтримує ініціативи щодо вдосконалення системи навчання та виховання, заохочення творчих пошуків, дослідно-експериментальної роботи педагогів;

забезпечує права учнів (вихованців) на захист їх від будь-яких форм фізичного або психічного насильства;

здійснює заходи щодо запобігання вживанню учнями алкоголю, наркотиків; контролює організацію харчування і медичного обслуговування учнів;

призначає на посади і звільняє з посади працівників закладу;

затверджує за погодженням з комітетом професійної спілки школи правила внутрішнього трудового розпорядку, посадові інструкції працівників школи;

здійснює в установленому порядку преміювання, встановлює доплати, надбавки працівникам школи;

видає у межах повноважень накази та розпорядження і контролює їх виконання;

звітує щороку про свою роботу на загальних зборах (конференціях) колективу.

47. Директор школи є головою педагогічної ради — постійно діючого колегіального органу управління закладом.

48. Органом громадського самоврядування закладу є загальні збори (конференція) його колективу, що скликаються не менш як один раз на рік.

49. Робота педагогічної ради та загальних зборів здійснюється відповідно до Положення про загальноосвітній навчальний заклад, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2010 р. № 778 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 65, ст. 2291).

50. У школі за рішенням загальних зборів (конференції) колективу можуть створюватися рада школи, діяльність якої регулюється її статутом, а також піклувальна рада, учнівський комітет, батьківський комітет, методичні об'єднання, комісії, асоціації.

До складу ради школи обираються представники педагогічного колективу, учні школи, батьки і представники громадськості.

Матеріально-технічна база та фінансово-господарська діяльність

51. Матеріально-технічна база школи включає будівлі, споруди, землю, комунікації, обладнання, транспортні засоби, службове житло, інші матеріальні цінності, вартість яких відображено у балансі.

Територія школи повинна мати огорожу, що не допускає вільного виходу учнів за її межі чи вільного входу сторонніх та контролюється службовою режиму.

52. Для забезпечення надання якісної освіти, правового виховання та соціального захисту в умовах постійного педагогічного режиму школа соціальної реабілітації має:

навчальні кабінети, обладнані відповідними засобами навчання;

навчально-виробничі майстерні, дільниці, навчальні господарства, обладнані необхідними засобами навчання;

приміщення, споруди, інвентар, інше приладдя, необхідні для фізичного виховання, гуртової, секційної та іншої позаурочної роботи

ОРІЄНТИР № 32

у додатку до Положення:
слова «Положення про загальноосвітню школу соціальної реабілітації» замінити словами «Положення про школу соціальної реабілітації»;
у назві додатка слово «учням» замінити словами «учнями (вихованцям) школи»;
доповнити додаток такою позицією:
«Мобільні телефони»;
4) Положення про професійне училище соціальної реабілітації, затверджене зазначеною постановою, викласти у такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 жовтня 1993 р. № 859
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 8 серпня 2012 р. № 734)

**ПОЛОЖЕННЯ
про професійне училище соціальної реабілітації**

Загальна частина

1. Професійне училище соціальної реабілітації (далі — училище) є державним професійно-технічним навчальним закладом для дітей, які потребують особливих умов виховання, що належить до сфери управління МОНмолодьспорту.

Особливою умовою створення училища є одностатевість контингенту, чисельність якого не перевищує 200 осіб.

2. Училище у своїй діяльності керується Конституцією України, Законами України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей», іншими нормативно-правовими актами та цим Положенням.

3. Головним завданням училища є забезпечення захисту прав дітей, які потребують особливих умов виховання, на професійно-технічну освіту, оволодіння робітничими професіями, спеціальностями, кваліфікацією відповідно до їх інтересів, здібностей, стану здоров'я.

4. Училище розпочинає діяльність за умови наявності матеріально-технічної, навчально-методичної бази, педагогічних кадрів та після одержання в установленому законодавством порядку ліцензії на право провадження освітньої діяльності.

5. Училище є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, штамп, печатку із своїм найменуванням і діє на підставі статуту. 6. До повноважень та основних напрямів діяльності училища належать:

організація навчально-виховного процесу, обрання форм та методів навчання;
навчально-виробнича, навчально-виховна, навчально-методична, фінансово-господарська діяльність;
розроблення робочих навчальних планів і програм на основі типових навчальних планів і програм, які затверджуються в установленому порядку;
створення належних умов для життя, навчання та виховання учнів (вихованців), професійної підготовки, підвищення їх загальноосвітнього і культурного рівня, розвитку індивідуальних здібностей і нахилів, правового виховання та соціального захисту в умовах постійного педагогічного режиму;
організація харчування, матеріальне забезпечення та побутове обслуговування учнів (вихованців);
атестація педагогічних працівників;
організація підвищення кваліфікації педагогічних працівників, у тому числі їх стажування на підприємствах, в установах, організаціях;
організація виробничого навчання та виробничої практики учнів (вихованців);
забезпечення здійснення заходів з охорони праці учнів (вихованців) та працівників;

матеріально-технічне забезпечення навчально-виховного процесу;
визначення структури і штатного розпису з урахуванням фонду оплати праці;
забезпечення належної якості професійного навчання та виховання учнів (вихованців);
видача документів про освіту встановленого зразка;
надання в установленому порядку освітніх платних послуг.

7. Особливості педагогічного режиму, умов виховання та утримання учнів (вихованців) в училищі визначаються спеціальним режимом дня та системою навчальної і виховної роботи, постійним наглядом і педагогічним контролем за ними, виключенням можливості їх вільного виходу за межі території училища без дозволу адміністрації та супроводу спеціально уповноважених осіб в порядку, встановленому МОНмолодьспортом.

8. Учні (вихованці) забезпечуються медичним обслуговуванням, що здійснюється медичними працівниками, які входять до штату училища. Штат медичних працівників затверджується МОНмолодьспортом та МОЗ за погодженням з Мінфіном. Медичні працівники здійснюють медичний нагляд за учнями (вихованцями) щодобово. У разі необхідності училище має право одержувати допомогу від інших закладів охорони здоров'я.

9. Училище може мати філії, відділення, навчально-виробничі, видавничі-поліграфічні, соціально-культурні, спортивно-оздоровчі та інші підрозділи.

10. В училищі учні (вихованці), які мають базову загальну середню освіту, можуть одночасно з одержанням професії здобувати повну загальну середню освіту.

Учні (вихованці), які потребують соціальної допомоги та реабілітації та з певних причин не мають базової загальної середньої освіти, можуть одночасно з одержанням професійної підготовки здобувати базову загальну середню освіту, поєднуючи професійну складову компоненту базисної структури навчальних планів для підготовки кваліфікованих робітників з типовим навчальним планом загальноосвітніх навчальних закладів, що затверджуються МОНмолодьспортом.

11. В училищі професійно-технічна освіта може здобуватися за денною формою навчання та за індивідуальними навчальними планами.

12. Професійно-технічна освіта є ступеневою. Ступеневість професійно-технічної освіти визначається в училищі за відповідними рівнями кваліфікації та складністю професій.

Кожний ступінь навчання в училищі повинен бути теоретично і практично завершеним і підтверджується присвоєнням випускникам освітньо-кваліфікаційного рівня «кваліфікований робітник» згідно з набутими професійними знаннями, уміннями і навичками.

13. Учні (вихованці), який закінчив повний курс навчання та успішно пройшов кваліфікаційну атестацію, присвоюється кваліфікація з набуттої професії відповідного розряду (категорії) — «кваліфікований робітник» та видається документ про освіту встановленого зразка.

За зразковою ставленням до навчання і відмінні його результати випускник училища може отримати документ про освіту з відзнакою встановленого зразка в порядку, визначеному МОНмолодьспортом.

Випускнику училища, який здобув повну загальну середню освіту, видається відповідний документ про освіту встановленого зразка.

14. Учні (вихованцями), які не закінчили повного курсу навчання в училищі, але за результатами кваліфікаційної атестації їм присвоєно робітничу професійну кваліфікацію, та учнями, які пройшли курсове чи індивідуальне навчання, видається свідоцтво встановленого зразка.

15. Учні (вихованці), які не закінчили повного курсу навчання і не пройшли кваліфікаційної атестації, видається довідка.

16. Організація навчально-виробничого процесу в училищі здійснюється в порядку, встановленому МОНмолодьспортом.

Особливою умовою організації навчально-виробничого процесу в училищі є комплектування навчальних груп під час проведення загально-професійної підготовки чисельністю не більш як 10 осіб, а загальноосвітньої підготовки — не більш як 20 осіб.

17. Утримання учнів (вихованців) в училищі здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

18. Мова навчання в училищі визначається відповідно до законодавства про мови.

Права, обов'язки, відповідальність та соціальний захист учнів

19. Учні (вихованці) училища мають право на:
належні умови навчання за обраною професією;
матеріальне забезпечення в період навчання на умовах і в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;
навчання професії за індивідуальною програмою;
безоплатне користування навчально-виробничою, культурно-спортивною, побутовою, оздоровчою базами навчального закладу;
оплату праці під час виробничого навчання і практики згідно із законодавством;
безоплатне медичне обслуговування, користування засобами лікування, профілактики захворювань та зміцнення здоров'я;
матеріальну допомогу;
щотижневий відпочинок і канікули протягом навчального року та після його закінчення;

безоплатне оволодіння іншою професією у разі хвороби, яка не дає змоги продовжувати навчання за обраною професією;

продовження освіти за професією, спеціальністю на основі одержаного освітньо-кваліфікаційного рівня, здобуття додаткової освіти відповідно до укладеної з навчальним закладом угоди;

участь в олімпіадах, виставках, конкурсах;
особисту або через своїх представників участь у громадському самоврядуванні, в обговоренні, вирішенні питань удосконалення навчально-виховного процесу, організації дозвілля, побуту тощо;

пільговий проїзд в транспорті;
безпечні і нешкідливі умови навчання та праці;
захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та психічного насильства, від дій педагогічних та інших працівників, які порушують права або принижують їх честь і гідність.

20. Відволікання учнів (вихованців) училища від участі в навчальному процесі на роботу і здійснення заходів, не пов'язаних з процесом навчання, забороняється.

21. Учні (вихованці) училища зобов'язані:
додержуватися вимог законодавства, моральних, етичних норм;
виконувати вимоги навчальних програм і системи контролю знань, умінь, навичок;

систематично і глибоко оволодівати знаннями, практичними навичками, професійною майстерністю, підвищувати загальний культурний рівень;

відвідувати заняття, в тому числі за індивідуальним графіком;

додержуватися вимог статуту училища, правил внутрішнього розпорядку;

додержуватися правил охорони праці та техніки безпеки під час практичного навчання і виробничої практики;

бережно ставитися до обладнання, засобів навчання та інвентарю, що використовуються в навчально-виробничому і навчально-виховному процесі.

22. У разі самовільного залишення учнем (вихованцем) училища адміністрація закладу терміново вживає заходів до його розшуку та повернення. Факт самовільного залишення учнем (вихованцем) училища реєструється у відповідному журналі протягом двох годин з моменту його виявлення.

Адміністрація закладу протягом двох годин письмово інформує про факт самовільного залишення учнем (вихованцем) училища органи внутрішніх справ для вжиття оперативного-розшукових заходів.

У разі масового самовільного залишення учнями території училища, масової непокої, групового хуліганства, пожежі, стихійного лиха та інших надзвичайних ситуацій адміністрація училища терміново повідомляє про це органи внутрішніх справ та МОНмолодьспорт.

23. Доставлення з приймальників-розподільників для дітей органів внутрішніх справ (далі — приймальники-розподільники) учнів (вихованців), які самовільно залишили училище, здійснюється:

у супроводі працівника училища, учні, коли училище, приймальник-розподільник і органи внутрішніх справ дислокуються в одній області. Адміністрація училища терміново на повідомлення з приймальника-розподільника про затримання учня (вихованця) відряджає свого працівника для прийому і доставлення його в училище;

у супроводі працівника приймальника-розподільника у разі, коли приймальник-розподільник дислокується в іншій області.

24. З метою недопущення зберігання заборонених предметів адміністрація училища має право проводити особистий огляд учня (вихованця), посилок, бандеролей, передач, спальних та інших приміщень з наступним складенням протоколу.

Перелік предметів, виробів і речей, пересилання і збереження яких учнями (вихованцями) училища забороняється, додається.

25. Порядок накладення дисциплінарного стягнення встановлюється статутом училища та правилами внутрішнього трудового розпорядку.

26. Відвідування учнів (вихованців) батьками або особами, які їх замінюють, родичами допускається лише з дозволу директора училища або особи, яка його замінює.

27. Педагогічні працівники повинні підтримувати систематичний зв'язок з батьками учнів (вихованців) або особами, які їх замінюють, шляхом листування, особистих бесід, проведення батьківських зборів, конференцій, телефонного зв'язку та через Інтернет.

28. Учні (вихованці) мають право на листування, телефонні розмови, отримання передач, посилок, бандеролей, грошових переказів, користування Інтернетом.

Витрачання учнями (вихованцями) грошей допускається з дозволу та під контролем адміністрації училища.

29. У разі смерті, тяжкої хвороби батьків або осіб, що їх замінюють, інших родичів учня (вихованця) чи інших непередбачених обставин адміністрація має право надавати йому короткочасну відпустку строком на п'ять діб, не враховуючи часу на проїзд, у супроводі спеціально уповноваженої особи, яка призначається наказом директора училища.

30. За досягнення високих результатів у навчанні та в оволодінні професією, спеціальністю, за активну участь у виробничій діяльності та за інші досягнення застосовуються різні форми морального та матеріального заохочення учнів (вихованців), передбачені статутом училища.

**Особливості зарахування учнів (вихованців) до училища
та їх відрухування**

31. До училищ направляються діти віком від 14 до 18 років на підставі рішення суду.

32. Порядок зарахування учнів (вихованців) до училищ та оформлення їх особових справ здійснюється в порядку, встановленому МОНмолодьспортом.

33. Доставлення учнів (вихованців) до училища здійснюється через приймальники-розподільники для дітей органів внутрішніх справ. Таким же є порядок їх повернення у разі самовільного залишення училища.

34. До училища не можуть бути зараховані діти, які страждають захворюваннями, перелік яких затверджується МОНмолодьспортом за погодженням з МОЗ.

35. Не підлягають зарахуванню до училища діти, які раніше відбували покарання в місцях позбавлення волі, засуджені до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, із застосуванням відстрочки виконання вироку або умовно.

36. Зарахування дітей до училища та їх відрухування з нього проводиться протягом року.

37. Учні (вихованці), зараховані до училища, у разі потреби розміщуються в карантинному відділенні, де утримуються не більш як 10 діб під постійним наглядом медичних працівників, педагогів, психолога та чергових по режиму. Протягом зазначеного часу вивчаються особистість учня (вихованця), його знання, уміння та навички, визначається необхідний комплекс педагогічних заходів щодо його перевиховання, застосовуються навчально-виховні заходи.

38. Учні (вихованці) утримуються в училищі у межах строку, встановленого судом, але не більш як три роки, за вчинення злочину у віці до 18 років або скоєння правопорушення до виповнення віку, з якого настає кримінальна відповідальність. У разі переведення учнів (вихованців) із школи соціальної реабілітації до училища загальний строк перебування їх у таких закладах не повинен перевищувати трьох років.

39. Зарахування дітей до училища проводиться комісією, яку очолює директор, у неробочий час — відповідальною особою від адміністрації та медичним працівником. До складу комісії входять заступник директора, медичний працівник, психолог.

40. Під час прийому дітей їх речі підлягають ретельному огляду. Предмети, вироби, речі, зберігання яких учнями (вихованцями) заборонено, здаються за списком на зберігання до спеціально відведеного для цього приміщення.

41. Новоприбулі діти проходять обов'язковий медичний огляд.

42. Зарахування до навчальної групи, в якій повинен навчатися учень (вихованець), оформляється наказом директора на підставі документів про освіту, що містяться в його особовій справі.

43. Зараховані до училища учні (вихованці), які мають професійну підготовку, удосконалюють свою кваліфікацію шляхом виготовлення складної продукції для здобуття підвищеного розряду.

44. Адміністрація училища у десятиденний строк з дня прибуття дитини повідомляє про це суд, яким було прийнято рішення про направлення дитини до училища, службю у справах дітей за місцем його проживання, а також батьків або осіб, які їх замінюють. Одночасно сім'ї надсилається інформація про правила листування, отримання посилок, передач, бандеролей, побачень із зазначенням адреси навчального закладу.

45. Адміністрація училища у місячний строк до передбачуваного відрухування учня (вихованця) повідомляє про це суд та службю у справах дітей за місцем проживання учня (вихованця), а також батьків або осіб, які їх замінюють.

46. Відруховані з училища учні (вихованці) направляються, як правило, до місця проживання для працевлаштування на підприємствах, в установах, у сільському господарстві та в інших галузях економіки за набуту професією, а в окремих випадках за бажанням — до іншої місцевості за умови письмового під-

твердження відповідної служби у справах дітей або державної служби зайнятості про можливість їх працевлаштування і забезпечення житлом.

47. Учні (вихованці), яким на час відрухування не виповнилося 16 років, а з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, — 18 років, до місця подальшого проживання супроводжують батьки або особи, які їх замінюють, чи працівники училища, визначені наказом директора.

48. Дітям-сиротам і дітям, позбавленим батьківського піклування, надається матеріальна допомога. За клопотанням ради училища може надаватися матеріальна допомога і іншим дітям з багатодітних та малозабезпечених сімей, які особливо потребують цього.

49. Під час відрухування з училища учнями (вихованцями) видаються проїзні квитки і продукти харчування на час переїзду, речі та гроші, що належать їм, особисті документи (довідка про строк перебування в училищі, документи про освіту тощо).

50. Служба у справах дітей повідомляє у десятиденний строк училище про прибуття та влаштування відрухованого учня (вихованця).

Педагогічні працівники училища

51. До педагогічних працівників училища належать викладачі, вихователі, майстри виробничого навчання, старші майстри виробничого навчання, інструктори виробничого навчання, методисти, практичні психологи, соціальні педагоги, керівники фізичного виховання, керівник училища, його заступники та інші працівники, діяльність яких пов'язана з організацією навчально-виховної роботи.

52. Педагогічною діяльністю в училищі можуть займатися особи, які мають відповідну вищу професійну освіту та професійно-педагогічну підготовку, моральні якості і фізичний стан яких дає змогу виконувати обов'язки педагогічного працівника.

53. Для визначення відповідності педагогічного працівника займаній посаді, рівню його кваліфікації проводиться атестація педагогічних працівників. Періодичність обов'язкової атестації та порядок її проведення встановлюється МОНмолодьспортом.

54. Права, обов'язки та соціальні гарантії педагогічних працівників училища визначаються Законами України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», іншими законодавчими актами.

55. Особливості дій працівників училища у разі виникнення надзвичайних ситуацій визначаються статутом та правилами внутрішнього розпорядку училища.

Управління училищем

56. Управління училищем здійснюється МОНмолодьспортом.

57. Вищим колегіальним органом громадського самоврядування училища є загальні збори (конференція) колективу навчального закладу, які вирішують у межах своїх повноважень питання навчально-виробничої, навчально-виховної, навчально-методичної, економічної і фінансово-господарської діяльності училища. Рішення загальних зборів (конференції) колективу училища мають рекомендаційний характер.

58. Керівництво діяльністю училища здійснює директор, який має відповідну повну вищу освіту, призначається на посаду за результатами конкурсу шляхом укладення з ним трудового договору (контракту) МОНмолодьспортом.

59. Директор училища:

організовує навчально-виробничі, навчально-виховний процес, забезпечує створення необхідних умов для професійно-технічної освіти учнів (вихованців); діє від імені навчального закладу, представляє його у відносинах з підприємствами, установами, організаціями;

призначає та звільняє працівників училища, затверджує відповідно до кваліфікаційних характеристик їх посадові обов'язки, формує педагогічний колектив;

створює необхідні умови для творчості педагогічних працівників, учнів (вихованців), для використання і впровадження ними прогресивних форм і методів навчання, розвитку інноваційної діяльності, проведення педагогічних експериментів;

видає в межах своїх повноважень накази і розпорядження;
затверджує в межах фонду оплати праці штатний розпис і чисельність працівників навчального закладу;

установлює премії, доплати та надбавки до посадових окладів і ставок заробітної плати працівників училища за конкретні результати праці;

забезпечує безпечні і нешкідливі умови навчання, праці і виховання.

60. Директор училища звітує щороку перед загальними зборами (конференцією) колективу навчального закладу.

**Фінансово-господарська діяльність і матеріально-технічна база
училища**

61. Фінансування училища здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

62. Додаткові джерела фінансування визначаються Законами України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», іншими законодавчими актами.

63. Училище, як правило, розташовується поблизу великих населених пунктів у місцях, які мають надійний транспортний і телефонний зв'язок.

Територія училища повинна мати огорожу, що не допускає вільного виходу учнів (вихованців) за її межі чи вільного входу сторонніх осіб, контролюється службовою режиму.

64. Для забезпечення здобуття професійно-технічної освіти, правового виховання та соціального захисту в умовах постійного педагогічного режиму училище має:

навчальні кабінети і лабораторії, обладнані відповідними засобами навчання; навчально-виробничі майстерні, дільниці, навчальні господарства, полігони (для кожної професії чи групи професій), обладнані необхідною навчальною технікою, верстатами, машинами, механізмами, матеріалами, інструментом, іншими засобами навчання;

приміщення, споруди, інвентар, інше приладдя, необхідні для фізичного виховання, гурткової, секційної та іншої позаурочної роботи;

приміщення для медичного обслуговування, контрольного-пропускний пункт та карантинне відділення, кімнату психологічного розвантаження, комунально-побутові приміщення;

бібліотеку, читальний та актовий зали, їдальню, харчоблок, житлові приміщення для учнів, учнів (вихованців).

Приміщення і споруди училища обладнуються та експлуатуються відповідно до вимог охорони праці, правил пожежної безпеки і санітарно-гігієнічних норм.

65. На території училища за умови забезпечення створення належних умов у літній період може бути організовано спортивний оздоровчий табір, табір праці та відпочинку.

66. Майно, закріплене за училищем, належить йому на праві оперативного управління.

Функції управління майном училища здійснює МОНмолодьспорт.

Училище несе відповідальність за збереження та використання за призначенням закріпленого за ним майна. Контроль за використанням цього майна здійснюється засновником.

Міжнародне співробітництво

67. Училище, МОНмолодьспорт мають право укладати договори про співробітництво, встановлювати відповідно до законодавства прями зв'язки з навчальними закладами інших держав, міжнародними організаціями, фондами тощо.

68. Училище має право відповідно до законодавства провадити зовнішньоекономічну діяльність на основі договорів, укладених ним з іноземними юридичними і фізичними особами.»;

у додатку до Положення:

у назві додатка слова «учнями училищ соціальної реабілітації» замінити словами «учнями (вихованцями) училищ»;

доповнити додаток такою позицією:

«Мобільні телефони».

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2004 р. № 1591 «Про затвердження норм харчування у навчальних та оздоровчих закладах» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 47, ст. 3107):

1) у постанові:

абзац п'ятий підпункту 1 пункту 1 після слів «інтернатах у складі загальноосвітніх навчальних закладів» доповнити словами «, школах соціальної реабілітації та професійних училищах соціальної реабілітації»;

у пункті 3 слова «Міністерству освіти і науки» замінити словами «Міністерству освіти і науки, молоді та спорту»;

у пункті 4 слова «Міністерством освіти і науки» замінити словами «Міністерством освіти і науки, молоді та спорту»;

2) у додатку 4 до постанови:

назву додатка після слів «інтернатах у складі загальноосвітніх навчальних закладів» доповнити словами «, школах соціальної реабілітації та професійних училищах соціальної реабілітації»;

пункт 5 приміток виключити.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»,
фото автора

Повернення до витоків



ТРАДИЦІЇ. У Луцьку завершився XIII Міжнародний фестиваль «Поліське літо з фольклором»

Заявлено про це у затвердженій доповідній записці міського голови «Луцьк — приємне відкриття!» виявився дієвим. Місцева влада, як свідчать останні події, не тільки розуміє всі переваги розвитку туризму, а й проголошені нею плани вміє підтверджувати конкретними справами. Як новими, так і тими, що мають уже досить солідну «біографію».

До останніх належить і фольклорний фестиваль «Поліське літо з фольклором». Без перебільшення — найунікальніший в Україні. Оригінальність мистецької імпрези полягає в тому, що участь у ній вже взяли понад сім тисяч учасників з дев'яти сотень зарубіжних колективів, які приїхали у давнє волинське місто з півсотні країн світу, та сотня колективів із різних куточків України.

— Високий організаційний і мистецький рівень нашого заходу засвідчує акредитація при Міжнародній раді Організацій фестивалів фольклору і традиційних мистецтв (CIOFF). До того ж, «Поліське літо з фольклором» — єдина у світі мистецька імпреза, що об'єднує два незалежні фольклорні фестивалі в сусідніх країнах (м. Влодава, Люблінське воєводство, Республіка Польща, та місто Луцьк, Україна), — розповів беззмінний організатор непересічного дійства заслужений діяч мистецтв України Юрій Войнаровський. — Глядачі мають вільний доступ до всіх фестивальних заходів. Вони можуть випробувати інструмент чи реквізит гостей, поспілкуватися та

бутнє міжнародне свято пісні й танцю. Протягом кількох фестивальних днів лучани та гості мали можливість ознайомитися з мистецтвом добре знаних у своїх державах творчих гуртів. Адже у фестивалі взяли участь колективи «Тзонтемек» (Мексика, м. Такуба), «Мартісорул» (Румунія, м. Клуш-Напока), «Озара» (Словенія, м. Крань), «Джаффра» (Ізраїль, м. Ібїлін), «Таскопру Хальк Егітімі Меркезі» (Туреччина, м. Кастамону), «Лі Шур де Бразза» (Конго, Франція), «Йоре» (Литва, м. Вільнюс). А нашу державу представляли ан-



Ці стіни колись захищали Луцьк від ворогів, а тепер дають затінок і прохолоду митцям



Турецькі танцюристи уважно придивляються до виступу конкурентів

сфотографуватися з ними. Особливість фестивалю ще й у тому, що, згідно зі статуту, закордонні колективи можуть взяти участь у ньому лише раз на п'ять років...

Саме завдяки «Поліському літу з фольклором» Україна 1996 року на засіданні Генеральної асамблеї CIOFF була прийнята 69 повноправним членом цієї авторитетної організації. Створено Українську національну секцію CIOFF, офіс якої, до речі, розташований у Луцьку. Проведення фестивалю «Поліське літо з фольклором» не тільки відкрило нові шляхи для збереження й популяризації культурної музично-хореографічної спадщини українського народу на світовому рівні, а й активно сприяє інтеграції України у світовий культурний простір.

Цьогорічне «Поліське літо» теж перетворилося на яскраве, неза-

самблї «Волянчочка» та «Радість» із Луцька. Кожен із цих колективів є своєрідною перлиною в давньому, але завжди молодому, автентичному мистецтві своїх народів. І це, звично, підсилювало інтерес до виступів самодіяльних

артистів. А вони впродовж чотирьох днів проходили не тільки у відреставрованому державою Луцькому замку, на Театральному майдані, а й на розосереджених в обласному центрі імпрізованих танцювально-пісенних майданчиках. Кожен із них фактично виступав потужним чинником народної дипломатії. А це — демонстрував особливу цінність людського життя й необхідність побудови єдиного європейського простору, в якому більше не буде місця тоталітаризму, насильству та війнам.

Не дивно, що почесними гостями і глядачами непересічної творчої імпрези стали також мери та представники Франції, Польщі, Грузії, Білорусі, Росії та багатьох міст нашої держави. Гостям нудьгувати не довелося. Адже проведення фестивалю збіглося з Днями державної незалежності України та міста. І Луцьк, що якраз проводив акції «Вишита сорочка», «Гостини у Любарта», фестиваль ковальства та інших народних промислів, перетворився на великий святковий майданчик. На ньому було

Під час виступу мексиканських танцюристок іноді здавалося, що на сцені не люди, а великі прекрасні метелики...

вдосталь місця для яток сотень народних майстрів, медоварів, виставкових площ фотографів, художників тощо.

— Взимку 1429 року на Волинь з'їхалися володарі найпотужніших тогочасних держав, аби порадитися, як облаштувати спільне майбутнє, протистояти зовнішнім загрозам. Тоді до нас приїхали 15 тисяч гостей, і волинняни належно приймали їх упродовж семи тижнів, — прокоментував подію голова облдержадміністрації Борис Клімчук, який взяв активну участь у фестивальних заходах. — Саме в Луцькому замку — давні витoki нинішнього Європейського Союзу. Тому особливо приємно усвідомлювати, що нині ми, українці, дедалі частіше повертаємося до свого історичного коріння, активніше нагадуємо про те, що ми є часткою єдиної сім'ї європейських народів і світового співтовариства. І «Поліське літо» — одне з переконливих свідчень!



Представники далекої Мексики вразили глядачів не тільки пишними костюмами, а й використанням гарних лицьових масок



Традиційне мистецтво румунів сформувалося в тісному контакті із сусідніми народами — угорцями, австрійцями, болгарами, сербами, українцями, турками і має свою специфічну ритміку



Автентичні танці Конго нагадали про далеку Африку і небезпеки, що підстерігають людину в дикій природі

З ПЕРШИХ ВУСТ

«Маємо значний науковий потенціал та істотні здобутки»

Ректор Національного університету біоресурсів і природокористування України Дмитро МЕЛЬНИЧУК



Вступна кампанія 2012 року вже позаду. Майже 10 тисяч вчорашніх абітурієнтів обрали для навчання Національний університет біоресурсів і природокористування України — чи не найбільший університет на теренах Східної Європи, який, до того ж, цілком можна зарахувати, за мірками США, до тамтешніх елітних. Чим живе сьогодні знаний у світі український виш, розповідає його ректор академік Дмитро МЕЛЬНИЧУК.

Як навчальний заклад назветься...

УК Дмитре Олексійовичу, у виш, який ви очолюєте, прийшло нове студентське поповнення. Для цієї молоді, та й для їхніх батьків, як, зрештою, і для України, нинішня назва колишньої Української сільськогосподарської академії, а потім агроуніверситету — Національний університет біоресурсів і природокористування України — звучить дещо незвично.

— Це якраз той випадок, коли доречно згадати слова анімаційного героя: як ви яхту назвете, так вона і попливе. Сьогодні в Європі немає жодного університету з назвою «аграрний» — всі стали університетами наук про життя та природні ресурси, або біоресурси, чи природничих наук і життя тощо. Річ у тому, що в Європі, США, Японії в останнє десятиріччя на колишні аграрні університети покладена відповідальність за підготовку фахівців не тільки у сфері аграрного виробництва, а й переробки та зберігання сільськогосподарської продукції і харчових технологій, екології довкілля, якості і безпеки кормів, води і продуктів харчування. А все це в сукупності і визначає стан здоров'я людей і тварин.

Тож збіжні зміни в навчальні плани і програми нашого університету внесли і ми, створивши відповідні профільні кафедри, лабораторії, факультети, науково-дослідні і навчально-наукові інститути біологічного, екологічного, інформаційного, телекомунікаційного, правового, соціально-педагогічного спрямування, наук про якість і безпеку життя тощо. За 20 останніх років з'явилися 34 нові спеціальності, які додалися до колишніх дев'яти. І зміна назви вишу не забаганка, а вимога часу: із суто аграрного він перетворився на поліпрофільний університет наук про природу та життя.

Я давно мріяв, щоб наш навчальний заклад теж мав назву, співзвучну з європейськими — університет наук про життя та довкілля. На той час це видавалося досить незвично, тож не всі в профільних міністерствах, у Кабінеті Міністрів та навіть і в самому університеті підтримували цю ідею. Згодом дійшли компромісу: маємо нинішню назву: університет біоресурсів і природокористування. Англійською мовою, за рішенням вченої ради університету, назва така: National University of Life and En-

vironmental Sciences of Ukraine. І минулого літа я як почесний президент Всесвітнього консорціуму установ вищої аграрної освіти та досліджень, на VII Всесвітній конференції GCHERA у Парижі з величезним задоволенням робив доповідь «На шляху від типового аграрного університету до університету наук про життя і довкілля».

УК Серед 43-х спеціальностей є і правознавство, і філологія...

— Ми не готуємо спеціалістів для силових структур: першочергове наше завдання — підготовка юристів-консультантів конкретно для правового забезпечення аграрного бізнесу та сталого природокористування. Сільськогосподарське виробництво — землеустрій і кадастр, якість продукції, безпека природокористування, біотехнології, генна інженерія, міжнародний аграрний бізнес тощо — від початку і до кінця регламентуються відповідними законами, стандартами, інструкціями. А це і є суто правові відносини. На нашому юридичному факультеті

ного університету. А коли з існуючих сьогодні 43-х спеціальностей 12 — з першого і до останнього року навчання викладаються англійською мовою, то мусиш задуматися! Саме з цією метою і створили чотири кафедри іноземних мов. Маючи такий штат, гріх було б не розпочати підготовку філологів-перекладачів. І студенти, які навчаються англійською, також можуть заочно додатково здобути ще один диплом — перекладача або вчителя англійської мови.

Японці у захваті від українських радіологів

УК Чи готуєте фахівців з радіаційної безпеки?

— Над чорнобильською тематикою почали працювати практично відразу після аварії на ЧАЕС: проблемами радіаційної безпеки України займається НДІ сільськогосподарської радіології нашого університету. Величезний досвід його спеціалістів вельми зацікавив японців щодо ліквідації наслідків аварії на АЕС «Фукусіма-1»: їх постійно запрошують в Японію як консультантів.

Торік у жовтні група депутатів комітету з питань правил та управління палати представників парламенту Японії перебувала в Україні. Вони уважно ознайомилися з досвідом та можливостями нашої держави у справі подолання наслідків Чорнобильської катас-

ДОСЬЄ «УК»

Дмитро МЕЛЬНИЧУК. Народився в селі Марійка Жашківського району Черкаської області. Випусник ветеринарного факультету Української сільськогосподарської академії і наймолодший доктор біологічних наук у колишньому СРСР. Сьогодні — вчений зі світовим ім'ям у галузі біохімії, академік Національної академії наук України і Національної академії аграрних наук, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, премії ім. В. Вернадського, міжнародної премії «Дружба», заслужений діяч науки і техніки України, почесний президент одного з найбільших освітянських і наукових об'єднань планети — Всесвітнього консорціуму установ вищої освіти і досліджень у сільському господарстві, почесний професор і доктор кількох провідних університетів світу.

2003 р. ректору Національного університету біоресурсів і природокористування України Дмитру Мельничуку присвоєно звання Герой України.

вітря у вигляді аерозолів може здійснитися величезна хмара радіоактивних елементів, яка мігруватиме на колосальні відстані багатьох років. А це матиме глобальні негативні наслідки. За ініціативою Єльського та нашого університетів Всесвітній банк розглядав питання про виділення ще в 2011 році приблизно \$15 млн на програму «Консервування, збільшення та управління запасами вуглецю і біорізноманіттям у рамках переходу до сталого розвитку зони відчуження шляхом заснування Центру досліджень і охорони довкілля та відповідної території». Шкода, але ці гроші ще не виділені. Тож для розв'язання проблеми плануємо задіяти новостворений науковий парк «Стале природокористування та якість життя» НУБіП України. Незабаром має розглядатися питання про створення на нашій базі українсько-американ-

України і Університетом Вагенінген (Нідерланди), Університетом ім. Гумбольдта, Токійським аграрним університетом (Японія), Університетом прикладних наук Вайєнштефан та Університетом прикладних наук Ангальдт (Німеччина). У цьому році отримали два міжнародні сертифікати про дотримання нашим університетом міжнародних стандартів у навчальній і дослідницькій діяльності. На часі — досягнути цього у науково-інноваційній діяльності. Це перший етап міжнародного визнання системи освіти в НУБіП України. З нинішнього року ми розпочали офіційну акредитацію університету за американськими стандартами, яку, вважаю, пройдемо успішно.

УК НУБіП України — один із небагатьох дослідницьких університетів країни. Ваші партнери — закордонні дослідницькі університети, такі як Єльський або штату Луїзіана (США), оперують щорічними бюджетами в мільярди доларів. Не почуваетесь в такій компанії ніяково?

— Ні, не почуваеться, бо маємо значний науковий потенціал та істотні здобутки, підтверджені в останні роки Державними преміями України в галузі науки і техніки. Інша справа, що хотілося б на наукові дослідження мати кошти ще з одним нуликом в кінці. А хто не хоче? В Україні державне фінансування наукових досліджень розподіляється між вишами, академіями наук та міністерствами. А в США воно спрямовується насамперед у дослідницькі університети. При цьому вони самі вирішують, як краще розпорядитися власними коштами — скільки на дослідження, впровадження. Самі університети мають величезні депозити в банках. Розміщений капітал, як правило, не використовується: він працює на депозитні відсотки — джерело фінансування їхньої діяльності.

Щодо НУБіП України, то від держави отримуємо приблизно \$50 млн, ще майже \$20 млн заробляємо самі. З урахуванням ресурсів навчально-дослідних господарств загалом матимемо орієнтовно \$100 млн. Тобто загалом наш бюджет десь вдесятеро менший за бюджет американського дослідницького університету. З іншого боку, таке порівняння не є коректним: системи оцінки вартості нерухомості та інших ресурсів — землі, лісу тощо — в Україні і США значно відрізняються. Проте, хоч як рахуй, а фінансування американських і європейських університетів у кілька разів вище. І нам теж до цього слід прагнути...

Ніна ЧЕХЛОВА
для «Урядового кур'єра»



Науковці університету цікавляться станом зернових культур під час Дня поля

бакалаври навчаються за тими самими навчальними планами, що і в Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка. Чималих успіхів досягли щодо магістерської підготовки у сфері аграрного та екологічного права, правового забезпечення аграрного бізнесу, агро- і біотехнологій природокористування. Четверо докторів та майже 30 кандидатів юридичних наук, які виросли в нашому університеті, — тому підтвердження. Нещодавно підручник «Аграрне право», до якого доклали рук і знань кілька наших викладачів, відзначено спеціальною премією Національної академії правових наук України. Я завжди говорив і говоритиму, що пишаюсь цим факультетом і не вважаю його непрофільним для нашого навчального закладу, бо більш профільного для правового забезпечення АПК та охорони природи знайти важко.

А щодо підготовки філологів, то коли ми тільки розпочинали цю справу, нас намагалися переконати, що це прерогатива Київського національного лінгвістич-

трофи, конкретними пропозиціями з мінімізації наслідків катастрофи на «Фукусіма-1» у контексті сільського господарства та медицини, наголосили на необхідності зміцнення співпраці між науковими установами двох країн у рамках угоди між урядами України та Японії. Японська сторона підкреслила, що вкрай зацікавлена у пріоритетності підписання такої угоди та першочерговому застосуванні досягнень українських радіологів. За свідченнями українських дипломатів, це перший випадок в історії двосторонніх відносин України та Японії, коли японська сторона ініціювала розробку документа про співробітництво!

Цього року ми підписали угоду про співпрацю з Глобальним інститутом сталого управління лісами Єльського університету (США). У 2007—2009 роках ми разом з ним та МНС України провели кілька конференцій, присвячених запобіганню та методам боротьби з лісовими пожежами у зоні Чорнобильської АЕС. Спільні дослідження засвідчили: якщо, не дай Боже, в цій зоні виникне пожежа, у по-

ського Центру з питань біобезпеки природокористування за участю Єльського і нашого університетів.

Не сором показати в Європі та США

УК Чи визнають у світі дипломи НУБіП України?

— І це — предмет наших особливих гордоств, хоча шлях до успіху пелюстками троянд встелений не був. Плідна співпраця з провідними університетами світу сприяла реформуванню системи освіти НУБіП України та її адаптації до вимог наших закордонних університетів-партнерів. Два з них — штатів Айова та Луїзіана (США) — наприкінці ХХ століття визнали систему освіти НУБіП України як таку, що відповідає їхнім вимогам. А ще за кілька років це зробили Університет м. Гент (Бельгія) і «кузня» нобелівських лауреатів — Берлінський університет ім. Гумбольдта (Німеччина). У 2005—2008 рр. підписані меморандуми про спільні магістерські програми та можливість отримання подвійного диплома НУБіП

фото надане Дмитром МЕЛЬНИЧУКОМ

МЕДИЧНА РЕФОРМА

Консультація потрібна не пацієнту, а лікарю

ВІННИЦЯ. «Урядовий кур'єр» продовжує слідкувати за змінами у галузі

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Мій приятель забив руку. Дні минають, а біль не вщухає. Отже, візит до лікаря неминучий. У центрі первинної медико-санітарної допомоги до травматолога черга. Нарешті, після тригодинного чекання, вдалося потрапити на прийом. Приятель зауважив, що лікар — добрий спеціаліст і чемний з пацієнтами. «Сьогодні знову йти до нього, і, мабуть, знову буде черга», — поскаржився він мені.

Скарги на терези не поставити

Коли цю історію я розповів у департаменті охорони здоров'я Вінницької міської ради, то не помітив здивування. Міська влада має зворотний зв'язок з населенням. Раз на тиждень у визначені години працівники департаменту приймають людей у центрах первинної медико-санітарної допомоги, обходять заклад, вивчають, чому виникає черга, які зауваження роблять пацієнти. А оскільки є певне несприйняття реформи, то вони пояснюють її значимість. Роблять це і в своїх виступах на місцевому радіо та телебаченні. Звернення городян фіксує відділ оперативного реагування міської ради «Цілодобова варта». Ці дані щотижня розглядають на засіданні міськвиконкому.

За даними «Цілодобової варти», до департаменту охорони здоров'я за січень-травень цього року надійшло 263 звернення. У тому числі 179 скарг, 77 подяк медпрацівникам та 7 пропозицій. На майже 375 тисяч населення міста — 179 скарг: це багато чи мало? Та будь-яке порівняння має хиби, а це тим паче навряд чи можна ставити на шальки терезів. Безумовно, міська громада реагує на хід медичної реформи в пілотному регіоні та прагне якісних змін.

У зверненнях люди найбільше нарікають на процедуру направлення до вузьких спеціалістів. Однак якщо раніше висловлювали невдоволення тим, що цьому обов'язково має передувати первинний огляд сімейним лікарем, тепер лівова частка скарг пов'язана з великою кількістю пацієнтів на прийом, як до спеціалістів вузького профілю, так і до дільничних лікарів. Збільшення прийомів, затримка з обслуговуванням викликів удома обумовлені тим, що нині частина педіатрів і терапевтів проходять курси спеціалізації на лікарів загальної практики сімейної медицини. На думку пацієнтів, незручно, що для кон-



Правильно накласти гіпс зможе тільки профільний фахівець

ОБГОВОРІТЬ ЦЮ ПРОБЛЕМУ В КОМЕНТАРЯХ НА САЙТІ UKURIER.GOV.UA

сультації спеціалістів вузького профілю в ЦПМСД треба звертатися в амбулаторно-діагностичні відділення двох клінічних лікарень та в міську лікарню «Центр матері і дитини». У деяких скаргах — невдоволення одночасним прийомом сімейним лікарем дорослих і дітей. Тому сімейні лікарі встановили графік прийому з визначенням годин для дорослих і дітей.

Можна припустити, що кількість скарг зменшиться, коли дільничні терапевти і педіатри сповна набудуть навичок сімейного лікаря. Минулого року підготовлено 64 лікарів

сімейної медицини, цього року в два потоки пройдуть 6-місячні курси ще 70 медпрацівників, а решта до потреби — протягом 2-3 років.

Скористалися правом на ініціативу

Реформа первинної медико-санітарної допомоги є базовою для місцевого самоврядування. Себто первинна ланка фінансуватиметься з місцевого бюджету, і за стан її функціонування повністю нести відповідальність міська влада. Економічний ефект від структурного розмежування рівнів первинного і вторинного вже є. Під час створення на базі дитячих і дорослих поліклінік 7 центрів первинної медико-санітарної допомоги вивільнилося 2 будівлі, на утримання яких за рік витра-

чали майже один мільйон гривень. Ці кошти міська влада спрямувала, зокрема, на безкоштовні рецепти, на медикаменти і препарати, які мають надаватися за державними програмами, на ремонти тощо. Водночас за рахунок додаткових впливань збільшили фінансування насамперед первинної ланки.

Тим часом сесія міської ради своїм рішенням у первинній ланці залишила тих спеціалістів вузького профілю, які не передбачені штатними нормативами МОЗ. Так, депутати вирішили, що на місто в ЦПМСД треба двох онкологів, 4 урологів, у 6 центрах залишили травматологів, хоч законом дозволено лише хірургів. Частина вузьких спеціалістів (кардіологи, гастрологи, пульмонологи, алергологи тощо) ввійшла до складу діагностичних відділень,

ПРЯМА МОВА

Людмила ГРАБОВИЧ, директор департаменту охорони здоров'я Вінницької міської ради:

— У будь-якій реформі одразу бачимо багато негативу доти, поки мінуси не починають перетворюватися у плюси. Коли ми ввійшли в пілотний проект, було чимало скарг. Тепер схему відпрацьовано, і є перші позитивні відгуки. За підтримки міського голови, депутатів міської ради ми дозволили собі дотримуватися примірних штатних нормативів настільки, щоб не погіршити надання первинної медико-санітарної допомоги. Розуміємо, що, як записано у змінах до законодавства, вузькі спеціалісти в первинній ланці будуть певний час. Але треба 5-6 років, щоб наші лікарі, які після 6-місячних курсів отримують сертифікат лікаря загальної практики сімейної медицини, опанували основи вузьких спеціальностей та запрацювали самостійно. Про це свідчить досвід перших амбулаторій загальної практики сімейної медицини, які працюють у місті 8-10 років. Тож на першому етапі маємо напрацювати модель і далі йти на покращення. Але, звісно, поки сімейні лікарі не запрацюють на повну потужність, ми вважатимемо, що наше завдання — не погіршити якість надання медичних послуг.



які відкрили при двох лікарнях та в Центрі матері і дитини. Принагідно зауважимо, що міська влада зберегла чотири відділення, в яких працюють педіатри і медичні сестри в 36 школах та дитсадках. Зі слів фахівців, якби цього не зробили, то зламали б усю службу, яку напружували роками. Тож у місті скоротили 130 посад спеціалістів вузького профілю таким чином, що пенсіонерам подякували за роботу, а майже всіх працездатного віку працевлаштували. Як це позначилося на якості і доступності медичних послуг?

Сімейними лікарями не народжуються

Під час реорганізації першу дитячу поліклініку та другу дорослу «поселили» в одному приміщенні.

Таким чином об'єднали ще два відповідних заклади. У решті поліклінік зробили обмін дільничними педіатрами і терапевтами, щоб у центрах первинної медико-санітарної допомоги були і терапевти, й педіатри, а по сусідству з ними розмістили кабінети вузькопрофільних спеціалістів.

— У лікарському колі ми інколи кажемо, що консультація потрібна не пацієнту, а лікарю, який не може сам правильно визначити діагноз, — зауважила заступник директора департаменту охорони здоров'я міської ради Надія Марусяк. — Якщо педіатр після курсів отримав сертифікат лікаря загальної практики сімейної медицини і на прийомі вагається визначити симптоми певної хвороби в дорослого, то через коридор сидить терапевт, до якого він може скерувати пацієнта та підійти сам за консультацією. Аналогічно педіатр і терапевт можуть звернутися до вузькопрофільного спеціаліста, а також у вільний час посидіти в нього на прийомі, проконсультуватися і в такий спосіб навчатися.

У своїх зверненнях до «Цілодобової варти» за 4 місяці цього року городяни висловили 14 подяк лікарям первинної ланки. Раніше, приміром, заболіло щось у грудній клітці, пацієнт іде до кардіолога, той каже, що це не його, і він іде до невролога, теж помилково, тоді до травматолога — і той нарешті визначає, що біль спричинило зміщення дисків. Люди витрачали час і зайві кошти на ліки, бо кожен лікар, відповідаючи за свій напруг, виписував свій рецепт. Тепер пацієнт від сімейного лікаря йде до спеціаліста вузького профілю. Отож сьогодні сімейні лікарі самі навчаються і водночас поступово виправляють вади в системі охорони здоров'я на первинному рівні.

ШВИДКА ДОПОМОГА

Реанімобілі поїдуть у глибинку

На Вінниччині підвищується якість надання екстреної медичної допомоги. Перші два сучасних реанімобілі європейського зразка, виділені області як пілотному регіону з реформування медичної галузі, знайшли свою прописку в центральних районних лікарнях Тульчина і Томашполя. Це високотехнологічні автомобілі швидкої допомоги (один коштує майже 650 тис. грн), які відповідають вимогам забезпечення повного обсягу надання інтенсивної терапії та реанімації постраждалим і дають змогу здійснювати тривалий медичний супровід з транспортування потерпілих із розладами життєво важливих функцій.

Зі слів головного лікаря Тульчинської ЦРЛ Віталія Лисиці, передусім реанімобілі використовуватимуть для надання екстреної медичної допомоги хворим з кардіопато-



Такі реанімобілі вже курсують дорогами Вінниччини

логією, інсультами, вагітним та новонародженим. Він обслуговуватиме 50 тис. осіб в

радіусі майже півсотні кілометрів. Голова облдержадміністрації Микола Джига, пере-

даючи ключі медикам, наголосив на важливості надання екстреної допомоги пацієнтам. «Ми не на словах, а на практиці реалізуємо одне із першочергових завдань — підвищуємо ефективність роботи служби швидкої допомоги. Лікарі матимуть можливість вчасно надавати якісну медичну допомогу», — зазначив він.

Загалом область отримає 40 автомобілів типу В (Peugeot Boxer) та типу С (Mercedes). Найближчим часом усі майбутні лікарні інтенсивної медицини матимуть надсучасний реанімобілі. Ще кілька машин базуватимуться в обласних медичних закладах. Наступним кроком технічного оснащення стане забезпечення транспортом сімейних лікарів. Заплановано придбати 90 позашляховиків класу «Нива» для амбулаторій загальної практики сімейної медицини.

Фото: УкрІнформ

ПОГЛЯД У СВІТ

Обізнаний
на штрафі зекономить

Фото з сайту forumawd.ru

ПОДОРОЖНЬОМУ НА ЗАМІТКУ. З початку року в Європі набули чинності десятки законодавчих змін, які безпосередньо стосуються туристів

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

Найбільше новацій доведеться засвоїти тим, хто збирається мандрувати власним авто. Приміром, з 1 липня у Франції кожен водій зобов'язаний оснастити транспортний засіб алкотестером. Щоправда, поки що за його брак поліцейський лише пригрозить пальцем, однак з 1 листопада за порушення стягуватимуть штраф — 11 євро. Одноразовий тест коштує 1,5 євро, а якісний електронний пристрій — від 100 євро. Французька поліція, до речі, визнає тільки тести з маркуванням NF, зазначає Euromag.

Кому затор, а швидкий «зеленка»

Із січня 2012 року водії, що потрапили в затор в Австрії, повинні утворювати в центрі дороги шлях для машин швидкої допомоги. Так перебувати потрібно з моменту ускладнення руху.

А в сусідній Німеччині введені в 2008 році «екологічні зони», де заборонено проїзд на автомобілі, значно розширилися. Тільки автомобіль зі спеціальним екологічним знаком — зеленим, жовтим або червоним — може проїжджати в цих зонах. Водіям рекомендують заздалегідь запастися такими наклейками, перш ніж відвідувати країну.

Водночас у Греції набув чинності закон, що забороняє курити в автомобілі, якщо в салоні перебуває дитина, молодша за 12 років. Порушникам загрожує штраф до 1500 євро, якщо водій пересувається на власному автомобілі, і до 3000, якщо громадянин закурити в автобусі або таксі. Крім того, порушенням стало провезення канистри з бензином у багажнику.

Варто зазначити, що, окрім нововведень, є закони, про які просто забувають.

Наприклад, у Люксембурзі вже давно чинна норма, за якою обов'язкове крісло безпеки в автомобілі для дітей до 17 років. Це правило поширюється доти, доки підліток не переросте на зріст 1,5 метра.

Сухий закон писаний

Проте зміни в законах стосувалися не лише автомобілістів. З 1 квітня в Німці набула чинності заборона розпивати спиртні напої на пляжах і в публічних місцях. Мер Німці Крістіан Естрозі оголосив про введення сухого закону на території міського пляжу, в громадських місцях і в парках у центрі міста. Заборона на

розпивання спиртного діяти-ме з 20:00 до 5:00 за місцевим часом.

Крім того, на території знаменитого La Plage du Centenaire в Німці тепер заборонено курити з 9 до 20 години. Штраф — 35 євро. Під заборону потрапила не вся узбережна зона, а лише близько сотні метрів, відведених під громадський пляж, що розташований навпроти саду Альбера I.

У Болгарії з 1 червня заборонено курити у всіх закритих громадських закладах, зокрема в барах, ресторанах, готелях. За словами міністра охорони здоров'я, штраф за порушення заборони на куріння становитиме від 50 до 10 000 левів (25—5000 євро).

15 липня в Іспанії набрав чинності закон, згідно з яким випивка у громадських місцях «коштуватиме» від 500 до 1100 євро штрафу. Щоб побороти пияцтво і бруд на пляжах іспанської Майорки, влада острова ввела штраф, який може сягати 300 євро за засмічення території пляжу і до 3000 євро за пиятику «на лежку». Ще торік заборонено курити в барах і ресторанах країни, а деякі курортні міста поширили цю заборону і на пляжі.

Міністр охорони здоров'я Ірландії Джеймс Рейллі повідомив, що вводиться заборона на куріння в парках, на пляжах і в зонах відпочинку, а також у машині, якщо в ній перебувають неповнолітні. Раніше в Ірландії вже було заборонено курити на робочих місцях, у кафе та ресторанах.

Вічне місто їсти не просить

На площах в історичному центрі столиці Італії, що має особливу історичну, художню та культурну цінність, заборонено розташовуватися з килимком або підстилкою і зупинятися для вживання їжі або розпиття напоїв. Заборона поширюється на площу Іспанії, площу Навона, Кампо-дей-Фьорі, площу Святого Петра, площу Ротонди, а також і на всі площі історичного центру, що мають культурну цінність.

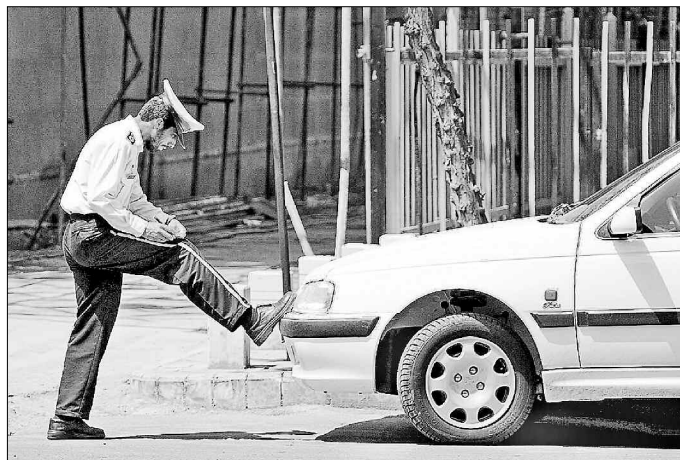
Заборонили пити пиво і на вулицях столиці Хорватії. Порушникам загрожує штраф 5—150 євро.

Тим часом з 2012 року на території всього Європейського союзу стало простіше подорожувати з домашніми тваринами за умови, що тварину буде щеплено від сказу і забезпечено електронним чипом. Так тварина може подорожувати з господарем у Великобританії, Ірландії та на Мальті. Відтепер не потрібно проходити тест на наявність антитіл або лікувати тварину від кліщів.

Фото з сайту flickr.com



Діжка пива до Мюнхена доведе



Сів за кермо — готуйся до підвищеної уваги правоохоронців

Фото з сайту bigpicture.ru

НАЙКУМЕДНІШЕ

Край дороги не рубайте кактус!

Подорожуючи, слід пам'ятати про менталітет, сприйняття світу і звички іншого народу. Йдеться, зокрема, про табу та правила хорошого тону, які часто можуть здатися нашій людині безглуздими, однак нехтувати ними не варто. ЖЖ-юзер Whathot опублікував список найсмішніших заборон у різних країнах. Виявляється, в будівлі парламенту у Великобританії не можна помирати, а в Австралії — одягатися в чорне...

✓ Отож в Австралії заборонено з'являтися на вулиці в чорному одязі, взутті з повсті і з чорною вакою на обличчі, оскільки це приладдя злодія-домушника. На територію країни з міркувань екологічної безпеки заборонено ввозити будь-які продукти, вироби з дерева, ґрунт на підшвах взуття.

✓ Маловідомий закон, що забороняє людині вмирати в будівлі британського парламенту, посів перше місце у списку найбезглуздіших законодавчих актів усіх часів. До речі, заборона входити в будівлю парламенту в латах теж досі чинна на Туманному Альбіоні.

✓ Правила дорожнього руху Німеччини забороняють зупинятися на автобанах навіть тоді, коли у водія скінчився бензин. Крім того, не можна йти по трасі пішки. Штраф за порушення цих правил може сягати 100 доларів.

✓ У Єгипті заборонено фотографувати або дивитися в бінокль поряд із військовими об'єктами або урядовими спорудами. За це можуть не тільки затримати і оштрафувати, а й ув'язнити.

✓ В Італії передбачено штраф за купання у фонтанах. Закони Венеції забороняють годувати голубів, перебувати в громадському місці без сорочки, а також їсти бутерброди на пішохідному переході.

✓ У Канаді не люблять дрібних грошей, тому потрібно бути уважним під час шопінгу. Там заборонено платити за річ, яка коштує понад 25 доларів, однодоларовими монетами.

✓ В Об'єднаних Арабських Еміратах украй серйозною провинною є вживання їжі, води або куріння сигарет у громадських місцях протягом священного для мусульман місяця рамадана, місяця посту. Робити це можна тільки в ресторанах при готелях та інших туристичних місцях, де не бувають місцеві віруючі.

✓ Сінгапур, відомий у всьому світі своєю чистотою, заборонив імпортувати та продаж жувальної гумки ще в 1992 році, щоб покінчити з проблемою налипання на стільцях, столах, ліфтах і в інших громадських місцях. Однією з основних причин введення заборони були збої в роботі сінгапурського метро: жувальна гумка часто застрягала у дверях електропідвізів і призводила до затримки.

✓ США перевершили всі країни за кількістю оригінальних законів і заборон, причому багато з них індивідуальні в кожному окремому штаті й навіть місті. Ось лише дециця: у штаті Алабама заборонено водити машину із зав'язаними очима, а за посипання рейок залізничної сіллі передбачена смертна кара. В Аризоні до 25 років в'язниці загрожує тому, хто зрубає кактус, а в місті Хейден вам загрожує штраф, якщо чіплятиметеся до... жаб.

У Балтиморі (штат Мериленд) не дозволяється приходити в театр із левами та заборонено кидати копиці сіна з другого поверху.

Штраф 25 доларів, якщо у Нью-Йорку на вулиці задивлятиметеся на жінок. Закон особливо суворий до тих, хто обертається услід дамам. Чоловікам, спійманим на цьому двічі, наказано надягати кінські шори.

В Огайо чинний закон, який забороняє пропонувати рибакам спиртні напої. А в Оклахома-Сіті не можна ходити вулицями задки, поїдаючи на ходу гамбургер. Тюремне ув'язнення загрожує тим, хто дражнить собак, а також відкушує шматки від чужого гамбургера.

✓ У Туреччині серйозним правопорушенням є образа турецької нації й національного прапора, а також розривання або бгання національної валюти.

✓ А у Франції не можна називати свиню Наполеоном — тут поважають власну історію!

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення стипендій Президента України для видатних спортсменів та тренерів України з олімпійських видів спорту

Відповідно до Указу Президента України від 11 липня 2005 року №1071 «Про стипендії Президента України для видатних спортсменів та тренерів України з олімпійських видів спорту» (зі змінами, внесеними Указами від 21 липня 2008 року №642, від 16 грудня 2008 року №1165, від 15 лютого 2010 року №163, від 23 лютого 2012 року №142) **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити стипендії Президента України видатним спортсменам та тренерам України з олімпійських видів спорту:

АЙДАТОВУ Ібрагіму Еріковичу — срібному призеру чемпіонату світу 2011 року з боротьби вільної (Харківська обл.), у розмірі 9 тисяч гривень

АНДРІЙЦЕВУ Валерію Олександровичу — срібному призеру чемпіонату Європи 2012 року з боротьби вільної (м.Київ), у розмірі 5 тисяч гривень

БАДУЛІНІЙ Марії Владиславівні — срібній призерці чемпіонату Європи 2011 року з боксу (м.Київ), у розмірі 5 тисяч гривень

БАЛУШЦІ Людмилі Миронівні — чемпіонці Європи 2012 року з боротьби вільної (Львівська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

БАРАЛЕЙ Юлії Юріївні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

БЕЛЕНЮКУ Жану Венсановичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

БЕРИНЧУКУ Денису Юрійовичу — срібному призеру чемпіонату світу 2011 року з боксу (м.Київ), у розмірі 9 тисяч гривень

БІРЮК Наталії Миколаївні — чемпіонці Європи 2011 року з боксу (м.Київ), у розмірі 7 тисяч гривень

БОНДАРЮ Олександрю Ігоровичу — бронзовому призеру чемпіонату світу 2011 року з синхронних стрибків у воду (м.Луганськ), у розмірі 7 тисяч гривень

БОНДАРУКУ Роману Романовичу — срібному призеру чемпіонату Європи 2011 року зі стрільби кульової (м.Львів), у розмірі 5 тисяч гривень

БУРЯК Олені Святославівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ГАЙДУКОВІЙ Анні Вікторівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

ГОЛУБ Оксані Вікторівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ГОРШКОВИЗОВУ Олександрю Олегівичу — бронзовому призеру чемпіонату світу 2011 року з синхронних стрибків у воду (м.Луганськ), у розмірі 7 тисяч гривень

ГРЕБЕННИКОВУ Віктору Олександровичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ГУБІ Наталії Петрівні — чемпіонці Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ГУРКОВСЬКІЙ Ользі Павлівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ГУЦАЛЕНКО Ганні Григорівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ДЕМЕНТЬОВІЙ Яні Михайлівні — чемпіонці Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ДЕМ'ЯНЮКУ Дмитру Олексійовичу — чемпіону Європи 2011 року з легкої атлетики (стрибки у висоту) (Львівська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ДОБРИНСЬКІЙ Наталії Володимирівні — чемпіонці світу 2012 року з легкої атлетики (легкоатлетичне багатоборство) (м.Київ), у розмірі 12 тисяч гривень

ДУРНЕВІЙ Лілії Петрівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з боксу (м.Харків), у розмірі 4 тисяч гривень

ЗАНТАРАЯ Георгію Малхазовичу — бронзовому призеру чемпіонату світу 2011 року з дзюдо (м.Київ та Запорізька обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ІВАНОВУ Артему Володимировичу — срібному призеру чемпіонату світу 2011 року з важкої атлетики (Автономна Республіка Крим), у розмірі 9 тисяч гривень

КАРАНДИЮК Ксенії Євгенівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) (Київська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

КАРСАК Катерині Євгенівні — чемпіонці Європи 2011 року з легкої атлетики (метання диска) (Одеська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

КІРПУЛЯНСЬКОМУ Дмитру Костянтиновичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року із сучасного п'ятиборства (м.Донецьк), у розмірі 4 тисяч гривень

КЛЕЦЬКОМУ Валентину Андрійовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

КНЯЗЬ Наталії Володимирівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з боксу (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

КОЖЕНКОВІЙ Анастасії Миколаївні — чемпіонці Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

КОЛЕСНИКОВІ Тетяні Миколаївні — чемпіонці Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська та Миколаївська області), у розмірі 7 тисяч гривень

КОНОВАЛЮКУ Олександрю Володимировичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Херсонська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

КОНЦЕВІЙ Анні Миколаївні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

КОСТЕВІЧ Олені Дмитрівні — срібній призерці чемпіонату Європи 2012 року зі стрільби кульової (м.Чернігів), у розмірі 5 тисяч гривень

КРУПЕНІ Іванні Іванівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з боксу (Рівненська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

КУЗНЕЦОВУ Віктору Андрійовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (потрійний стрибок) (Київська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ЛАЗАРЕВІЙ Тетяні Вікторівні — бронзовій призерці чемпіонату світу 2011 року з боротьби вільної (м.Донецьк), у розмірі 7 тисяч гривень

ЛЕБЕДЮ Сергію Петровичу — срібному призеру чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг на 5000 метрів) (Донецька обл.), у розмірі 5 тисяч гривень

ЛИКОВУ Олені Вікторівні — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ЛОБАНОВІЙ Лілії Олександрівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг на 800 метрів) (Донецька обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ЛОГВИНЕНКО Аліні Вікторівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) (Донецька обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ЛОМАЧЕНКУ Василю Анатолійовичу — чемпіону світу 2011 року з боксу (Одеська обл.), у розмірі 12 тисяч гривень

ЛУПУ Наталії Олексівні — срібній призерці чемпіонату світу 2012 року з легкої атлетики (біг на 800 метрів) (м.Чернівці), у розмірі 9 тисяч гривень

МАЗУРИКУ Максимі Анатолійовичу — чемпіону Європи 2011 року з легкої атлетики (стрибки з жердиною) (Донецька обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

МАТВІЙЧУКУ Володимирі Миколайовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з боксу (Житомирська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

МИТРОФАНОВУ Дмитру Юрійовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з боксу (Чернігівська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

МИЩЕНКО Анні Валеріївні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг на 1500 метрів) (Харківська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

МОРОЗУ Артему Віталійовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

НІКІТІНУ Юрію Вікторовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2012 року зі стрибків на батуті (Миколаївська та Херсонська області), у розмірі 4 тисяч гривень

НОВІЧЕНКО Світлані Олександрівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

ОРЛОВУ Євгенію В'ячеславовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської (Дніпропетровська та Запорізька області), у розмірі 4 тисяч гривень

ОСИПЕНКО-РАДОМСЬКІЙ Інні Володимирівні — бронзовій призерці чемпіонату світу 2011 року з веслування на байдарках і каное (Вінницька обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ПЕСОЦЬКІЙ Маргариті Володимирівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з тенісу настільного (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

ПОВХ Олесі Іванівні — бронзовій призерці чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) (Запорізька обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ПОГРЕБНЯК Наталії Оленівні — бронзовій призерці чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) (Харківська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ПРИВЕДІ Андрію Васильовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Херсонська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ПРОКОПЧУК Юлії Анатоліївні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з синхронних стрибків у воду (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

ПРОСКУРІ Ніні Володимирівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ПУНДИК Галині Василівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з фехтування (Хмельницька обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

РЄМСЬНЬ Марії Віталіївні — бронзовій призерці чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) (Запорізька обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

РУТЕНКУ Сергію Сергійовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської (Харківська та Донецька області), у розмірі 4 тисяч гривень

САЛАДУСІ Ользі Валеріївні — чемпіонці світу 2011 року з легкої атлетики (потрійний стрибок) (Донецька обл.), у розмірі 12 тисяч гривень

СИНІШИН Наталії Ігорівні — чемпіонці Європи 2012 року з боротьби вільної (м.Київ та Львівська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

СНІТКУ Ігорю Григоровичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з плавання (м.Харків), у розмірі 4 тисяч гривень

СОКИРСЬКОМУ Олексію Миколайовичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (метання молота) (Автономна Республіка Крим), у розмірі 4 тисяч гривень

СПІРІХОВІЙ Світлані Анатоліївні — чемпіонці Європи 2011 року з веслування академічного (Миколаївська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

СТАШКО Любові Михайлівні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

СТУЙ Христині Петрівні — бронзовій призерці чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) (Івано-Франківська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

СТЬОПІНІЙ Віті Іванівні — срібній призерці чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (стрибки у висоту) (Миколаївська обл.), у розмірі 5 тисяч гривень

ТАРАСЕНКО Катерині Миколаївні — чемпіонці Європи 2011 року з веслування академічного (Дніпропетровська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ТЕРЕЩУК Вікторії Анатоліївні — чемпіонці світу 2011 року із сучасного п'ятиборства (м.Луганськ), у розмірі 12 тисяч гривень

ТИМКУ Івану Івановичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

ТОРОХТІЮ Олексію Павловичу — бронзовому призеру чемпіонату світу 2011 року з важкої атлетики (Харківська та Хмельницька області), у розмірі 7 тисяч гривень

УСИКУ Олександрю Олександровичу — чемпіону світу 2011 року з боксу (Автономна Республіка Крим та Львівська обл.), у розмірі 12 тисяч гривень

ХАРЛАН Ользі Геннадіївні — бронзовій призерці чемпіонату світу 2011 року з фехтування (Миколаївська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ХИТРОВУ Євгену Ігоровичу — чемпіону світу 2011 року з боксу (Дніпропетровська обл.), у розмірі 12 тисяч гривень

ХОЛЯЗНИКОВУ Антону Володимировичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ЧАПЛЕНКО Аліні Юріївні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з синхронних стрибків у воду (м.Запоріжжя), у розмірі 4 тисяч гривень

ЧЕБАНУ Юрію Володимировичу — срібному призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування на байдарках і каное (м.Одеса), у розмірі 5 тисяч гривень

ЧИКАНОВУ Сергію Олександровичу — бронзовому призеру чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Київська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ШАМБІР Катерині Миколаївні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з боксу (Рівненська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ШЕВЧЕНКО Інні Валеріївні — бронзовій призерці чемпіонату Європи 2011 року з боксу (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ШЕЛЕСТЮКУ Тарасу Олександровичу — чемпіону світу 2011 року з боксу (Сумська обл.), у розмірі 12 тисяч гривень

ШУЛІЦІ Любові Валеріївні — чемпіонці Європи 2011 року з велосипедного спорту на треку (м.Луганськ), у розмірі 7 тисяч гривень

ЦЮСЬ Олені Володимирівні — срібній призерці чемпіонату Європи 2011 року з велосипедного спорту на треку (м.Луцьк), у розмірі 5 тисяч гривень

АПАЙЧЕВУ Олександрю Валентиновичу — головному тренеру штатної збірної команди України з легкої атлетики за особистий внесок у підготовку команди до чемпіонатів світу та Європи 2011 року з легкої атлетики (м.Київ), у розмірі 5 тисяч гривень

БАБАКОВІЙ Інзі Альвідасівні — тренеру срібної призерки чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (стрибки у висоту) Стьопіної В.І. (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

БАЗІНУ Сергію Миколайовичу — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з велосипедного спорту на треку Шуліки Л.В. (м.Луганськ), у розмірі 7 тисяч гривень

БАРДАКОВУ Павлу Олексійовичу — старшому тренеру штатної збірної команди України з легкої атлетики за особистий внесок у підготовку команди до чемпіонатів світу та Європи 2011 року з легкої атлетики (м.Київ), у розмірі 2 тисяч гривень

БАСЕНКУ Сергію Валерійовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Стуй Х.П. (м.Київ), у розмірі 3 тисяч гривень

БЕЗПАЛЕНКУ Сергію Петровичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської Рутенка С.С. (Харківська обл.), у розмірі 2 тисяч гривень

БЕССОНОВІЙ Раїсі Василівні — тренеру бронзових призерок чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Буряк О.С., Голуб О.В., Гуцаленко Г.Г. (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

БОЙКУ Анатолію Григоровичу — тренеру чемпіонки світу 2011 року з легкої атлетики (потрійний стрибок) Саладухи О.В. (Донецька обл.), у розмірі 11 тисяч гривень

ВАЛДАСВУ Олексію Володимировичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської Орлова Є.В. (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ВЕРЕТИНОВУ Юрію Дмитровичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2011 року з плавання Снітка І.Г. (м.Харків), у розмірі 4 тисяч гривень

ВІННІКОВУ Володимирі Анатолійовичу — тренеру чемпіона світу 2011 року з боксу Шелестюка Т.О. (м.Суми), у розмірі 12 тисяч гривень

ГЛІБЕНКУ Віктору Володимировичу — тренеру чемпіонки Європи 2012 року з боротьби вільної Синишини Н.І. (Львівська обл.), у розмірі 4,5 тисячі гривень

ГОРДІЄНКУ Сергію Володимировичу — тренеру срібної призерки чемпіонату Європи 2011 року з боксу Бадуліної М.В. (м.Київ), у розмірі 5 тисяч гривень

ГОРЖИЙ Людмилі Михайлівні — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2012 року зі стрибків на батуті Нікітіна Ю.В. (Миколаївська обл.), у розмірі 1,2 тисячі гривень

ГОРОВОМУ Олександрю Івановичу — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного Коженкової А.М. (м.Київ), у розмірі 1,5 тисячі гривень

ГРЕДУНОВУ Валерію Терентіївну — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (потрійний стрибок) Кузнєцова В.А. (Київська обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

ДАНЬКУ Григорію Володимировичу — тренеру срібного призера чемпіонату Європи 2012 року з боротьби вільної Андрійцевої В.О. (м.Київ), у розмірі 5 тисяч гривень

ДОБРОВОЛЬСЬКОМУ Олексію Ігоровичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської Беленюка Ж.В. (м.Київ), у розмірі 2 тисяч гривень

ДУБРОВІЙ Віталію Вікторовичу — тренеру бронзового призера чемпіонату світу 2011 року з дзюдо Зантарая Г.М. (м.Київ), у розмірі 7 тисяч гривень

ЄНІЦІСУ Сергію Михайловичу — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного Спірехової С.А. (Миколаївська обл.), у розмірі 5,25 тисячі гривень

ЗАРГАРЯНУ Михайлу Сергійовичу — тренеру срібного призера чемпіонату світу 2011 року з важкої атлетики Іванова А.В. (Автономна Республіка Крим), у розмірі 9 тисяч гривень

ІВАНОВУ Петру Петровичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг на 1500 метрів) Міщенко А.В. (Харківська обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

КАРСАК Валентині Георгіївні — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з легкої атлетики (метання диска) Карсак К.Є. (Одеська обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

КИРИЧЕНКУ Олексію Анатолійовичу — тренеру жіночого екіпажу бронзових призерок чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Буряк О.С., Гайдуківі А.В., Голуб О.В., Гурковської О.П., Гуцаленко Г.Г., Концеві А.М., Новіченко С.О., Прохури Н.М., Сташко Л.М.) (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

КИСЕЛИЦІ Віталію Олександровичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської Беленюка Ж.В. (м.Київ), у розмірі 2 тисяч гривень

КІРПУЛЯНСЬКОМУ Костянтину Леонідовичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2011 року із сучасного п'ятиборства Кірпулянського Д.К. (м.Донецьк), у розмірі 4 тисяч гривень

КОВАЛЮ Віктору Івановичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з боксу Дурневої Л.П. (м.Харків), у розмірі 4 тисяч гривень

КОВАЛЬОВУ Віктору Сергійовичу — тренеру срібної призерки чемпіонату Європи 2011 року з велосипедного спорту на треку Цюс О.В. (м.Луцьк), у розмірі 5 тисяч гривень

КОВЦІНУ Дмитру Мар'яновичу — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з легкої атлетики (метання диска) Карсак К.Є. (м.Київ) у розмірі 3 тисяч гривень

КОМІШЕНКУ Григорію Васильовичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2012 року з боротьби греко-римської Рутенка С.С. (Донецька обл.), у розмірі 2 тисяч гривень

КРИНИЦЬКОМУ Сергію Вікторовичу — тренеру чемпіона світу 2011 року з боксу Хитрова Є.І. (Дніпропетровська обл.), у розмірі 12 тисяч гривень

КУКСІ Анатолію Павловичу — головному тренеру збірної команди України зі стрільби кульової (м.Львів), у розмірі 5 тисяч гривень

ЛАХМАНІОКУ Максимі Анатолійовичу — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з боксу Бірюк Н.М. (м.Київ), у розмірі 7 тисяч гривень

ЛЕБЕДІЮКУ Валерію Івановичу — тренеру чемпіона Європи 2011 року з легкої атлетики (стрибки у висоту) Дем'янюка Д.О. (Львівська обл.), у розмірі 6 тисяч гривень

ЛОБАНОВУ Олені Сергійовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг на 800 метрів) Лобанової Л.О. (Донецька обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

ЛОМАЧЕНКУ Анатолію Миколайовичу — тренеру чемпіона світу 2011 року з боксу Ломаченка В.А. (Одеська обл.), у розмірі 12 тисяч гривень

МАРТИНЕНКУ Олександрю Віталійовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з боксу Крупені І.І. (Рівненська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

МАТВІЙЧУКУ Ігорю Анатолійовичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2011 року з боксу Матвійчука В.М. (Житомирська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

МАЦЬОСІ Михайлу Марковичу — тренеру бронзового призера чемпіонату світу 2011 року з важкої атлетики Торохтія О.П. (Хмельницька обл.), у розмірі 3,5 тисячі гривень

МЕДВЕДУ Михайлу Васильовичу — тренеру чемпіонки світу 2012 року з легкої атлетики (легкоатлетичне багатоборство) Добринської Н.В. (м.Київ), у розмірі 12 тисяч гривень

МИФТАХУТДІНОВІ Діні Артурівні — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного Дементьєвої Я.М. (Дніпропетровська обл.), у розмірі 5,5 тисячі гривень

МОЛЧАНОВУ Ігорю Анатолійовичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2012 року зі стрибків на батуті Нікітіна Ю.В. (Херсонська обл.), у розмірі 2,8 тисячі гривень

МОРОЗОВУ Володимирі Михайловичу — тренеру жіночого екіпажу чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного (Коженкової А.М., Дементьєвої Я.М.) (Дніпропетровська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

НАЗАРЕНКУ Юрію Вікторовичу — тренеру срібного призера чемпіонату світу 2011 року з боротьби вільної Алдатової І.Е. (Харківська обл.), у розмірі 9 тисяч гривень

НІКУЛІНУ Валерію Миколайовичу — тренеру бронзового призера чемпіонату світу 2011 року з важкої атлетики Торохтія О.П. (м.Харків), у розмірі 3,5 тисячі гривень

ОМЕЛЬЧЕНКО Марині Володимирівні — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Погребняк Н.О. (Харківська обл.), у розмірі 6 тисяч гривень

ПАВЛЕНКУ Юрію Олександровичу — тренеру чоловічого екіпажу бронзових призерів чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Гребенникова В.О., Клецького В.А., Коновалова О.В., Ликова О.В., Мороза А.В., Приведи А.В., Тимка І.І., Холязнікова А.В., Чиканова С.О.) (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ПЕСОЦЬКІЙ Маргариті Анатоліївні — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з тенісу настільного Песоцької М.В. (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

ПІСТУНУ Андрію Ігоровичу — тренеру чемпіонки Європи 2012 року з боротьби вільної Балущи Л.М. (Львівська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ПОЛЕШКУ Володимирі Васильовичу — тренеру бронзового призера чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (метання молота) Сокирського О.М. (Автономна Республіка Крим), у розмірі 3 тисяч гривень

ПОТАБЕНКУ Віктору Васильовичу — тренеру чоловічого екіпажу бронзових призерів чемпіонату Європи 2011 року з веслування академічного (Гребенникова В.О., Клецького В.А., Коновалова О.В., Ликова О.В., Мороза А.В., Приведи А.В., Тимка І.І., Холязнікова А.В., Чиканова С.О.) (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

ПОТРЕБЕНКУ Володимирі Івановичу — тренеру чемпіонки світу 2011 року із сучасного п'ятиборства Терещук В.А. (м.Луганськ), у розмірі 6 тисяч гривень

ПРИШУТОВУ Павлу Михайловичу — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного Колеснікової Т.М. (Миколаївська обл.), у розмірі 5,25 тисячі гривень

ПРОКУДІНУ Олександрю Миколайовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Карандюк К.Є. (Київська обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

РАДОМСЬКОМУ Дмитру Валерійовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з веслування на байдарках і каное Осипенко-Радомської І.В. (м.Вінниця), у розмірі 7 тисяч гривень

РОДІОНОВУ Юрію Васильовичу — тренеру жіночого екіпажу чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного (Губи Н.П., Колеснікової Т.М., Спірехової С.А., Тарасенко К.М.) (м.Київ), у розмірі 7 тисяч гривень

РУДЕНКУ Андрію Васильовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з синхронних стрибків у воду Прокопчук Ю.А. (м.Київ), у розмірі 4 тисяч гривень

РУРАКУ Костянтину Михайловичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Повх О.І. (Запорізька обл.), у розмірі 6 тисяч гривень

РУРАКУ Михайлу Івановичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Ремень М.В. (Запорізька обл.), у розмірі 6 тисяч гривень

САВЧЕНКУ Віктору Григоровичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з боксу Шевченко І.В. (Дніпропетровська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

САЗОНОВУ Олені Павловичу — тренеру чемпіонки Європи 2012 року з боротьби вільної Синишини Н.І. (Львівська обл.), у розмірі 2,5 тисячі гривень

СИМАХІНУ Олександрю Михайловичу — тренеру чемпіона Європи 2011 року з легкої атлетики (стрибки з жердиною) Мазурика М.А. (Донецька обл.), у розмірі 6 тисяч гривень

СКОРОХОДУ Артему Анатолійовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з фехтування Харлан О.Г. (Миколаївська обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

СОКОЛОВСЬКОМУ Юрію Миколайовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з боксу Шамбір К.М. (Рівненська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

СОЛОДОВНИК Олені Олександрівні — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного Тарасенко К.М. (Дніпропетровська обл.), у розмірі 5,25 тисячі гривень

СОРОКІНУ Вячеславу Михайловичу — тренеру срібного призера чемпіонату Європи 2011 року з веслування на байдарках і каное Чебана Ю.В. (м.Одеса), у розмірі 5 тисяч гривень

СОСНОВСЬКОМУ Дмитру Дмитровичу — тренеру чемпіона світу 2011 року з боксу Усика О.О. (м.Львів), у розмірі 12 тисяч гривень

СТЕФАШИНУ Вячеславу Вікторовичу — тренеру чемпіонки Європи 2011 року з веслування академічного Губи Н.П. (Дніпропетровська обл.), у розмірі 5,25 тисячі гривень

СУХЛІ Ользі Геннадіївні — тренеру бронзового призера чемпіонату світу 2011 року з синхронних стрибків у воду Горшковозова О.О. (м.Луганськ), у розмірі 7 тисяч гривень

ТВЕРДОХЛІБ Світлані Юріївні — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Баралей Ю.Ю. (Дніпропетровська обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

ТКАЧЕНКУ Юрію Івановичу — тренеру срібного призера чемпіонату світу 2011 року з боксу Берінчика Д.Ю. (м.Київ), у розмірі 9 тисяч гривень

ТОКМАКОВІЙ Тамарі Володимирівні — тренеру бронзового призера чемпіонату світу 2011 року з синхронних стрибків у воду Бондаря О.І. (м.Луганськ), у розмірі 7 тисяч гривень

ТУРОБОВУ Сергію Анатолійовичу — тренеру чемпіонки світу 2011 року із сучасного п'ятиборства Терещук В.А. (м.Луганськ), у розмірі 6 тисяч гривень

ТУРОВІЙ Тетяні Олександрівні — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з синхронних стрибків у воду Чапленко А.Ю. (м.Запоріжжя), у розмірі 4 тисяч гривень

ХАДЖІОГЛУ Миколі Петровичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з боксу Князь Н.В. (Миколаївська обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ЧЕРЕДІНОВУ Ігорю Борисовичу — тренеру срібної призерки чемпіонату Європи 2012 року зі стрільби кульової Костевич О.Д. (м.Чернігів), у розмірі 5 тисяч гривень

ЧУМАКУ Анатолію Івановичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Логвиненко А.В. (Донецька обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

ШЕПЕЛІВУ Григорію Миколайовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з боротьби вільної Лазаревої Т.В. (Донецька обл.), у розмірі 7 тисяч гривень

ШТУРБАБІНУ Валерію Вікторовичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату Європи 2011 року з фехтування Пундик Г.В. (Хмельницька обл.), у розмірі 4 тисяч гривень

ЯКИМЧУКУ Анатолію Олексійовичу — тренеру срібної призерки чемпіонату світу 2012 року з легкої атлетики (біг на 800 метрів) Лупу Н.О. (м.Київ), у розмірі 9 тисяч гривень

ЯРЕМЧУКУ Дмитру Михайловичу — тренеру бронзової призерки чемпіонату світу 2011 року з легкої атлетики (біг в естафеті 4 x 100 метрів) Стуй Х.П. (Івано-Франківська обл.), у розмірі 3 тисяч гривень

2. Із набраним чисельністю цим Указом особам, зазначеним у статті 1 цього Указу, яким стипендія вже призначена Президентом України на певний строк, у подальшому виплачується стипендія, передбачена цим Указом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
20 серпня 2012 року
№ 482/2012

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 серпня 2012 р. № 785
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для державної підтримки заходів з енергозбереження через механізм здешвеллення кредитів

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для державної підтримки заходів з енергозбереження через механізм здешвеллення кредитів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 р. № 439 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 31, ст. 1328, № 92, ст. 3344), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 серпня 2012 р. № 785

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для державної підтримки заходів з енергозбереження через механізм здешвеллення кредитів

1. Абзац другий пункту 1 викласти у такій редакції:
«Головним розпорядником бюджетних коштів є Мінекономрозвитку. Відповідальним виконавцем бюджетної програми є Держергоефективності.».

2. Пункт 3 викласти у такій редакції:
«3. Бюджетні кошти спрямовуються на компенсацію фактичних витрат, пов'язаних із сплатою у поточному бюджетному періоді відсотків за користування кредитами, залученими суб'єктами господарювання у національній валюті, для реалізації енергоефективних проєктів, зокрема тих, що пов'язані із зменшенням обсягів споживання природного газу (далі — компенсація). Компенсація надається у розмірі облікової ставки Національного банку, що діє на дату сплати зазначених відсотків, але не більше ніж відсоткова ставка за залученими такими суб'єктами господарювання кредитами.».

3. Абзац четвертий пункту 8 після слова «звільнені» доповнити словами «у поточному бюджетному періоді».

4. Пункт 11 викласти у такій редакції:
«11. За результатами оцінки енергоефективних проєктів конкурсна комісія подає Держергоефективності пропозиції та рекомендації щодо доцільності надання компенсації за проєктами, які перемогли в конкурсі, із зазначенням її обсягу.

Держергоефективності з урахуванням зазначених пропозицій та рекомендацій приймає остаточне рішення щодо надання компенсації.».

5. У пункті 14 слова «встановленому Державною казначейською службою» замінити словами «встановленому законодавством».

6. У тексті Порядку слова «Міністерством економічного розвитку і торгівлі» замінити словом «Мінекономрозвитку», а слова «Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження» в усіх відмінках — словом «Держергоефективності».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 серпня 2012 р. № 786
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2004 р. № 22

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 14 січня 2004 р. № 22 «Про затвердження Положення про Державну надзвичайну протиепідемічну комісію при Кабінеті Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 2, ст. 48; 2009 р., № 32, ст. 1077) такі зміни:
на часткову зміну пункту 1 постанови затвердити новий склад Державної надзвичайної протиепідемічної комісії при Кабінеті Міністрів України, що додається;
абзац перший пункту 7 Положення, затвердженого зазначеною постановою, викласти в такій редакції:
«7. Комісію очолює Віце-прем'єр-міністр України — Міністр охорони здоров'я.».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 серпня 2012 р. № 786

СКЛАД

Державної надзвичайної протиепідемічної комісії при Кабінеті Міністрів України

Віце-прем'єр-міністр України — Міністр охорони здоров'я — голова Комісії

Міністр надзвичайних ситуацій — перший заступник голови Комісії
Головний державний санітарний лікар України, Голова Держсанепідслужби — заступник голови Комісії
Заступник головного державного санітарного лікаря України — відповідальний секретар Комісії
Перший заступник Міністра охорони здоров'я
Перший заступник Міністра енергетики та вугільної промисловості
Перший заступник Міністра аграрної політики та продовольства
Перший заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства
Заступник Міністра екології та природних ресурсів
Заступник Міністра оборони
Заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі
Заступник Міністра внутрішніх справ
Заступник Міністра інфраструктури
Заступник Міністра фінансів
Заступник Міністра соціальної політики
Головний державний інспектор ветеринарної медицини України, Голова Держветфітослужби
Голова Держмитслужби
Голова Держводагентства
Голова Держлісагентства
Заступник Голови Держкомтелерадіо
Директор департаменту Адміністрації Держприкордонслужби
Представник Секретаріату Кабінету Міністрів України
Заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)
Віце-президент Національної академії медичних наук (за згодою)
Президент Товариства Червоного Хреста України (за згодою)
Перший заступник головного державного санітарного лікаря України

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 серпня 2012 р. № 791
Київ

Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у галузях криптографічного та технічного захисту інформації, що підлягає ліцензуванню відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю)

Відповідно до статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у галузях криптографічного та технічного захисту інформації, що підлягає ліцензуванню відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю), згідно з додатком.

2. Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації привести у тримісячний строк власні нормативно-правові акти у відповідність з цією постановою.

3. Визнати такими, що втратили чинність: постанову Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2008 р. № 698 «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у галузях криптографічного та технічного захисту інформації і визначається періодичність проведення планових заходів, пов'язаних з державним наглядом (контролем)» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 59, ст. 1982); пункт 10 мнм, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань доступу до інформації, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 938 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 69, ст. 2624).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 22 серпня 2012 р. № 791

КРИТЕРІЇ,
за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у галузях криптографічного та технічного захисту інформації, що підлягає ліцензуванню відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю)

1. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у галузях криптографічного та технічного захисту інформації, що підлягає ліцензуванню відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (далі — ліцензований вид господарської діяльності), є:

особливі умови провадження ліцензованого виду господарської діяльності;

недодержання вимог ліцензійних умов провадження ліцензованого виду господарської діяльності;
строк провадження ліцензованого виду господарської діяльності.

2. Установлюються три ступені ризику — високий, середній і незначний.

3. До суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику належать суб'єкти, що відповідають (у сукупності) таким умовам:
які мають право на провадження ліцензованого виду господарської діяльності з криптографічного та (або) технічного захисту інформації, що становить державну таємницю;
в яких виявлено факти порушення вимог ліцензійних умов провадження ліцензованого виду господарської діяльності під час здійснення останнього планового чи позапланового заходу державного нагляду (контролю);
в яких строк провадження ліцензованого виду господарської діяльності становить менш як три роки.

4. До суб'єктів господарювання із середнім ступенем ризику належать суб'єкти, що відповідають таким умовам:
які мають право на провадження ліцензованого виду господарської діяльності з криптографічного та (або) технічного захисту інформації, що становить державну таємницю, та в яких виявлено факти порушення вимог ліцензійних умов провадження ліцензованого виду господарської діяльності під час здійснення останнього планового чи позапланового заходу державного нагляду (контролю) незалежно від строку провадження ліцензованого виду господарської діяльності;
які мають право на провадження ліцензованого виду господарської діяльності з криптографічного та (або) технічного захисту інформації, що не становить державної таємниці, та в яких виявлено факти порушення вимог ліцензійних умов провадження ліцензованого виду господарської діяльності під час здійснення останнього планового чи позапланового заходу державного нагляду (контролю) незалежно від строку провадження ліцензованого виду господарської діяльності або в яких не виявлено фактів порушення вимог ліцензійних умов провадження ліцензованого виду господарської діяльності під час здійснення останнього планового чи позапланового заходу державного нагляду (контролю) і строк провадження ліцензованого виду господарської діяльності становить менш як п'ять років.

5. До суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику належать суб'єкти, що відповідають (у сукупності) таким умовам:
які мають право на провадження ліцензованого виду господарської діяльності з криптографічного та (або) технічного захисту інформації, що не становить державної таємниці;
в яких не виявлено фактів порушення вимог ліцензійних умов провадження ліцензованого виду господарської діяльності під час здійснення останнього планового чи позапланового заходу державного нагляду (контролю);
в яких строк провадження ліцензованого виду господарської діяльності становить більш як п'ять років.

6. Планові заходи, пов'язані з державним наглядом (контролем) за діяльністю суб'єктів господарювання у ліцензованих видах господарської діяльності, здійснюються з такою періодичністю:

з високим ступенем ризику — не частіше ніж один раз на рік;
із середнім ступенем ризику — не частіше ніж один раз на три роки;
з незначним ступенем ризику — не частіше ніж один раз на п'ять років.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 22 серпня 2012 р. № 789
Київ

Про внесення змін до Положення про робочу групу з розв'язання проблем мешканців гуртожитків

Кабінет Міністрів України **постановляє:**
Внести до Положення про робочу групу з розв'язання проблем мешканців гуртожитків, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 жовтня 2010 р. № 973 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 82, ст. 2872), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 серпня 2012 р. № 789

ЗМІНИ,

що вносяться до Положення про робочу групу з розв'язання проблем мешканців гуртожитків

1. У пункті 1 слова «постійно діючим допоміжним» замінити словами «тимчасовим консультативним».

2. У пункті 7 слова «Міністр з питань житлово-комунального господарства» замінити словами «Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства».

3. У пункті 8 слова «, які є заступниками керівників центральних органів виконавчої влади» виключити.

4. У пункті 9 слова «Мінжитлокомунгоспу, Мінекономіки, Мінфіну, Мін'юсту, МВС, Мінрегіонбуду, Мінпромполітики, Мінпраці, Фонду державного майна, Держжінінспекції» замінити словами «Мінрегіону, Мінсоцполітики, Мінекономрозвитку, Мінфіну, МВС, ДВС, Фонду державного майна, Держжінінспекції».

5. У пункті 15 слово «Мінжитлокомунгосп» замінити словом «Мінрегіон».

реклама оголошення виклики до суду реклама оголошення виклики до суду

Арбітражний керуючий, ліквідатор Кухта В.М. (Ухвала ГС АРК від 23.02.2012 р. по справі № 2-6/180-2010) оголошує про проведення повторного аукціону з продажу майна банкрута — **ЗАТ «ЗМБК «Коктебель»** (код за ЄДРПОУ 31382382, адреса: АРК, м. Феодосія, смт Щебетовка, вул. Леніна, 27), а саме:

Лот № 1. Комплекс будівель, споруд і обладнання «Винзавод № 2», розташований за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Генерала Васильєва, 23. Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає - 9971750,50 гривень без урахування ПДВ (зокрема: вартість майна, що є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна», складає 9405430,50 гривень, вартість майна, не обтяженого заставою 566320,00 гривень).

Лот № 2. Магазин № 16 з обладнанням, розташований за адресою: АР Крим, м. Феодосія, смт. Приморський, вул. Радянська, 7, приміщення 2н. Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 158618,00 гривень без урахування ПДВ (зокрема: вартість майна, що є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна», складає 1790,00 гривень, вартість майна необтяженого заставою 156828,00 гривень).

Лот № 3. Автомобіль ГАЗ 2705 (Інв. № 31, 2001 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 9914,17 гривень без урахування ПДВ. Є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

Лот № 4. Автомобіль ГАЗ 270520 (Інв. № 117, 2002 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 13622,50 гривень без урахування ПДВ. Є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

Лот № 5. Автомобіль ГАЗ 4301 (Інв. № 73, 1995 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 12530,83 гривень без урахування ПДВ. Є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

Лот № 6. Автомобіль МАЗ 54329 (Інв. № 72, 1994 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 23696,67 гривень без урахування ПДВ. Є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

Лот № 7. Напілепичіл ППЦП-967210 (Інв. № 56, 2001 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 59700,00 гривень без урахування ПДВ. Є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

Лот № 8. Напілепичіл МАЗ 93866 (Інв. № 4110, 1993 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 17189,17 гривень без урахування ПДВ.

Лот № 9. Напілепичіл ОДАЗ 9370 (Інв. № 4002/1, 1985 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 13385,00 гривень без урахування ПДВ. Є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

Лот № 10. Сідельний тягач МАЗ 642208026 (Інв. № 2010, 2005 р. випуску). Початкова вартість продажу, згідно експертної оцінки, складає 54311,67 гривень без урахування ПДВ. Є предметом застави ТОВ «ОТП Факторинг Україна».

Лот № 11. Барова машина БМ-271, інв. № 57. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 22372,00 грн без врахування ПДВ.

Лот № 12. Навісне обладнання до трактора МТЗ, інв. № 3315. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 2508,0 грн без врахування ПДВ.

Лот № 13. Розпилювач гербіцидів флексомант 2В, інв. № 4212/1. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 7467,0 грн без врахування ПДВ.

Лот № 14. Товарно-матеріальні цінності на складах, розташованих за адресою: АР Крим, смт. Щебетовка, вул. Леніна, 27. Запасні частини, матеріали в асортименті, 1448 найменувань. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 632928,27 грн без врахування ПДВ.

Лот № 15. Запаси, що знаходяться за адресою: АР Крим, смт. Щебетовка, вул. Македонського, 19. Коньячне виробництво, початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 7406,23 грн без врахування ПДВ., а саме: сироп цукровий спиртовий в ґезу витримки коньячних спиртів — 218, 89 дал. - 4631,35 грн без врахування ПДВ., ефіроальдегідна суміш в ґезу дистилляції коньячного виробництва — 1006 дал. - 2774,88 грн без врахування ПДВ.

Запасні частини, матеріали в асортименті, 1448 найменувань. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 632928,27 грн без врахування ПДВ.

Лот № 16. Адміністративний будинок (штаб): АР Крим, м. Феодосія, с. Краснокам'янка, вул. Первомайська, 14-А. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 97136,67 грн без врахування ПДВ.

Лот № 17. Мірники: К7-BMA 998,9 дал., інв. № С-482 та К7-BMA 999,25 дал., інв. № С-483. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 1214,0 грн. без врахування ПДВ.

Лот № 18. Сад персиковий на площі 10,53 га. Початкова ціна продажу, згідно експертної оцінки, складає 272870,00 грн без врахування ПДВ.

Аукціон відбудеться не раніше 15 календарних днів з дати публікації оголошення о 12-00 за адресою: м. Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, павільйон № 6 НК «Експоцентр». Організатор аукціону Українська універсальна товарна біржа (УУТБ), тел. 044-596-96-24.

Заяви приймаються УУТБ з 9-00 до 17-00 в робочі дні. Кінцевий термін прийняття заяв — за 3 дні до дати проведення аукціону. Гарантійні внески становлять 10 % від початкової ціни лоту. Рестраційні внески — 10 грн з ПДВ. Гарантійні та рестраційні внески вносяться по кожному лоту окремо на р/р 26007799973595 в ПАТБК «Правекс Банк», МОФ 380838, код за ЄДРПОУ УУТБ: 16470831, отримувач — УУТБ.

Ознайомлення з майном здійснюється за місцем його знаходження в робочі дні з 9-00 до 14-00 за згодою з ліквідатором (тел. 0652-54-15-60).

Головне управління держсанепідслужби на водному транспорті оголошує конкурс на зайняття посад керівників структурних підрозділів. Строк подання заяв — один місяць з дня опублікування оголошення.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі на зайняття посад керівників структурних підрозділів Головного управління держсанепідслужби на водному транспорті, можуть ознайомитися з умовами конкурсу на офіційному сайті: <http://cseswt.od.ua>.

Документи треба направляти на адресу: 68001, Одеська область, м. Іллічівськ, вул.Транспортна,37. Телефон для довідок: (04868) 6-50-58.

Армянський міський суд АР Крим викликає Кожедубова Сергія Анатолійовича, зареєстрованого за адресою: АР Крим, м. Армянськ, мкр-н імені Г. Васильєва, 10, кв. 32, як відповідача за позовом Лабутіна Володимира Івановича до Кожедубова Сергія Анатолійовича про стягнення боргу. Судове засідання призначене на 11.09.2012 р. о 13.00 год. і відбудеться в приміщенні Армянського міського суду АР Крим за адресою: АР Крим, м. Армянськ, вул. Шкільна, 4, каб. 1.

Армянський міський суд АР Крим пропонує відповідачу Кожедубову Сергію Анатолійовичу надати письмове пояснення та заперечення, а також усі наявні в нього докази по справі. У разі неявки в судове засідання справу буде розглянуто за його відсутності.

ВОЛЯ інформує

На виконання рішення Національної Ради з питань телебачення і радіомовлення про перелік програм універсальної програмної послуги, найближчим часом по містах, де підприємство надає послуги, зокрема в Києві, Харкові, Севастополі, Херсоні, Сумах, Полтаві, Львові, Донецьку, Макіївці та Алчевську, в пакети програм ВОЛІ будуть внесені зміни. Зміни в пакетуванні відбуватимуться починаючи з Києва, з 5 вересня 2012 року, і згодом по решті міст. Детальна інформація про наповнення пакетів і терміни впровадження таких змін розміщується на офіційному сайті компанії www.volia.com у розділі «Новини» відповідного міста.

Втрачені Державний

акт на право власності на земельну ділянку серії ЯЖ № 032117 та Державний акт на право власності на земельну ділянку серії ЯЕ № 974970, зареєстровані на ім'я Щербакової Марини Федорівни, вважати недійсними.

Суддя В. І. Сроїлова

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

У Комсомольську влаштували індійські танці

ТРАДИЦІЇ. У наймолодшому місті Полтавщини відбувся Міжнародний фольклорний фестиваль «Калинове літо на Дніпрі»

Олександр ДАНИЛЕЦЬ
«Урядовий кур'єр»

Початок цьогорічного дійства видався для його організаторів дещо напруженим. Спершу записався колектив з Болгарії. Потім, начебто через проблеми з документами на кордоні, на цілу добу затрималися турецькі учасники. Також не без пригод діставалися сюди греки, а особливо індійці із штату Пенджаб, які ледве встигли на презентацію у Комсомольську. Але розпочався фестиваль вчасно, і пройшов, за оцінками жителів міста, з якими почастило поспілкуватися, на пристойному рівні.

Після того, як колективи із дев'яти країн благословили у стінах Свято-Миколаївського храму його настоятель отець Георгій, вони яскравою, різнокольоровою вервечкою рушили до Козацької могили, Вічного вогню, де поклали квіти. Пройшлися вулицями, на ходу демонструючи своє мистецтво. Їх радо зустрічали й вітали тисячі городян, серед яких було багато дітей. Ці знаки народної поваги стосувалися й Комсомольського міського голови Сергія Супруна та незмінно ось уже протягом дев'яти років директора фестивалю, начальника міського відділу культури і туризму Ірини Зеленської, які йшли на чолі колони.

А тим часом святкова процесія наблизилася до майдану, де мала відбутися презентація колективів країн-учасниць. Посерйознішали обличчя виконавців, з'явилася якась ніби скованість у їхніх рухах, але тільки на мить. І ось уже торохотять барабани, плачуть скрипки, митють у ритмічному танці розкішні костюми й пера на капелюхах. А навколишній ефір сповнюється піснями. То журливими, народними, то грайливими, обрядовими. Глядачі в захваті! Але справжню насолоду вони одержали від концерту на Театральній площі, який розпочався після офіційного відкриття фестивалю, з виступу Кременчуцького муніципального ансамблю пісні й танцю «Славутич». Хлопці в козацькому вбранні й зі списами та шаблями в руках таке втворювали на сцені, що подих перехоплювало. Вони буквально літали над сценою, а коли раптом опустилися на неї, то все навколо просто вибухнуло оплесками.

«Підняти прапори країн-учасниць!» — наказав міський голова. А тим часом на сцені вже демонструють свій талант хлопці й дівчата з народного ансамблю танцю «Джерело» з Гадяча, під керівництвом заслуженого працівника культури України Григорія Островного. Їх змінюють артисти Словацького фольклорного ансамблю «Кнахінка» з міста Вранова, «естонські козаки» з Таллінського ансамблю народної музики «Златые горы», в білих, розшитих «золотом» просторих костюмах. Чому козаки? Бо співали вони переважно українських пісень. Їхній керівник Ігор Ермаков навіть привітав глядачів українською.

Потішили від душі комсомольчан своїми іскрометними танцями — аж мурашки бігали по тілу — виконавці з болгарського фольклорного ансамблю «Огненіте», що в перекладі означає «Вогонь», з міста Софія, молдовського колективу «Спікушор» з міста Каушани. Позитивні емоції отримали глядачі від виступів грецького фольклорного колективу «Меск» із міста Кіпарисія, хору російської пісні «Родные напевы» з Белгорода, турецького молодіжного ансамблю «Хай-фен» зі Стамбула й індійського колективу «Ритмс Інтернешнл» з міста Патіали.

Надворі давно спочило й похолодало, але люди не розходилися по домівках. Стояли й мерзли під відкритим небом, настільки їм було цікаво. Свято в Комсомольську тривало кілька днів поспіль, і щодень воно виблискувало новими барвами, а його програма була насиченою. Крім трьох марш-парадів, пройшли 4 гала-концерти, зокрема у великій залі міського Палацу культури і творчості, на набережній Дніпра та на Театральній площі. До того ж відбулося 9 виїзних концертів та два «вечори дружби». Але найвидовищніше шоу пройшло на імprovізованій сцені на Дніпрі, із залученням яхтсменів, байдарочників та каноїстів, салютами і феєрверками в нічному небі. Певен, воно залишиться в серцях учасників фестивалю й глядачів назавжди.

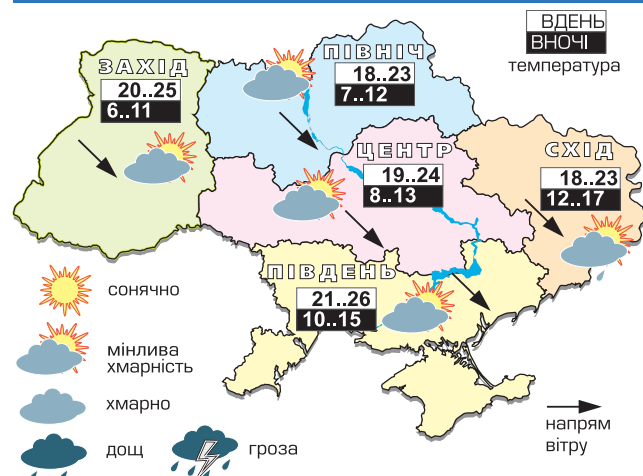


Культуру і мистецтво свого народу презентують учасники фольклорного ансамблю «Ритмс Інтернешнл» з міста Патіали (Індія)



Жителям Комсомольська прийшлися до душі виступи хору російської пісні «Родные напевы» з Белгорода

ПОГОДА НА ЗАВТРА



ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 30 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+7 +12	+19 +24	Черкаська	+8 +13	+19 +24
Житомирська	+6 +11	+19 +24	Кіровоградська	+8 +13	+19 +24
Чернігівська	+7 +12	+18 +23	Полтавська	+8 +13	+18 +23
Сумська	+9 +14	+16 +21	Дніпропетровська	+10 +15	+19 +24
Закарпатська	+7 +12	+24 +29	Одеська	+10 +15	+22 +27
Рівненська	+6 +11	+20 +25	Миколаївська	+10 +15	+21 +26
Львівська	+6 +11	+22 +27	Херсонська	+10 +15	+21 +26
Івано-Франківська	+6 +11	+22 +27	Запорізька	+10 +15	+19 +24
Волинська	+6 +11	+22 +27	Харківська	+11 +16	+17 +22
Хмельницька	+6 +11	+20 +25	Донецька	+12 +17	+18 +23
Чернівецька	+6 +11	+22 +27	Луганська	+12 +17	+18 +23
Тернопільська	+6 +11	+20 +25	Крим	+12 +17	+21 +26
Вінницька	+7 +12	+20 +25	Київ	+9 +11	+20 +22

Укргідрометцентр

Міліціонер Василь Кичко повернувся на пост

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

ПАМ'ЯТЬ. Ім'ям молодшого лейтенанта міліції, котрий загинув під час виконання службових обов'язків, його колеги назвали стаціонарний пост ДАІ в с. Вертіївка на Чернігівщині.

Патрулюючи на мотоциклі, міліціонер Василь Кичко побачив, як у кювет з'їхала автівка. Під час затримання водія той почав відстрілюватися, правоохоронець отримав смертельне поранення. Йому було лише 30 років. На пам'ять рідним лишилася посмертна нагорода Президії Верховної Ради УРСР — медаль «За відмінну службу з охорони громадського порядку».

З часу трагічної події минуло 47 років, але вертіївці не забули подвигу свого односельця. Колишні співробітники, дружина, донька, онуки прийшли до посту ДАІ, аби разом з нинішнім патрульним складом та керівництвом УМВС вшанувати пам'ять Василя Михайловича. Після урочистого відкриття меморіальної дошки на посту продовжилася звичайна буденна робота. З тією різницею, що слова «відданість присязі» набули ще глибшого значення.

Небайдужі серця допомогли дітям

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

МИЛОСЕРДЯ. Вінниччина посіла перше місце за підсумками Всеукраїнської акції «Серце до серця». На потреби хворих, залежних від інсуліну, в області зібрали понад 650 тисяч гривень. Своєрідним рекордом також є кількість волонтерів, які взяли в ній участь. Майже 2200 небайдужих людей працювали у всіх районах, містах і селах області.

Найбільшу активність виявили жителі обласного центру, а також Крижопільського, Барського, Тиврівського районів. Зібрані кошти в ході обласного етапу акції перераховано на рахунок Всеукраїнського благодійного фонду «Серце до серця». На них буде придбано та передано вінничанам інсулінові помпи для дітей, хворих на цукровий діабет. Завдяки цьому 30% інсулінозалежних дітей у регіоні зможуть отримати необхідне лікування.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (пільговий)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 253-72-91, 253-34-78, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 25906. Тираж 47509

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мера-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua